

Tirsdag den 9. februar 2016 (D)

1

51. møde

Tirsdag den 9. februar 2016 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgetime med statsministeren.

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til justitsministeren om offentlighedsloven.
Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Anders Samuelsen (LA).
(Anmeldelse 05.02.2016).

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til udlændinge-, integrations- og boligministeren om inddragelse af opholdstilladelse for studerende. (Hasteforespørgsel).
Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Ulla Sandbæk (ALT).
(Anmeldelse 05.02.2016).

4) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Jesper Petersen (S).

5) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse:

Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Jesper Petersen (S).

6) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 10 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og indenrigsministeren om aflønning m.v. af pleje- og netværksplejefamilier.
Af Karina Adsbøl (DF) og Karin Nødgaard (DF).
(Anmeldelse 11.12.2015. Fremme 15.12.2015. Forhandling 05.02.2016. Ugeplan 05.02.2016. Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Karina Adsbøl (DF), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Jan E. Jørgensen (V), Pernille Skipper (EL), Laura Lindahl (LA), Torsten Gejl (ALT), Marianne Jelved (RV), Trine Torp (SF) og Mette Abildgaard (KF)).

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om Sydslesvigudvalget og tilskudsordninger på undervisningsministerens område for det danske mindretal i Sydslesvig. (Sammensætningen af Sydslesvigudvalget og tilskud til bygge- og anlægsprojekter m.v.)
Af ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby).
(Fremsættelse 10.12.2015. 1. behandling 12.01.2016. Betænkning 02.02.2016).

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. (Justering af reglerne om kvælstofnormer).
Af miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsættelse 20.11.2015. 1. behandling 08.12.2015. Betænkning 04.02.2016).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om radiofrekvenser og om ophævelse af lov om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet. (Ændring af auktions- og udbudsbestemmelser og ophævelse af lov om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet).
Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).
(Fremsættelse 16.12.2015. 1. behandling 14.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber m.v. og forskellige andre love. (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor).
Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).
(Fremsættelse 16.12.2015. 1. behandling 14.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven og lov om social service. (Forældremyndighed, når den ene forælder har forvoldt den anden forælders død, overførsel af forældremyndighed til samlevende par m.v.).
Af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 09.12.2015. 1. behandling 14.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Grøn boligjobordning i 2016 og 2017).
Af skatteministeren (Karsten Lauritzen).
(Fremsættelse 16.12.2015. 1. behandling 19.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Videoafhøring af børn og unge i straffesager).
Af justitsministeren (Søren Pind).
(Fremsættelse 04.11.2015. 1. behandling 16.11.2015. Betænkning 28.01.2016).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udtagelse af blodprøve, anklagemyndighedens deltagelse i retsmøder via videokommunikation ved fristforlængelser m.v.).
Af justitsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 11.11.2015. 1. behandling 16.11.2015. Betænkning 28.01.2016).

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, integrationsloven og forskellige andre love. (Kontanthjælpsloft, 225-timersregel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen).
(Fremsættelse 03.02.2016).

16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om alkoholåse.

Af Jonas Dahl (SF) m.fl.
(Fremsættelse 19.11.2015).

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om studenterkørsel.

Af Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsættelse 13.01.2016).

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Mødet er åbnet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgetime med statsministeren.

Kl. 13:00

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg giver ordet til statsministeren for en indledende redegørelse.
Værsgo.

Kl. 13:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne tage mit udgangspunkt i den konference, der blev holdt i London i sidste uge, nemlig donorkonferencen om Syrien, hvor jeg på vegne af Danmark gav et tilsagn om 100 millioner dollars, 688 mio. kr., til ofrene for krisen i og omkring Syrien. Det er penge, der skal gå til humanitær bistand, stabilisering og udvikling af Syrien og til EU's facilitet i Tyrkiet. Det er ud fra en tanke om, at vi jo hjælper flest og bedst ved at hjælpe i nærområderne.

Det er også derfor, at Danmark sidste år var i topfem over donorer til ofrene for Syrienskrise. Vi er et af de få lande, der lever op til FN's målsætning om udviklingsbistand, ligesom vi er blandt de lande i verden, der flittigst stiller op, når der kaldes på internationale styrker til verdens brændpunkter. Jeg nævner det her, fordi det står lidt i kontrast til det billede, som nogle søger at tegne af Danmark, som er et falsk billede, for Danmark er et land, der løfter og tager ansvar og mere til.

Vi modtager også selv mange flygtninge, men vi kan jo ikke åbne døren for alle, lige så lidt som vi kan vende ryggen til, når verden står i brand, med en tro på, at det hele bare går os forbi. Derfor skal vi have antallet af asylansøgere ned. Det er derfor, regeringen fører en konsekvent udlændingepolitik. Derfor skal vi gøre det billigere at håndtere flygtninge. Det er bl.a. derfor, vi har indført en integrationsydelse. Den tager toppen af flygtningeregningen. I 2020 – altså om få år – betyder integrationsydelsen, at regningen bliver 2 mia. kr.

lavere, end den ville være blevet, hvis man havde fortsat det system, som vi overtog.

Det er også derfor, at vi skal have langt flere flygtninge væk fra offentlig forsørgelse og ud i job. Det er regeringens højeste prioritet her og nu. Det skal vi gøre, for at flygtningekrisen ikke kommer til at udgøre et permanent problem for vores samfund, for vores økonomi, for vores værdier og for vores tryghed. Vi står i en ekstraordinær situation, der kræver ekstraordinære løsninger. I dag er det kun tre ud af ti flygtninge, der er i arbejde efter 3 år i Danmark. Det skal vi gøre meget bedre. Det er en bunden opgave.

Derfor vil vi gerne gøre op med den myte, at man ikke kan få et job, hvis man ikke taler dansk. Det er en myte, der ikke holder. Der er i tusindvis af østeuropæere, der arbejder i Danmark uden at have danskuddskaber. Der findes job, som man kan bestride uden at kunne dansk. I virkeligheden kan det måske være omvendt: at svaret på manglende danskuddskaber bl.a. er at få et arbejde. Der er også behov for at gøre det lettere for virksomhederne at ansætte flygtninge. I dag er det mere end almindelig administrativt tungt. Og vi skal finde løsninger, der gør, at også flygtninge med få kompetencer kan komme i job med det samme.

Det er mere til vil regeringen tage op i trepartsforhandlinger med lønmodtagerne og arbejdsgiverne og i drøftelser med kommunerne. Vi har jo i Danmark en lang tradition for, at lønmodtagere, arbejdsgivere og Christiansborg sammen indgår trepartsaftaler om væsentlige samfundsspørgsmål. Det er en god tradition. Den vil regeringen forsøge at genskabe. Det er netop i en situation som den, vi står i nu, at trepartssamarbejdet må vise sit værd. Samtidig vil regeringen aftale konkrete tiltag med kommunerne, så de meget store opgaver, kommunerne står med, kan løses billigere og mere effektivt.

Vi starter forhandlinger i begge spor, trepartsdrøftelser med arbejdsmarkedets parter og topartsdrøftelser med kommunerne, med et fælles sættemøde på torsdag. Og det er ambitionen, at disse forhandlinger kan føre til konkrete initiativer, der her og nu styrker beskæftigelsen blandt flygtninge markant. Det er også hensigten, at aftalerne indgås så betids, at vi kan vedtage følgelovgivning her i Folketinget inden sommerferien.

Kl. 13:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til statsministeren.

Vi går nu videre med spørgsmål fra partilederne. I første runde har spørgeren og statsministeren begge op til 2 minutters taletid. Herefter følger to opfølgende spørgsmål, hvor spørgeren og statsministeren hver gang har 1 minuts taletid. I det største partis anden runde har spørgeren og statsministeren igen op til 2 minutters taletid hver, men de to opfølgende spørgsmål og svar må her kun vare ½ minut hver. Og jeg beder meget om, at vi følger reglerne, også i respekt for hinanden, i forhold til taletiden, sådan at der i hvert fald ikke er nogen, der får ret meget mere taletid end de andre.

Værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 40

Mette Frederiksen (S):

Tak for ordet. Det er jo helt rigtigt, at der, som statsministeren er inde på, på torsdag indledes trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter. Det er en rigtig vigtig samfundsinstitution, der har fungeret igennem mange år – det mener både statsministeren og jeg – og derfor synes jeg også, vi bliver nødt til at have en diskussion her i Folketinget i dag af, hvad det er, de forhandlinger skal munde ud i. For da forhandlingerne oprindeligt blev fremmet fra statsministerens side, var der jo en række områder, der blev bragt i spil. Der var både presset på den danske model – jeg antager, at det er social dumping – der var vores fælles forudsætninger og muligheder for at skabe

vækst for dermed at skabe arbejdspladser, at der er flere, der skal ind på arbejdsmarkedet, og at flere skal have en ordentlig uddannelse, og i øvrigt blev også fremtidens pensionister nævnt som et arbejdsområde. Nu må vi så forstå, at statsministeren kun har et, synes jeg, ensidigt fokus på integrationsopgaven, og det er ikke integrationsopgaven, vi skal diskutere i dag. For vi er helt enige om, at forudsætningen for, at integrationen kan lykkes, er, at flere kommer i arbejde. Derfor har vi fra Socialdemokratiets side selv lige fremlagt et integrationsudspil, som handler om at få alle til at arbejde fra dag et og få vendt rækkefølgen, så man kommer på arbejde i stedet for at komme på sprogskole.

Så vi behøver i dag ikke at diskutere, hvor vigtigt det er, at alle kommer i arbejde, og at vi får vendt den kedelige udvikling. Det, som jeg til gengæld gerne vil diskutere, og det, som jeg gerne vil spørge statsministeren om, er alle de andre opgaver. Der er de unge, der i dag mangler en praktikplads, der er de ufaglærte, der mangler kompetencer til at kunne bestride fremtidens job, der er den ældre danske lønmodtager, som har haft et hårdt arbejdsliv med et dårligt arbejdsmiljø. Hvordan vil statsministeren sikre, at trepartsforhandlingerne også kommer til at adressere og håndtere de udfordringer, som ganske almindelige danske lønmodtagere står med hver eneste dag?

Kl. 13:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det statsministeren.

Kl. 13:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det spørgsmål, som jeg er meget glad for at få, for hvis der tegner sig et billede af, at regeringen ønsker at indlede trepartsdrøftelser alene med det formål at diskutere integration, så er det et forkert billede, og så er det godt at få det afklaret.

Så lad mig sige lidt om, hvordan jeg forestiller mig forløbet. Sidst, man forsøgte med trepartsforhandlinger – det gik jo ikke så godt – var det med én problemstilling, og tanken om at lave en aftale faldt til jorden. Min tanke med at starte et forløb med arbejdsmarkedets parter på torsdag er at starte et længerevarende forløb, som adresserer de forskellige udfordringer, Danmark står med. Jeg er helt enig i, at vi ud over de udfordringer, jeg nævnte i mine indledende bemærkninger, så har en stribe udfordringer. Vi har lavet en erhvervsuddannelsesreform. Vi har en ambition om, at 25 pct. af en ungdomsårgang skal gå direkte fra folkeskolen og ind på en erhvervsuddannelse i 2020, og en ambition om, at det skal være 30 pct. i 2025. Det skal understøttes, og det rejser hele diskussionen om, om der er praktikpladser nok. Vi kan se på vores befolkningsfremskrivninger, at vi kommer til at mangle faglært arbejdskraft om ganske kort tid. Der er en stor diskussion, der handler om, hvordan vi opkvalificerer vores arbejdskraft. Der er en stribe temaer, og dem ønsker regeringen at diskutere med arbejdsmarkedets parter.

Når vi så har sagt, at vi starter i det hjørne, der handler om flytning og deres arbejdsmarkedsdeltagelse, så er det, fordi det er et helt akut problem, og vores evne til at adressere det har betydning for vores løftekraft i forhold til de andre samfundsproblemer, vi står med. For bare at sætte det i perspektiv med et enkelt tal kan det nævnes, at der kun er tre ud af ti flytninge, der er i beskæftigelse efter 3 år. Hvis man forestiller sig, at vi er i stand til at løfte den andel bare op til det niveau, vi har for ikkevestlige borgere i det her samfund – som i forvejen er et for lavt niveau, men hvis vi kan løfte det derop – så vil vi i 2020 frigøre 2,5 mia. kr. i ekstra råderum, og det er derfor, vi starter i det hjørne. Men det er jo med henblik på at bevæge os ud af det hjørne og også diskutere de andre ting, som spørgeren spørger til.

Kl. 13:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Mette Frederiksen, værsgo.

Kl. 13:09

Mette Frederiksen (S):

Jeg tror, vi lige skal blive lidt ved den bevægelse, for jeg forstår sådan set godt, at statsministeren rækker hånden ud til arbejdsmarkedets parter og beder om hjælp, og vi må jo også forstå, at regeringen i regeringens Koordinationsudvalg endnu ikke har kunnet opnå enighed om, hvordan man sikrer en ordentlig integration. Så man kan sige, at hvis det dér er svært, er det jo naturligt at inddrage andre parter, og jeg er sådan set sikker på, at arbejdsmarkedets parter har meget at bidrage med i den her sammenhæng. Så det er sådan set ikke det, der er det afgørende. For vi har behov for at få sat turbo på integrationen, og jeg tror, at det, vi sammen med en række af vores borgmestre lagde frem i sidste uge om at have fokus på beskæftigelsen fra dag et, er noget af det, der er forudsætningen for, om vi lykkes med det her eller ej.

Men jeg bliver nødt til lige at spørge lidt til, hvad præmissen for forhandlingerne egentlig er. For skal det forstås sådan, at forudsætningen for, at man i trepartsforhandlingerne også kan komme til at tale om mangelen på praktikpladser, behovet for voksen- og efteruddannelse, at sikre et ordentligt arbejdsmiljø, at tage hånd om dem, der er nedslidte, er, at man finder en løsning på en integrationsudfordring, som både statsministeren og jeg ved er svær?

Kl. 13:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg kan godt forstå, at spørgeren, som jo selv har tilhørt en regering, som fejlede i det her projekt, er så optaget af, hvad der skal ske, hvis tingene går galt. Men det er jo slet ikke mit udgangspunkt. Altså, mit udgangspunkt er, at der er identificeret en stribe problemer, som vi har i fællesskab – jeg har nævnt nogle af dem her – og dem har vi et ønske om at diskutere med arbejdsmarkedets parter.

Men jeg kan også se, at det helt altoverskyggende akutte problem er det forhold, at der er kommet i tusindvis til Danmark på meget kort tid – på meget kort tid – som kommer til potentielt at knække vores samfund, hvis ikke vi får det håndteret, både økonomisk, fordi det trækker hele vores råderum ud, og menneskeligt, socialt, værdimæssigt. Og derfor er jeg nødt til at insistere på, at vi starter i det hjørne. Min prognose er jo ikke, at vi ikke kan bevæge os ud af det hjørne. Altså, mit udgangspunkt er jo, at når arbejdsmarkedets parter møder ind på torsdag, er det med en oprigtig vilje til at gøre det bedre i morgen, som vi gjorde dårligt i går. Og det har en hastende karakter, for hvis vi skal lave lovgivning i Folketinget, der følger op på det her, skal det på plads i indeværende samling. Det er derfor, vi starter der, og min prognose er ikke, at det ikke lykkes, min prognose er, at det lykkes.

Kl. 13:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 13:11

Mette Frederiksen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge om noget. Hvorfor bliver statsministeren i ét hjørne? Det er jo helt indiskutabelt, at vi står med en stor integrationsudfordring. Alle kan se det, håber jeg; alle vedken-der sig alvoren, håber jeg; alle ved vel også efterhånden, at der skal

nye værktøjer til, hvis vi skal vende den kedelige historie, vi har i Danmark, om, at mange flygtninge, der kommer hertil, ikke kommer ud på arbejdsmarkedet. Det kan vi godt lægge til side, for deri er vi enige.

Men hvad med alt det andet? Og hvad forhindrer egentlig statsministeren i at håndtere flere samfundsudfordringer på en gang? Det er jo ikke sådan, at vi på Christiansborg eller blandt arbejdsmarkedets parter kan tillade os det privilegium kun at have fokus på en befolkningsgruppe og et hjørne af vores samfund, når vi ved, at der er en række danske lønmodtagere, der hver eneste dag oplever et arbejdsmarked, som indebærer forhindringer og udfordringer. Jeg er meget, meget optaget af, at vi får løftet uddannelsesniveaet i Danmark, fordi vi godt ved her på Christiansborg, at hvis vores ufaglærte skal kunne klare den globale konkurrence, skal de have lov til at dygtiggøre sig. Så skulle vi ikke – sagt i al venskabelighed – komme lidt væk fra hjørnet og løse de forskellige samfundsudfordringer, der er, for de er jo ikke forsvundet af, at en flygtningekrise har vist sit svære ansigt?

Kl. 13:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det statsministeren.

Kl. 13:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for en konflikt, man forsøger at bygge op til. Jeg taler ikke om at blive stående i et hjørne. Jeg taler om at starte i et hjørne og bevæge mig ud derfra. Det er jo ikke nok at have fokus. Jeg går ud fra, at den tidligere regering også havde fokus på det her. Det havde den regering, der var før den tidligere regering, også og den regering, der var før. Det har vi haft i en generation med ganske nedslående resultater til følge, skandaløst nedslående resultater til følge.

Jeg møder dagligt virksomhedsledere, som giver udtryk for en ambition om at påtage sig et ansvar her, men som har svært ved at udleve det i praksis, fordi de bliver mødt af et bureaukrati, der ikke kan håndteres. Det er vi simpelt hen nødt til at insistere på skal gøres anderledes. Det er ikke, fordi vi ikke skal diskutere de andre ting. Det skal vi også, men det er, fordi det her har en hastende karakter. Det er ikke gjort med, hvad jeg i øvrigt er enig i, at sige, at vi er nødt til at vende udgangspunktet om. Altså udgangspunktet er, at man står til rådighed for arbejdsmarkedet og, indtil andet er bevist, har en ressource, der gør, at man kan arbejde. Det er ikke gjort med at sige det.

Vi er nødt til at udvikle nogle modeller, der gør, at det kommer til at virke i praksis, så det får volumen, så der kommer kapacitet ind i det her, så det ikke drukner i bureaukrati. Det er derfor, vi starter der og bruger den første fase af den permanente dialog, jeg håber vi etablerer med arbejdsmarkedets parter, til at adressere de her ting.

Kl. 13:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så går vi videre til anden runde.
Værsgo, fru Mette Frederiksen.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 41

Mette Frederiksen (S):

Når det nu er af så hastende karakter, hvorfor har regeringen så ikke lagt sit eget udspil frem? Det synes jeg måske er det mest relevante spørgsmål at stille. Vi får jo gode ideer bibragt dels fra fagbevægelsen, dels fra arbejdsgiverne, og i al ydmyghed lagde vi fra Socialdemokratiets side et integrationsudspil frem i sidste uge. Når det har så hastende en karakter, når det er så vitalt et samfundsområde, når det er så afgørende for, hvordan Danmark udvikler sig, at vi får integra-

tionen til at køre, hvorfor har regeringen så ikke fremlagt sit eget udspil?

Regeringen har nu været regering i et halvt års tid, og der har da været masser af muligheder for – vi har også kunnet følge diskussionerne i offentligheden – at lægge det udspil frem, som kunne være regeringens bidrag. For vi har jo behov for, at alle bekender kulør, at vi mødes ved bordet og får fundet frem til løsningerne. Jeg synes, det er, vil jeg gerne sige, bemærkelsesværdigt, at en statsminister taler alvoren op, men endnu ikke har lagt et konkret udspil frem, og det må vi så forstå er overladt til arbejdsmarkedets parter.

Jeg har stor tiltro til arbejdsmarkedets parter, men jeg kunne godt tænke mig at komme en lille smule tættere på processen. Regeringen og statsministeren vil så gerne starte i et hjørne og bevæge sig derfra. Jeg vil jo foreslå, at vi startede med de forskellige udfordringer, der er. Og jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge på vegne af de danske lønmodtagere, der måtte opleve et arbejdsmarked, som også byder på udfordringer for dem – uagtet integrationsudfordringen – om der er en garanti for, ligegyldigt hvordan integrationsdiskussionen måtte forløbe, at vi også når dem.

Bliver der plads i trepartsforhandlingerne til den kvinde, der har arbejdet på rengøringsområdet i mange år, og som nu oplever, at kroppen er ved at være slidt? Bliver den unge mand eller kvinde, som brændende ønsker sig en praktikplads for at kunne få den faglærte uddannelse, både han, hun og Danmark har behov for, en diskussion i trepartsforhandlingerne? Med andre ord: Er der en garanti til danske lønmodtagere om, at vi kommer alle områderne igennem, ligegyldigt hvordan det måtte gå på integrationsområdet?

Kl. 13:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Statsministeren.

Kl. 13:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Jamen tusind tak for den her rådgivning i, hvordan man griber det her forløb an. Det er også sådan, at spørgeren repræsenterer stor erfaring i det felt. Sidste gang man forsøgte, faldt det hele til jorden. Det har jeg sådan set iagttaget og prøvet at gøre mig mine overvejelser om.

Jeg tror, at den kloge måde at gribe det her an på er at opnå enighed om en analyse af nogle udfordringer og prøve at udvikle nogle løsninger i fællesskab. Det er jo hele formålet med trepart. Jeg tror, at det ville forstyrre processen, hvis det var sådan, at regeringen lagde færdige, gennemarbejdede forslag frem og sagde: Det er bare det her, man skal sige ja og amen til. Det var den strategi, man forsøgte under den sidste regering, og det kom der jo ikke noget godt ud af.

Er det så sådan, at regeringen møder op med et blankt papir på torsdag? Nej, det er det ikke. Det vil være sådan, at vi på det trepartsmøde på torsdag præsenterer parterne, og dermed selvfølgelig også offentligheden, for regeringens analyse og for regeringens bud på, hvordan vi håndterer de problemstillinger, vi har.

Så bliver der spurgt til, om jeg vil give en garanti for, at alle andre samfundsproblemer også håndteres i trepart. Den garanti, jeg kan give, er, at alle de samfundsproblemer, jeg selv har identificeret i regeringsgrundlaget, og som den her regering ønsker at gøre noget ved, kommer vi til at gøre noget ved. Og ideelt set kommer vi til at gøre noget ved det i et samspil med arbejdsmarkedets parter. Er det præcis i den institution, der hedder trepart? Ja, det håber og tror jeg. Men det beror jo i sidste ende også på evnen til at kunne levere resultater, og det er derfor, vi starter der, hvor vi starter – med det tunge, mest akutte samfundsproblem, vi står med. For hvis ikke vi får knækket den nød, båndlægger vi hele det råderum, der er i dansk økonomi, en årrække frem. Så risikerer vi at knække vores samfund: at sammenhængskraften smuldrer, at der opstår værdimæssige skel,

at tolerancen i vores befolkning går i bakgear og vores evne til at løse de andre problemer dermed forringes.

Kl. 13:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak til statsministeren. Værsgo.

Kl. 13:18

Mette Frederiksen (S):

Men så fik vi jo konklusionen, nemlig at hvis danske lønmodtagere ikke går til trepartsforhandling og løser det problem, som Christiansborg ikke har kunnet løse, så kommer der ikke løsninger på andre områder samtidig. Det kunne statsministeren jo sådan set bare have startet med at sige. Jeg vil gerne sige, at det i mine øjne er en helt forkert måde at gribe det her an på. Selvfølgelig skal vi løfte den integrationsopgave, der er, og hvis vi tænker os om, kan vi også godt. Men at være så ensopret og samtidig sende det signal, at hvis danske lønmodtagere og arbejdsgivere ikke løfter den opgave, som Christiansborg ikke magter at løfte, så bliver der ikke i trepartsinstitutionen mulighed for at diskutere de andre udfordringer, som helt almindelige danske lønmodtagere oplever i deres hverdag og i deres arbejdsliv, synes jeg er en mærkelig måde at gribe forhandlingerne an på. Det er vel nærmest en trussel.

Kl. 13:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Statsministeren.

Kl. 13:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nej, jeg truer ingen, overhovedet. Jeg giver udtryk for det optimistiske livssyn, som selvfølgelig står i kontrast til fru Mette Frederiksenes egne erfaringer – det medgiver jeg – at når vi har identificeret nogle problemer i fællesskab, har vi også en ambition om i fællesskab at adressere dem. Jeg har med stigende styrke italesat det problem, vi har. Det har jeg også gjort med det udgangspunkt, at der, hvis man bare tænker få måneder tilbage, af nogle blev tegnet et billede af, at det nærmest var en gave, at der kom en flygtningestrøm ind over grænserne. Det kunne løse vores demografiske problemer, det kunne løse vores langsigtede problemer med, at vi mangler arbejdskraft. Man så nærmest for sig, at disse mennesker kunne gå direkte ud i forskningsafdelingerne (*Formanden* (Pia Kjærsgaard): Tak til statsministeren, vi skal overholde taletiden!). Det billede er nu nuanceret, og med det afsæt tager vi altså hul på at få løst de her ting i virkelighedens verden, så vi også kan få taget hånd om de andre problemer.

Kl. 13:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg siger kun det her, fordi jeg synes, at der skal være respekt for taletiden.

Værsgo.

Kl. 13:20

Mette Frederiksen (S):

I al respekt for statsministeren synes jeg at statsministeren her i virkeligheden afslører meget mere, end jeg havde turdet drømme om. For integrationsopgaven skal løftes, deri og derom ingen diskussion, men at stå i dag og sige, at der ikke er andre væsentlige samfundsopgaver, som vi bør bruge vores energi på, er en fejlslutning. Optimisme for mig er og repræsenterer viljen til at håndtere flere ting på én gang. Det nytter ikke noget at starte i ét hjørne med én væsentlig samfundsopgave, hvis man samtidig kan se, at der er andre opgaver, der ikke bliver løftet, og derfor er min afsluttende replik bare en op-

fordring til at få et bredere syn på udfordringerne, for der er også andre lønmodtagere, der har behov for både din og min indsats.

Kl. 13:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for spørgsmålet og svaret fra fru Mette Frederiksen og statsministeren. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl. Undskyld, det er statsministeren for at svare. Jeg troede næsten, at statsministeren havde brugt sin taletid. Værsgo.

Kl. 13:21

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan godt se, at alle har forladt mig. Så håber jeg jo, at arbejdsmarkedets parter møder frem. Jeg har jo ikke nogen ambitioner om at pille fru Mette Frederiksen ud af en drøm, som hun åbenbart har. Det lød nu mere som et mareridt for mig. Altså, jeg må have udtrykt mig meget dårligt, hvis jeg efterlader et indtryk af, at jeg ikke er optaget af andre problemer end integration. Det må jeg have gjort. Tværtimod – tværtimod! – forsøger vi nu at sætte gang i en længerevarende proces med arbejdsmarkedets parter, hvor vi forhåbentlig kan opbygge den tillid, der gør, at vi kan løse, ikke bare ét, men flere vigtige samfundsmæssige problemer. Vi starter altså med det problem, som er mest påtrængende. Jeg synes, at det er logisk at løse de sværeste problemer først. Det ser vi så forskelligt på. Historien må jo dømmes, om det er en klog strategi, jeg har lagt til grund.

Kl. 13:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er fru Mette Frederiksenes runde slut.

Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:22

Spm. nr. US 42

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, og tak til statsministeren for indledningen. På sin vis synes jeg der er grund til at indlede med at rose statsministeren, for jeg synes jo, at den diagnose, som statsministeren stiller i forhold til den samfundsudfordring, vi har, er rigtig.

Vi så statsministeren i Berlingske Søndag bl.a. sige, at sammenhængskraften i Danmark vil knække i alle dimensioner – han fortsætter dog sætningen med – hvis ikke integrationen bliver bedre end hidtil. Men det her med, at sammenhængskraften i Danmark vil knække i alle dimensioner, er jo rigtigt, når vi ser på den samfundsudfordring, vi står over for.

Statsministeren følger op på nogle ting, som han sagde i sin åbningstale, om, at hidtil er integrationen slået fejl: efter 1 år i Danmark er kun 1 ud af 10 flygtninge i arbejde eller uddannelse, og det er nedslående; efter 4 år er det kun en tredjedel, og det er trist; og af alle indvandrere fra ikkevestlige land er ikke engang halvdelen i arbejde, selv om mange har været her i 10, 20 eller 30 år, og det er dybt bekymrende.

Jeg deler fuldstændig den indgangsvinkel, at det her er noget, der virkelig sætter hele vores sammenhængskraft i det danske samfund og vores samfunds opbygning på spil, og det er jo på baggrund af, at man regner med, at der i år kommer 25.000 flygtninge og migranter til Danmark, og så kommer der familiesammenførte oveni. Det giver 40.000-50.000, eller hvor mange det nu bliver, for det ved vi ikke, og så satser regeringen på, at der næste år kommer et lavere antal, 15.000, som også året efter er tallet og året efter igen osv., med det resultat, at den økonomiske udfordring, vi står over for frem til 2020, er vurderet til, altså på baggrund af et faldende antal de kommende år, 48 mia. kr.

Det er jo fuldstændig rigtigt, som statsministeren siger, at der er risiko for, at det tager hele det økonomiske råderum ud, og alt, hvad

vi skulle udfordre det danske velfærdssamfund med, bliver i virkeligheden brugt på den her opgave.

Det, der selvfølgelig så er mit spørgsmål her i dag, er, hvad kuren er. Når 6.000 flygtninge og familiesammenførte ikke har kunnet blive integreret hidtil – jeg spurgte også statsministeren om det i sidste spørgetime, men jeg fik ikke noget svar, sjældent, man ikke får svar fra statsministeren, men det fik jeg ikke her, og derfor bliver jeg nødt til at prøve igen – hvad er det så for et columbusæg, man har fundet, når man siger, at man kan med måske 50.000 mennesker, der bare i år kommer til Danmark?

Kl. 13:25

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:25

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, om der er et columbusæg. Hvis der skal være et æg, er det måske et kinderæg, sådan en tre i en-ting, for det her er jo ikke en opgave, der alene kan løses ved, at vi bliver bedre til at integrere. Vores samlede reaktion på den her immigrations- og flygtningekrise, vi står midt i, og hvor vi sidste sommer oplevede, at der blev slået hul på Europas ydre grænser, er jo ikke bare et gensvar, der hedder, at nu skal folk ud at arbejde. Det er tre ting på en og samme tid.

Det er for det første, at vi skal gøre, hvad vi kan for at nedbringe antallet af asylansøgere og migranter, der kommer til Danmark. Det er vi ikke færdige med at gøre hvad vi kan for at sikre. Vi skal for det andet udvikle værktøjer, der gør, at vi kan håndtere dem, der så kommer, på en fleksibel og hensigtsmæssig og ja, billigere måde. For det tredje er der nogle, der kommer, selv hvis vi løste de to første ting nu – altså at krigen i Syrien stoppede, at grækerne begyndt at passe på den grænse, de skulle passe på, at Tyrkiet levede op til den aftale, EU har indgået – så er der jo allerede kommet mennesker til Danmark, som er i Danmark, som har fået tilkendt flygtningestatus, som konventionsmæssigt har ret til at søge familiesammenføring, og derfor er det en bunden opgave, at vi også er nødt til at gøre noget mere for at prøve at få dem gjort selvhjulpne, selvforsørgende.

Så jeg står ikke her og giver et enkelt svar på et kompliceret spørgsmål, og det synes jeg også at alle andre skal prøve at afholde sig fra, for det findes ikke. Vi skal gøre flere ting på en og samme tid, og det med at holde antallet nede og under kontrol er et element i det. Derfor er jeg også nødt til at angribe, når man bruger ordene: at vi satser på, at der kommer 15.000 i 2017. Det kommer til at lyde så positivt. Jeg gik til valg i 2015 med afsæt i det tal, at der kom op imod 15.000 i 2014, og jeg sagde, at jeg synes, at det tal er for stort, det tal vil jeg gerne drive ned. Derfor er det jo ikke udtryk for et positivt sats, at der skal komme 15.000 i 2017, 2018 og 2019.

Kl. 13:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Værsgo, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, altså, nu er det ikke sådan, som der var en, der drømte om, hvad jeg troede hun frygtede. Altså, når jeg sagde »sætter på«, var det, fordi jeg jo frygter, at der kommer flere end 15.000; at når det er 25.000 i år, kan man ikke komme ned på 15.000 næste år. Så jeg frygter, at der kommer flere. Når der kommer vel 62.000 til Europa i januar måned, selv om man nu i et halvt år har diskuteret, hvordan man skulle sørge for, at de ydre grænser bliver sikret, så der ikke kommer folk ind i Europa på den måde, jamen så tyder det jo på, at det har slået helt fejl.

21 integrationsplaner har man lavet siden 1999 – 21 integrationsplaner! Og det er jo på baggrund af 21 integrationsplaner siden 1999,

at statsministeren i Berlingske Søndag siger, hvor galt det står til, og i sin åbningstale gjorde det samme. Det er derfor, jeg er interesseret i at vide, hvad man egentlig agter at gøre, som er afgørende nyt. For det, der ikke har kunnet lade sig gøre i forhold til integration af de 6.000 flygtninge og familiesammenførte, der i snit er kommet til Danmark, kan godt lade sig gøre, selv om vi taler om 15.000, 25.000, 30.000, 40.000, 50.000 inklusive familiesammenførte.

Altså, er det et nyt lavtlønsmarked, hvor vi oversvømmer det danske arbejdsmarked med billig arbejdskraft til virksomhederne, vi er ude i, eller hvad er det for et columbusæg? Statsministeren må gerne kalde det et kinderæg, eller hvad han vil. Jeg er bare interesseret i at vide, hvad det er, som man har forsøgt i 21 integrationsplaner, som lige pludselig nu skal lykkes på torsdag, når man starter de her trepartsforhandlinger?

Kl. 13:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Statsministeren.

Kl. 13:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det kommer jo ikke til at lykkes bare på torsdag.

Jamen jeg abonnerer fuldstændig på det billede, der bliver tegnet af de historiske bedrifter og de mange planer, og jeg står heller ikke her og påstår, at det bliver let. Jeg forsøger at trænge igennem med det budskab, at fordi det ikke er let, kan vi ikke afstå fra at prøve at løse opgaven – for den kan ikke gå væk. Og der findes ikke det værktøj i den virkelige verden, der kan få det her problem til at gå væk. Derfor er vi nødt til at gå ind i det og prøve at gøre noget ved det.

Hvad er det, vi skal gøre? Ja, det, vi helt grundlæggende skal gøre, er jo at prøve at udvikle en vej for folk med ikke-vestlig baggrund ind på arbejdsmarkedet, som er ubureaukratisk, og som tager højde for, at de ikke har, kan man sige, de fulde kompetencer på dag et, hvis de skal have arbejdet, til at oppebære en normal løn. Det er jo det, der skal til.

Sådan nogle værktøjer er der jo i forvejen – altså, dem er der jo masser af. Vi har 80-20-ordninger, vi har virksomhedspraktikordninger, vi har løntilskudsordninger, jamen vi har alle håndte ordninger, mentorer og konsulenter og sagsbehandlere. Det, man bare stilfærdigt kan konstatere, er, at det ikke virker.

Jeg tror, at en af grundene til, at det ikke virker, er, at det er så bøvlet. Man skal enten være dedikeret ud over det helt sædvanlige, hvis man er en lille virksomhed, eller også er man nødt til at være en stor virksomhed, som har, kan man sige, det virksomhedsbureaukрати, den HR-afdeling, måske også en CSR-politik, der gør, at man går ind i det her. Vi er nødt til at forenkle det, sådan at den brede underskov af små og mellemstore virksomheder i Danmark finder den her arbejdskraft attraktiv.

Kl. 13:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:30

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg tror, at noget af det, der er helt afgørende, er, at man ikke gør flygtninge til indvandrere. Og det, man i virkeligheden er med til at understrege med den linje, der bliver ført nu, er jo, at flygtninge, der kommer til Danmark og får asyl, bliver gjort til indvandrere. Det skal de så blive åbenbart fra dag et, hvis det står til både Venstre og Socialdemokratiet. Det synes jeg er trist. Jeg ville langt hellere – og det vil jeg gerne spørge statsministeren om som mit sidste spørgsmål her – være med til at udvikle en hjemsendelsesstrategi, hvor det handler om, hvordan man sikrer menneskers kompetencer, børns ud-

dannelse osv., til det tidspunkt, hvor de rent faktisk kan vende hjem. Men det skal være en målsætning, også i hovederne på de her personer, der kommer til Danmark, at det, vi gør, er med henblik på, at de vender tilbage.

Jeg besøgte en virksomhed i Vejle i går, hvor jeg talte med en syrisk flygtning, der var i, jeg tror det var virksomhedspraktik i den her virksomhed. Jeg spurgte ham, hvad der i virkeligheden var udfordringen – altså, hvis der nu blev fred i Syrien, jeg sagde om 3 år, ikke fordi det nødvendigvis er realistisk om 3 år, men hvis nu, at der er fred i Syrien om 3 år – hvad var hans perspektiv så. Det var ikke at vende tilbage. Det var at få en lykkelig fremtid i Danmark. Og det er vel det, der er det helt afgørende, nemlig at vi virkelig skal fortælle de mennesker, der får hjælp, også i Danmark, at det ikke er det perspektiv, de skal have for fremtiden. Selvfølgelig skal vi hjælpe med til, at folk bliver hele mennesker, men det er med henblik på, at de kommer tilbage og er med til at genopbygge det land, de er flygtet fra.

Kl. 13:31

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:31

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jeg enig i, og det ene udelukker ikke det andet. Jeg så også den glimrende udsendelse med hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Pia Olsen Dyhr, og jeg så også den pågældende syriske flygtnings svar. Det er da muligt, og det dækker en personlig ambition. Det rækker jo bare ikke ved, at der er fred i Syrien om 3 år, bortfalder den pågældendes grundlag for at opholde sig legalt i Danmark, og så vil vedkommende stå til udsendelse.

Så for mig handler det ikke om at gøre flygtninge til indvandrere. For mig handler det om at gøre flygtninge selvforsørgende, for alternativet til det er, at de er på offentlig forsørgelse. Jeg forsøgte at give et tal før. Hvis vi kunne løfte erhvervsfrekvensen blandt flygtninge op, for det er et alt for ringe niveau, vi i dag har blandt ikkevestlige i Danmark, kan vi frigøre et råderum i 2020 på 2,5 mia. kr. Man kan også vende det om og sige, at hvis ikke vi er bedre, end vi er i dag, brænder vi altså 2,5 mia. kr. af på forsørgelse af nogle mennesker, som er her. Derfor er det for mig en helt, helt bunden opgave, og den kan godt gå hånd i hånd med, at vi så i øvrigt gør, hvad vi kan, for at begrænse antallet. Og den kan godt gå hånd i hånd med, at vi også har en offensiv repatrieringspolitik. Jeg vil meget gerne være med til at diskutere det, og jeg vil også meget gerne være med til at diskutere, om man kan lave yderligere instrumenter eller incitament, der gør, at folk ud over deres opsparede kvalifikationer måske også har opsparede midler, når de rejser hjem.

Kl. 13:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Værsgo til fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:33

Spm. nr. US 43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. I dag skal Folketinget jo behandle regeringens såkaldte kontanthjælpsloft. Jeg synes, det er et sådan lidt underligt ord, for det får det til at lyde, som om kontanthjælpsmodtagere i dag bare får uendelig mange penge, og det er som bekendt ikke tilfældet. Det, som lovforslaget egentlig handler om, kan man sige, er jo at skære i de ydelser, som arbejdsløse danskere modtager. Og der skæres virkelig dybt. Ifølge tal fra Lejernes LO vil en enlig mor kunne miste mere end 5.000 kr. om måneden – mere end 5.000 kr. Og lige præcis

de enlige forsørgere – og det er meget ofte kvinder – er en af de grupper, som bliver hårdest ramt. Det er dem, som sidder derude nu og er bekymrede for: Kan vi nu betale huslejen, hvis det her bliver til virkelighed? Det er dem, der ved, at det her vil få konsekvenser for deres børn. Har man råd til at deltage i fritidsaktiviteter? Kan man holde en børnefødselsdag? De ved, at deres børn kommer til at have den bekymring, som jeg jo ikke synes at nogen børn skulle have, nemlig: Kan mor nu betale huslejen?

Deres ulykke skal så finansiere en skattereform, der betyder, at skatten skal sænkes for dem, der har deres på det tørre. Det er sådan nogle som mig selv, og det er sådan nogle som statsministeren. Hvordan får man lige den idé? Hvordan får man den idé, at man vil tage penge fra nogle af de borgere i vores samfund, som har allermindst, og som er allermest udsatte og sårbare, for at give sænkelse af skatten til sådan nogle som os? Og har statsministeren ikke den fjerneste bekymring, når f.eks. Boligselskabernes Landsorganisation regner med, at omkring 14.000 mennesker simpelt hen ikke vil kunne betale huslejen, og når Kommunernes Landsforening siger klokkeklart: Det her tror vi simpelt hen betyder flere hjemløse i Danmark? Har statsministeren ikke nogen bekymring for det?

Kl. 13:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:35

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvordan får man den idé? bliver der spurgt. Jamen den får man jo, når man har den politiske grundidé, grundopfattelse, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det også ud fra en rimelighedsbetragtning skal være sådan, at hvis folk påtager sig et stykke arbejde i Danmark til noget, der minder om minimumslønninger, så er de samlet set bedre stillet, end hvis ikke de gør det – under den forudsætning, at de kan tage et sådant arbejde. Det er jo det, der driver os. Det er jo en ambition om at få folk til at flytte sig. Det er en ambition om social mobilitet. Det er en ambition om, at det er bedst for børn at vokse op med forældre, der går på arbejde, frem for at vokse op med forældre, der ikke går på arbejde.

Det er den samme tænkning, der ligger bag integrationsydelsen, som jo er et andet udtryk for kontanthjælpsloftet, når vi taler folk, der kommer ind udefra. Og her vil jeg altså bare stilfærdigt lige minde om, at uden f.eks. integrationsydelsen ville vi med den tilstrømning, vi har af flygtninge i øjeblikket, mangle 2 mia. kr. i 2020. Og politik består jo af at prioritere, og uden de 2 mia. kr. ville vi jo være afskåret fra at gøre en række andre ting, hvad enten det nu er at lave en hjemløsestrategi eller at gøre en yderligere indsats i forhold til vores narkomaner eller at udbetale en ældrecheck til de svageste af vores ældre, eller hvad det nu kunne være.

Derfor har regeringen den politiske ambition, at vi ønsker at nedbringe antallet af mennesker på offentlig forsørgelse, og at vi ønsker at øge antallet af mennesker, der forsørger sig selv. Og vejen til det går dels via at lægge et loft over kontanthjælpen for at sikre, at det kan betale sig at arbejde, dels, og det er så fase to til efteråret og ikke til foråret som oprindeligt planlagt, at give skattelettelse. Og det er ikke rigtigt, når spørgeren siger »til sådan nogle som os«, for ambitionen med de skattelettelse, vi vil give i jobreformen, er jo at lette skatten for folk med små arbejdsindkomster.

Kl. 13:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 13:37

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er jo fuldstændig rigtig, når statsministeren siger, at politik handler om at prioritere. Jeg kan slet ikke forstå den prioritering, der hedder, at man skærer ned over for mennesker, der er ramt af arbejdsløshed eller sygdom, for til gengæld at sænke skatterne for sådan nogle som os. Nu siger statsministeren, at det slet ikke er os, der skal have skattereduktioner. Kan statsministeren i dag i Folketings-salen sige, at der ikke vil være topskattelettelse i den kommende skattereform? Det er den ene ting.

Den anden ting er, at statsministeren siger, at det faktisk handler om at hjælpe de mennesker, der går ledige. Jeg tror ikke, at den enlige mor, som mister 5.000 kr. om måneden, oplever det som en hjælp. Og jeg tror slet ikke, at statsministeren selv tror på strategien, for når man læser lovforslaget, står der, at man regner med, at 700 mennesker kommer i arbejde som følge af det her kontanthjælpsloft, men det er 30.000 mennesker, der bliver ramt.

Så der er to spørgsmål: Kan statsministeren garantere, at der ikke vil blive givet topskattelettelse i den kommende skattereform? Og som det andet: Hvordan forsvarer man en lov, som får så voldsomme sociale konsekvenser for mennesker, der har mindst i forvejen, når man kun regner med, at 700 ud af 30.000 mennesker kommer i arbejde?

Kl. 13:38

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Statsministeren, værsgo.

Kl. 13:38

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, der får sociale konsekvenser, er, hvis vi ikke flytter det her samfund i en retning, hvor der er en bedre balance mellem dem, der er med og løfter, og dem, som vi af forskellige grunde har parkeret på en sidelinje. Det var det, jeg talte med andre om før, da jeg talte om flygtningesituationen, som jo understreger det her perspektiv, men det gælder også helt uden den her flygtningetilstrømning.

Vi har det paradoks, at mens det går fremad med økonomien – beskæftigelsen er steget med 67.000, siden vi ramte bunden i 2012 – har vi stadig væk ikke den tilsvarende beskæftigelsesfremgang blandt vores egne. En stor del af den beskæftigelsesfremgang, der er i Danmark, tegnes af, at der fortsat kommer folk ind fra ikke mindst Østeuropa. Det er vi da nødt til at gøre noget ved. For når vi taler om at gøre den enlige mor glad, så tror jeg, at det, der vil gøre hende aller mest glad, er, hvis hun kan få et arbejde, så hun kan tjene sine egne penge, så hun kan opdrage sine børn i sit eget spejlbillede af en, der står op om morgenen og passer sit arbejde. Det er jo det drej, vi gerne vil give samfundet. (*Formanden (Pia Kjærsgaard): Tak!*) Og det kan jo ikke bedømmes på en enkelt ting, vi gør. Det skal jo bedømmes på den samlede effekt. Og der er kontanthjælpsloftet et af flere elementer.

Kl. 13:40

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen, værsgo.

Kl. 13:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg fik ikke svar på det med en reduktion af topskatten. Jeg tror, at både hr. Anders Samuelsen og jeg længes efter et klart svar.

Til det med den enlige mor og de arbejdsløse i det hele taget vil jeg sige, at jeg deler ambitionen om at få så mange som overhovedet muligt i arbejde. Det tror jeg at alle gør. Jeg kan bare konstatere, at ikke engang regeringen selv tror på, at de her voldsomme nedskæringer vil få mennesker i arbejde, for I har selv skrevet i lovforslaget,

at 700 mennesker årligt vil komme i arbejde som følge af det forslag, men det rammer 30.000 mennesker. Så hvordan hænger det sammen?

Der er tusindvis af gode grunde til at få et arbejde. Det er jeg enig i. Langt de fleste arbejdsløse drømmer om at få et job, men arbejdspladser hænger jo ikke bare træerne. Den her reform er udtryk for en dyb mistillid til de danske borgere, som går ledige. Det er en mistillid, som kommer fra politikere, der selv har deres på det tørre. Jeg synes, statsministeren skylder et svar til de mange mennesker. Hvordan kan man finde på at reducere deres ydelser så voldsomt, når man faktisk ikke engang selv tror på, det virker?

Kl. 13:41

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:41

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg tror et hundrede procent på, at det virker. Og det handler ikke om sådan nogle teoretiske edb-beregninger af arbejdsudbuddet. Det handler det ikke om. Det handler om, hvad det er for en situation, man helt konkret står i, når man f.eks. får tilbudt et job, hvor lønnen ikke er prangende, hvor man måske skal møde meget tidligt ind om morgenen, hvor der måske er transporttid, hvor man skal cykle 5 km til og fra arbejde, og hvor man stiller det jobtilbud op imod den situation at være på offentlig forsørgelse. Det er jo et helt konkret og individuelt valg. Det har også noget med psykologi at gøre. Det har ikke noget at gøre med en teoretisk arbejdsudbudsberegning at gøre.

Jeg kan bare konstatere, at selv om vi i øjeblikket har beskæftigelsesfremgang, er en del af det, der trækker den beskæftigelsesfremgang, ikke danskere, der kommer i job, men det er folk, der kommer ind udefra og kommer i job. Der er vi da nødt til i en samlet strategi at sørge for, at flere danskere på passiv forsørgelse kommer ind på arbejdsmarkedet. Og det at lave det her, hvor vi både lægger et loft og giver en skattelettelse, er en af vejene.

Står jeg og garanterer, at der ikke kommer topskattelettelse? Nej, det gør jeg ikke. Men i forhold til den her diskussion om kontanthjælpsmodtagerne er det jo ikke topskattelettelse, der er det interessante. Det er vores ambition om at sænke skatten for folk med små arbejdsindkomster.

Kl. 13:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Hr. Anders Samuelsen, værsgo.

Kl. 13:43

Spm. nr. US 44**Anders Samuelsen (LA):**

Tak for det. Jeg vil gerne tage et andet emne op, som en hel række organisationer har rejst en kritik af, nemlig regeringens idé om at genoptage logning af borgernes it-adfærd. En hel række organisationer og virksomheder har peget på, at det her kommer til at have en omkostning for dem på op over flere hundrede millioner kroner. Det er et totalt uklart grundlag, regeringen agter at gøre det her på. Det er juridisk betænkeligt, og der er oven i købet her tale om en overimplementering af et direktiv, som i forvejen er blevet underkendt. Kan statsministeren prøve at redegøre for, hvorfor det er i orden, at danskere både med internetforbindelser, men også nu på mobilområdet skal kunne overvåges dag ud og dag ind?

Kl. 13:43

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Statsministeren.

Kl. 13:43

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Nu er det jo sådan, at regeringen ikke har fremsat noget lovforslag endnu. Det er jo helt rigtigt, at regeringen gør sig nogle overvejelser, og alt, hvad der bliver sagt i debatten også af ordføreren her og organisationerne, vil selvfølgelig blive taget med og indgå i regeringens samlede overvejelser. Lige nu arbejder Justitsministeriet på et lovforslag. Det vil jo så blive sendt i sædvanlig høring, og de bemærkninger, der kommer, vil selvfølgelig indgå i de videre overvejelser.

Når diskussionen overhovedet er interessant, er det jo ikke ud fra en ambition om at overvåge mere. Det, der driver overvejelserne, er jo at sikre, at en teknologiudvikling ikke kommer til at betyde, at værktøjer, vi har i dag, fortaber vi fremadrettet. Vi har f.eks. logning af mobiltelefoner og kan derfor tage masteoplysninger ned, der bliver brugt både i kriminalsager og i terrorbekæmpelse. Vi skal sikre – det går jeg ud fra at vi er enige om er en god idé – at vi har en lovgivning, der også samler op, hvis der sker et teknologiskred, sådan at noget af den kommunikation, der i dag finder sted f.eks. på mobiltelefoner, flyttes over på andre platforme.

Det er det politiske motiv, og så kan jeg nok ikke gå meget dybere ned i det, fordi som sagt er der slet ikke fremsat noget lovforslag endnu. Der er et arbejde i gang, det kommer i høring, og så vil det jo efterfølgende også komme under behandling her i Folketingssalen.

Kl. 13:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:45

Anders Samuelsen (LA):

Men sagen er, at det åbne brev, som nu er blevet tilsendt regeringen fra organisationer og virksomheder, jo kommer på baggrund af et indledende orienteringsmøde, som justitsministeren har haft med organisationerne, som har medført en meget, meget stor bekymring fra deres side, bl.a. fra den tidligere Venstreminister, Rikke Hvilshøj, som i dag er direktør i DANSK IT.

Det forslag, den tegning, som der ligger på nuværende tidspunkt, er måske bedst beskrevet ved et billede af, at det svarer til, at hver eneste dansker fra nu af har en agent gående bag ved sig, som tager notater, og som lover ikke at offentliggøre de her notater, medmindre der kommer en grund til det. Det vil sige, at vi alle sammen pr. definition er under mistanke reelt set. Det er det, der er problemet. Det, der er problemet – synes jeg – er, at en borgerlig-liberal statsminister også her kommer til at forgribe sig på borgernes retssikkerhed, respekten for, at borgerne har ret til et privatliv, at man, når staten er under pres, udnytter muligheden til at stramme yderligere op i forhold til overvågning. Jeg synes, at det er usympatisk.

Kl. 13:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Statsministeren.

Kl. 13:46

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Skulle vi nu ikke lige lade den her proces køre stille og roligt, få det her lovforslag frem og så få en seriøs drøftelse om det. Regeringen har jo ikke foreslået noget endnu. Det er min fornemmelse, at der er ret mange myter i den her debat.

Det handler om at finde en balance. Jeg er et hundrede procent enig i, at vi skal respektere vores grundlæggende ret til privatliv. Al ligevel er det jo sådan, at man har mulighed for efterfølgende mod en retskendelse, hvis jeg var mistænkt for noget meget, meget alvorligt, for det er jo ikke nogen bananstat vi, lever i, f.eks. at kunne ind-

hente masteoplysninger på min mobiltelefon, så man kan se, hvor jeg har færdedes. Det er jo ikke sådan, at man logger indholdet af mine mobil samtaler, men man vil kunne se via den teknologi, som jeg går rundt og bruger med min mobiltelefon, hvor jeg har været, hvis ellers man kan få en dommers ord for, at det skal man kunne se, hvis begivenheden er alvorlig nok. Det synes jeg er fornuftigt.

Det, der er vores politiske motiv – nu gentager jeg det igen – det, der er det politiske motiv, er at sikre os, at det, vi kan i dag i forhold til f.eks. mobiltelefoner, kan vi også fremadrettet, når teknologierne skifter – når teknologierne skifter. Så det er ikke båret af en ambition om, at vi skal tætte ind på folks privatliv, eller vi skal ind og se, hvad de har søgt på internettet. Det er båret af det, vi allerede gør med respekt for teknologiskift, men vi kan vende tilbage til det, når der er et ordentligt grundlag at diskutere det på.

Kl. 13:48

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:48

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan jo vælge at opfatte det her som en garanti, statsministeren afgiver, i forhold til de mange organisationer, som nu har udtrykt deres klare betænkelighed, i forhold til tænketanken Justitia, som har peget på, at det her er at gå endnu længere end det, som er blevet afvist en gang som ikkelovligt, nemlig den implementering, man havde af direktivet tidligere, som blev taget af bordet i 2014.

Så vil jeg da vælge at slutte af med, at det tager jeg som en garanti for, at man ikke går længere end det, man gjorde før. Man respekterer, at borgernes privatliv skal beskyttes, at vi ikke skal rende rundt og have en fornemmelse af, at vi har en agent i ryggen alle sammen, at vi ikke som udgangspunkt nærmest er under mistanke. Jeg går ud fra, at det må være sådan, jeg skal tolke det, der er blevet sagt, så vi kan komme de her organisationer i møde, nemlig at statsministeren herfra kan sige: Selvfølgelig er jeres bekymring her ubegrundet. I kommer ikke til at skulle opleve regninger på op over flere hundrede millioner kroner for, at I kan levere den vare, som regeringen nu finder på, der skal leveres.

Kl. 13:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 13:49

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg skal jo ikke bestemme, hvordan spørgeren vil vælge at fortolke det, jeg siger. Jeg kan gentage, hvad det er, jeg siger. Jeg forsøger at gøre rede for, hvad der er den politiske ambition bag, at vi har sat et arbejde i gang, som er uafsluttet. Når der ligger et lovforslag, kommer det i sædvanlig høring, og så kommer det under behandling her. Det er jo flere hensyn på en gang.

Det ene hensyn er jo at sikre, at politiet og vores myndigheder i øvrigt får tidssvarende og effektive redskaber til at opklare og bekæmpe alvorlig kriminalitet, herunder terror, i en situation, hvor teknologien udvikler sig, så de beskyttelseshensyn, den ambition, vi har haft, og som kan fanges ind omkring almindelig telefoni, også kan opretholdes, når man flytter sig fra telefoni til internettelefoni.

Det andet er, at vi selvfølgelig skal respektere vores alle sammens grundlæggende ret til privatliv, og uanset hvad vi gør, skal det være forbundet med de nødvendige retssikkerhedsmæssige garantier, og endelig, at vi selvfølgelig ikke skal pålægge nogen unødvendige byrder. Det er det, der ligesom er regeringens politiske platform og baggrunden for, at der er sat et arbejde i gang, som der nu er en offentlig debat om, selv om det ikke er tilendebragt i regeringen. Det

må jo så være det udgangspunkt, vi skal testes på, når lovforslaget lægges frem.

Kl. 13:50

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til spørgeren, og tak til statsministeren.

Den næste er hr. Uffe Elbæk. Værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 45

Uffe Elbæk (ALT):

Mine to første spørgsmål kommer til at handle om integration, og det har jo været et emne, der har været oppe flere gange i dag, i hvert fald har to andre partier også haft fokus på det. Det er jo ikke nogen hemmelighed for statsministeren, at Alternativet er dybt uenig i den asylpolitik, som er blevet stemt igennem her i salen, men omvendt må vi også se i øjnene, at 70 pct. af kollegaerne her jo rent faktisk bakker asylpakken op. Det vil jeg slet ikke fokusere på nu, for den beslutning er truffet. Men jeg vil mere kigge på, hvordan pokker vi så får en meget, meget bedre integrationspolitik end den, vi har i dag.

Det er en udfordring, og det er jo tydeligt, at hvis det havde været let, havde det problem ikke eksisteret. Det var svært for 10 år siden, det var det for 5 år siden, og det er det også i dag. Men det positive, hvis man nu skal prøve at kigge positivt på det, og det vil jeg faktisk gerne, er, at der er en masse gode tendenser. Altså, vi kan se ude i kommunerne, at det går langt bedre med at få flygtninge i arbejde. Det er ikke alle steder, men der er et eksempel som Vejle, hvor man i løbet af de sidste 2-3 år har flyttet beskæftigelsesgraden fra 11 pct. til 36 pct. blandt flygtninge. Vi ser også langt flere tosprogede danskere gå ind i frivilligt arbejde og være med til rent faktisk at prøve at integrere de flygtninge, der kommer. Man kan bare gå ned på Hovedbanegården. Altså, man ser et enormt frivilligt engagement, som man kun kan blive glad for. Man ser også et nyt, spændende samarbejde mellem kommuner og virksomheder. Et godt sted er i Assens, hvor kommunen er gået sammen med Bilka om at få flygtninge i gang i job og samtidig lære dem dansk. Det er en udfordring, men kurverne går op, og det er selvfølgelig det momentum, vi skal gribe.

Samtidig ser vi jo ikke mindst, at frekvensen af erhvervsaktive går ned. Der er blevet små 13 pct. færre erhvervsaktive i Danmark siden 2000. Så vi kan måske også udnytte nogle af de flygtninge, der kommer. Mit spørgsmål til statsministeren er: Hvilke konkrete initiativer har statsministeren i forhold til at skabe verdens bedste integrationspolitik?

Kl. 13:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, statsministeren.

Kl. 13:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Først vil jeg gerne kvittere for den positive indfaldsvinkel, og jeg håber egentlig også, at vi kan tilvejebringe den stemning her i huset, at selv om man kan se forskelligt på, hvad det er for et værn, vi stiller op, i forhold til hvor mange eller hvor få der kommer til Danmark, så må man jo helt grundlæggende ligesom demokratisk respektere, at de beslutninger er truffet. Og afledt af det står vi så med en eller anden udfordring, som ville have været større, hvis det havde været hr. Uffe Elbæks asylpolitik, der var blevet gennemført, end nu, hvor det er min.

Men det er stadig en udfordring, og hvis man så ligesom kan lægge det andet til side og spørge, hvordan løser vi den? så er vi jo allerede et skridt længere nede ad vejen, for det er en svær opgave.

Jeg er ikke i stand til inden for rammerne af 1 minut og 15 sekunder at knipse med fingrene og sige, at sådan her skaber man verdens bedste integrationspolitik. Jeg kan se, at en af hovednøglerne til det er at få folk i beskæftigelse, og det er derfor, at udgangspunktet for de drøftelser, vi starter på torsdag, er at vende tingene på hovedet, sådan at det ikke som nu kun er tre ud af hundrede flygtninge, der overhovedet står til rådighed for arbejdsmarkedet, men at det i udgangspunktet er 100 pct. Og udgangspunktet er, at når man har fået flygtningestatus – ikke når man søger asyl – så skal man i beskæftigelse og så tæt på rigtig, ordinær privat beskæftigelse på en privat arbejdsplads som overhovedet muligt. Og så skal der bygges sprog og andre kompetencer op omkring det, og det skal ske med afsæt i, at man er på en rigtig, dansk arbejdsplads.

Det gør det ikke alene, men det er der, vi skal starte.

Kl. 13:55

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Uffe Elbæk.

Kl. 13:55

Uffe Elbæk (ALT):

Jeg vil faktisk gerne kreditere statsministeren for den ambition om at få arbejdsmarkedets parter til at spille en langt mere aktiv rolle. Det blev også nævnt af en af mine kollegaer tidligere. Jeg ser frem til starten af de forhandlinger på det her område.

Men en fjerde part i den her løsning er jo også hele civilsamfundet, hvor vi bl.a. har set Venligboerne og det engagement, de har lagt for dagen, men også frivillige i Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp. En lang række frivillige humanitære organisationer i Danmark løfter en enorm opgave lige nu.

Det, der gør mig glad, er, at vi kan se, at virksomhederne er klar, civilsamfundet er klar, og nu har vi så hørt lidt om, hvordan statsministeren tænker, at arbejdsmarkedets parter bliver involveret i det.

Men gør statsministeren sig nogle overvejelser om civilsamfundet?

Kl. 13:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak, statsministeren.

Kl. 13:56

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, det gør jeg. Og det var derfor, jeg inviterede repræsentanter for civilsamfundet, som jo så er os alle sammen, kan man sige, med på det integrationstopmøde, jeg holdt på Marienborg i efteråret. Og det var også derfor, at vi efterfølgende sammen med Folketingets partier via, som jeg husker det, satspuljemidler – det kan være, jeg husker forkert – økonomisk har understøttet det arbejde, som bl.a. Røde Kors har sat sig i spidsen for ved at lave det her netværk af danskere, der går ind og understøtter. Det er bare et praktisk eksempel på det.

Jeg er sådan set helt enig i, at vi står med en kæmpe opgave. Der er meget forskel på, om man synes, vi skal stå med den, altså hvis man lytter til spændvidden her i Folketingssalen. Der er forskellige bud på, om man kunne gøre opgaven mindre. Og der er også nogle, der har lidt enkle løsninger, som at vi bare melder os ud af konventionerne eller hegner Danmark ind, eller hvad det nu kan være.

Men uanset det, er der en eller anden restproblemstilling tilbage, og den har et omfang, hvor man kun kan håndtere det, hvis alle trækker med. Nøglen er arbejde, og det er derfor, vi starter med arbejdsmarkedets parter.

Men det er jo også et ansvar for os alle sammen hver især lige fra den lokale spejderforening og idrætsforening over amatørteaterforening til borgerforening og beboerforening. Og jeg deler sådan set det billede af, at der bredt ude i den danske befolkning både er en

analyse af, at vi står med en udfordring, men egentlig også en ambition om at være med til at håndtere den.

Kl. 13:57

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo, hr. Uffe Elbæk.

Kl. 13:57

Uffe Elbæk (ALT):

Jeg er selvfølgelig rigtig, rigtig glad for, at vi er fælles om perspektiverne. Der er altså en mulighed nu for at løse eller gå i gang med diskutere, hvordan vi får verdens bedste integrationspolitik. Vi kan være uenige om den beslutning, der er blevet truffet i forhold til asylpakken, men nu må vi kigge fremad og kigge på, hvordan vi sammen får løftet integrationen.

Det sidste spørgsmål kommer vanen tro fra Alternativets medlemmer, og det handler om den skattelettelse, som landbruget fik tilbage i 2011, tror jeg det var, på 500 mio. kr., fordi der skulle gøres mindre. Hvad sker der, når landbruget nu får lov til at gøde mere? Vil man så hive de 500 mio. kr. tilbage igen?

Kl. 13:58

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til statsministeren.

Kl. 13:58

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Altså, min paratviden rækker ikke til at vide, præcis hvilken skattelettelse nogle har fået i 2011 og med hvilken motivation. Men jeg tror godt, jeg kan svare på spørgsmålet alligevel: Har vi en ambition om at lægge en merbeskatning på landbruget? Det er jo sådan set det, spørgsmålet fører frem til. Nej, det har vi ikke.

Når vi ikke har det, er det, fordi vi sådan set mener, at vores landbrugs- og fødevarersektor udgør en hjørnesten i vores velfærdssamfund. 140.000 danske arbejdspladser er direkte hængt op på vores landbrugssektor, og det er jo altså lige fra landmændene, som der bliver færre og færre af, og så hele vejen op igennem værdikæden, hvor der bliver flere og flere slagterier, mejerier, eksportsælgere, forskere, der udvikler bakteriekulturer med afsæt i mælk, og andet. Det er jo hele den spændvidde, som er med til at sikre Danmark en enorm eksportindtjening, og som har været med til at skabe vores velfærds- og velstandssamfund. Det ønsker vi at give bedre og ikke dårligere muligheder. Derfor har vi ingen ambitioner om at lægge flere økonomiske byrder på, tværtimod. Havde vi mulighed for det, tror jeg, vi ville gøre det modsatte – det står jeg ikke og lover – men vi kommer ikke med skattestigninger, hverken til den del eller andre dele af dansk erhvervsliv.

Kl. 13:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Fru Pia Olsen Dyhr, værsgo.

Kl. 14:00

Spm. nr. US 46

Pia Olsen Dyhr (SF):

Tak, formand. Jeg vil gerne vende tilbage til trepartsforhandlingerne, for det er jo den her tids helt store dagsorden, der skal sættes i gang på torsdag. Den skal i hvert fald løse nogle af de store samfundsproblemer, hvis den lykkes. Jeg vil gerne spørge ind til den anden del. Altså, vi har jo haft diskussionen om flygtninge, der skal i arbejde. Det synes jeg er væsentligt, det skal der ikke være nogen tvivl om, og jeg synes også, det er vigtigt, at de kommer hurtigt i arbejde. Jeg er enig med statsministeren og Socialdemokraternes formand i, at det handler om, at det er vigtigt, at man er en del af Danmark, og

derfor skal man også bidrage ved eventuelt på et tidspunkt at betale skat til vores fællesskab.

Den anden del, som jeg synes er lige så vigtig, handler om mange af de mennesker, der er faldet ud af bl.a. vores dagpengesystem. Vi havde en reform tilbage i 2010, der jo er endt med, at mere end 50.000 mennesker har mistet retten til dagpenge, og de er ikke alle sammen kommet i arbejde. Nogle er kommet i uddannelse, men vi har også en hel del, der ikke er kommet i arbejde.

Nu er der lavet en ny dagpengereform, hvor beregningerne jo viser, at vi taler om, at 8.000-10.000 mennesker fortsat vil falde ud af vores dagpengesystem fremadrettet. Det vil jeg gerne spørge statsministeren om, for jeg mener, det her er en af de store udfordringer, altså at få dem i arbejde, at få dem til at blive en del af arbejdsmarkedet – og det kræver jo mere, end at man bare skærer på ydelserne, det kræver også, at man kigger på spørgsmålet om opkvalificering og uddannelse.

Jeg vil derfor gerne spørge statsministeren, om statsministeren i trepartsforhandlingerne har en ambition om at forhandle forbedringer igennem, så færre mennesker end de nu 8.000-10.000 mennesker falder ud om året.

Kl. 14:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det statsministeren. Værsgo.

Kl. 14:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har en ambition om at føre en politik, der gør, at flere danskere kommer i beskæftigelse, og at færre mennesker er afhængige af offentlig forsørgelse eller delvis offentlig forsørgelse. Det er sådan set uafhængigt af, om den delvise offentlige forsørgelse er dagpenge, hvor folk har betalt en del selv, men hvor der også er et skattefinansieret element, eller om det er kontanthjælp eller andre former for offentlig forsørgelse. Det er sådan set min store ambition.

Ja, der ligger med afsæt i den ambition meget, man med fordel kan diskutere med arbejdsmarkedets parter, for det handler jo bl.a. om at skabe det rigtige match mellem den arbejdskraft, vi har, og de arbejdspladser, vi har. For vi *har* arbejdspladser. Altså, som sagt har vi haft en beskæftigelsesfremskud på nogle og 60.000, siden vi ramte bunden i 2012, men det jo ikke et udtryk for, at der er kommet det antal danskere i merbeskæftigelse. For en del af de jobåbninger, der er i Danmark, udfyldes af folk, der kommer til udefra.

Det har jeg jo ikke noget imod, hvis vi ikke selv kan besætte dem, for alternativet ville jo være, at de jobåbninger stod tomme. Men det var langt mere interessant, hvis vi samlet set kunne føre en politik, der gjorde, at nogle af de mennesker, der er placeret på kanten – og så kan man være længere eller kortere fra kanten – på dagpenge, kontanthjælp og derudaf, kunne komme i beskæftigelse. Skal man ind i den dagsorden, kommer man også til at diskutere kvalifikationer, selvfølgelig gør man det.

Kl. 14:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:03

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er glad for, at statsministeren har fokus på kvalifikationer. Jeg mener, det er en del af trepartsforhandlingerne, men med hensyn til lige den del svarede statsministeren jo ikke på, om det så også ville være en del af trepartsdrøftelsen – kun, hvad man politisk vil gøre på Christiansborg. Det er ikke for at være polemisk. Jeg synes sådan set bare, det var rart at vide, hvad der indgår i trepartsdrøftelserne.

Vi ved jo, at regeringen er optaget af vækst. Jeg er sådan set også optaget af, at dansk økonomi går fremad, det skal der ikke være no-

gen tvivl om. Og når man kigger både på Dansk Industris og sådan set også Arbejderbevægelsens Erhvervsråds tal, er det meget tydeligt, at vi i 2020 vil mangle 30.000 faglærte i Danmark. Nu kan vi jo selvfølgelig have i en situation, hvor vi vælger at sige velkommen til østeuropæisk arbejdskraft, men vi kunne også vælge, at mange af de mennesker, der netop er røget ud af arbejdsmarkedet, som er ufaglærte, og som har brug for at komme ind på arbejdsmarkedet igen, får mulighed for adgang til uddannelse. Uddannelse og jobrotation er jo nogle af de midler, vi kan bruge, for at få folk ind på arbejdsmarkedet.

Derfor vil jeg gerne spørge, om statsministeren vil gøre det her til et emne i trepartsforhandlingerne, gøre det til en vigtig diskussion i trepartsforhandlingerne.

Kl. 14:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 14:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hele spørgsmålet om, hvordan vi sikrer den kvalificerede arbejdskraft, som tiden går, vil være et tema, vi ønsker at diskutere med arbejdsmarkedets parter, når vi kommer til det. For vi starter med det helt akutte: Hvad gør vi i forhold til at få de her flygtninge, der aktuelt er kommet ind i landet i et meget større antal, end man kunne forudse for få måneder siden, i beskæftigelse?

Men så kommer vi helt naturligt til at diskutere det her. Jeg kan jo ikke stå og udvikle løsningerne her på stedet, og det ville også være underligt, for så var der ikke nogen grund til at være i dialog med arbejdsmarkedets parter, men jeg tror, det er flere ting på en og samme tid. Der er noget af det, der handler om at understøtte de unges uddannelsesvalg. Vi har taget nogle skridt her på Christiansborg med den nye erhvervsuddannelsesreform. Den skal følges til dørs, hvis vi skal nå de her målsætninger om 25 pct. af en ungdomsårgang ind direkte fra folkeskolen i 2020 og 30 pct. i 2030.

Der kommer en praktikpladsdimension på det, for der skal jo være et perspektiv, når man tager en uddannelse. Og meget vel kan der også være en diskussion om, hvordan vi anvender vores VEU-midler og andet for at sikre, at folk, der i dag er kompetente ufaglærte, bliver endnu mere kompetente.

Kl. 14:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:05

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er jo glad for det løfte, statsministeren kommer med, nemlig at det her vil være et emne og et tema, der indgår i i trepartsforhandlingerne. Det mener jeg er afgørende, for vi står i en situation, hvor mange mennesker føler sig presset ud af arbejdsmarkedet eller føler, at de ikke har de rette kompetencer, og derfor oplever et »dem og os«, når vi så har flygtninge, der kommer og kommer i arbejde. Jeg ønsker ikke, at den kløft mellem »dem og os« skal øges, men at vi til gengæld viser, at vi også tager hånd om de mennesker, der måske har arbejdet 30 år på det danske arbejdsmarked, har mistet deres job på grund af den økonomiske krise og ikke har den rigtige kompetence i forhold til at komme i arbejde igen, og at vi også giver dem muligheden.

Derfor, når jeg borer en lille smule i det, statsministeren siger, nemlig at når vi kommer til det, så er det ikke, fordi jeg er uenig i, hvad der er et akut problem, men betyder det, at hvis man ikke får løst det akutte problem, så kommer vi ikke til det andet, der faktisk også er et akut problem for de mennesker, der ikke har noget arbejde?

Kl. 14:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Statsministeren.

Kl. 14:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg er meget, meget enig og synes, det er nogle kloge ord, det med »dem og os«. Altså, det er sådan set det, jeg frygter mest på vores alle sammens vegne, nemlig hvis der kommer det her billede af, at det er enten-eller, at det er dem og os, fordi det risikerer at fremkalde noget, der er meget stereotyp, og som i virkeligheden forhindrer, at man kan få løst problemerne. For der findes ingen enkle løsninger. Og derfor er en del af en fremtidig løsning jo også, at der bliver ved med at komme arbejdskraft ind over landets grænser. Vi er på den måde en del af Europa, lige så vel som danskere rejser ud den anden vej.

Jamen selvfølgelig får vi løst de problemer, vi nu sætter os for at løse. Så jeg vil simpelt hen ikke forholde mig til den hypotese, at arbejdsmarkedets parter skulle møde ind her på torsdag med en fælles analyse af, at vi har et stort samfundsproblem, og at det så skulle ende op med, at vi ikke gør noget ved det. Altså, jeg vil simpelt hen ikke lade mit sind formørke af sådanne nedslående tanker. Dermed jo ikke sagt, at man i trepartsforhandlingerne kan løse den her udfordring totalt og få den til at gå væk. Det kan man ikke, den er tung og svær. Men trepartsforhandlingerne skal levere forslag og løsninger, der bidrager til, at vi alle sammen berettiget kan tro på, at vi hæver erhvervsfrekvensen blandt nytilkomne flygtninge. Og det tror jeg på.

Kl. 14:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Hr. Søren Pape Poulsen, værsgo.

Kl. 14:08

Spm. nr. US 47

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Jeg kan glæde statsministeren med, at vi nu skal til et nyt emne, sikkert til fælles glæde. Det er jo sådan, at retten til at bo i eget hjem ser vi Konservative som noget helt afgørende og fundamentalt i vores samfund. Og vi var helt sikre på, at tiden nu var kommet til at finde gode løsninger for boligejerne, at det var slut med, at folk skal beskattes fra hus og hjem. Nu har jeg så forstået, at skatteministeren har udskudt forhandlingerne om et nyt system indtil efteråret. Det skal ses i en 2025-sammenhæng, forstås, og det synes vi sådan set er rigtig godt. Det er altid godt at prøve at se det i et større perspektiv.

Vi troede jo så, at det betød en automatisk melding om, at indtil da, og indtil vi finder en løsning, er grundskylden selvfølgelig også automatisk fastfrosset, når nu det bliver udskudt et år mere. Men det bliver der sagt nej til. Jeg tror, skatteministeren sagde, at han jo ikke kunne stå her og love skattelettelse for åben skærm. Er statsministeren så ikke enig med mig i, at det løfte, der så er givet, er skattestigninger for åben skærm? For hvis vi ikke gør noget ved det her, hvis vi ikke fastfryser grundskylden, når vi udskyder systemet, så er det en skattestigning, boligejerne får.

Kl. 14:09

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo til statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Altså, det, der er udgangspunktet, er, at vi regulerer grundskylden fuldstændig på den måde, som vi har aftalt og samlet stod på mål for, da vi senest var i regering sammen.

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, hr. Søren Pape Poulsen.

Kl. 14:09

gange, hvor vi som politikere lægger noget på bordet, hvor vi tænker, at det godt kan ske, det ryster båden lidt, men at det måske er vigtigt for den diskussion, vi skal have med hinanden og samfundet i det hele taget, at vi også viser nye veje.

Kl. 14:09

Søren Pape Poulsen (KF):

Så er det godt, vi er nogle, der har udviklet os lidt på det felt. Men nu er det jo sådan, at vi fra Konservatives side har præsenteret et forslag til, hvordan vi kan komme helt ud over det her, nemlig ved at afskaffe alle boligskatter, give en platform til, at vi kan give danskerne tryghed i deres egen bolig: Væk med alle boligskatter, indfør en beskatning på avancen af boligen fra den dag, lovforslaget er indført, og væk med rentefradragsretten. Og så er der endda ud over det plads til vækst i den offentlige sektor, hvis nogen skulle ønske det.

Vil det ikke være oplagt at gribe den mulighed, vi her forærer statsministeren på et sølvfad? For det er kun, fordi vi ønsker, regeringen får en god sag sammen med os i det her.

Kl. 14:10

Jeg glæder mig også rigtig meget til at tale skat her til efteråret. Der er efterhånden høje forventninger hos alle. Jeg er helt sikker på – og det kan statsministeren regne med – at vi vil være særdeles konstruktive, når det gælder om, at danskerne skal betale mindre i skat.

Men hvad er statsministerens melding så til de mange boligejere, der nu sidder og tænker: Hvor mange år fortsætter det her bevidstløst? Altså, er der en tryghed, man kan se frem til, for boligøkonomien? For ellers er der borgere i dette land, for hvem boligskatterne er så høje, at de må flytte fra hus og hjem. Det bliver resultatet nogle steder i Danmark.

Kl. 14:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak. Statsministeren.

Kl. 14:10

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så slutter statsministeren af. Værsgo.

Kl. 14:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det. Altså, når hr. Søren Pape Poulsen siger, at det er godt, man har udviklet sig siden da, betyder det så, at det er godt, man ikke længere er i regering, eller hvad?

Jeg må sige, at jeg ikke satser på at udvikle mig overhovedet, for selv om det er ubelejligt og måske lidt sværere at stå med ansvaret og man ikke kan indtage de fristende og lidt nemme synspunkter, tror jeg alligevel, man står sig bedst ved at tage ansvaret på sig. Og vi har jo altså i fællesskab lavet et system, hvor vi ligesom lader nye vurderinger smitte langsomt af på skattebilletten. Sidste år var det et konservativt krav i finanslovsforhandlingerne, at boligejerne blev fritaget for det, vi ellers i fællesskab historisk havde aftalt. Det fandt vi en løsning på. Om vi kan gøre det igen i 2016 i forhold til 2017, må stå sin prøve til efteråret, når vi ved, hvordan økonomien for 2017 ser ud.

Med hensyn til et helt nyt boligbeskatningssystem lyder det meget, meget besnærende at lave det hele om og så indføre en ejendomsavancebeskatning. Der er det problem, at i forhold til det provenu, vi tager hjem i dag – og det er jo penge, vi har brugt – vil vi komme til at skylde. Så helt enkelt er det ikke. Men lad mig sige det på den måde, også for at runde positivt af, at en af grundene til, at vi har skubbet det her til efteråret, er, at det giver en mulighed for, at vi kan få en samlet, velforberedt drøftelse om også dansk skattepolitik. Altså, vi skal diskutere topskat og bundskat, og så må vi også til den tid diskutere, hvordan et nyt ejendomsvurderingssystem skal finde sin indpasning i en fremadrettet beskatning, idet det dog er vigtigt at få sagt, at vi jo har et skatkestop frem til 2020.

Kl. 14:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Vi skal lige bede om lidt mere ro i salen, så vi kan få ro til den sidste spørger.

Værsgo.

Kl. 14:12

Søren Pape Poulsen (KF):

Tak. Det var nu ikke sådan, jeg tænkte det med at udvikle sig. Jeg tænker, at vi gerne tager et ansvar, også her i salen. Det synes jeg vi gør i Folketinget hver eneste dag, men det er jo set, at partier tager ansvar, også selv om de ikke sidder i regering. Der skal vel også være plads til at tænke nyt, tænker jeg, i dansk politik. Der er nogle

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, der er jo altså den tryghed, at vi bredt politisk er enige om et boligskatkestop frem til 2020. Og jeg er helt med på, at det i forhold til grundskylden er defineret på den måde, det er, og som vi sammen definerede det, da vi sidst var i regering sammen, hvor der er lagt et loft over stigningen. Det er det, der er udgangspunktet.

Så glæder jeg mig også til efterårets drøftelser, og jeg kan sagtens se nogle charmerende træk ved De Konservatives forslag i idé- og skitseform. Jeg er bare nødt til sige, at det jo også skal stå sin prøve i virkelighedens verden i forhold til at kunne levere de penge, vi allerede har lagt ind i budgetterne og allerede har disponeret – og stort set allerede har brugt.

Der, hvor jeg synes at der politisk bør være en fælles ambition, som vi så kan vende tilbage til, er, at hvis man har råd til at købe et hus i den givne situation, man er i, så skal man jo også have råd til at blive siddende i det, hvis ikke der er noget i ens situation, der skifter. Altså, det er i hvert fald sådan min egen politiske indfaldsvinkel til det og også det, der vil være regeringens, kan man sige, holdningsmæssige afsæt, når vi til efteråret skal diskutere alle de her spørgsmål.

Kl. 14:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og hermed er spørgetiden slut.

Kl. 14:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fra statsministeren har jeg modtaget brev om,

at det efter statsministerens indstilling ved kongelig resolution af 25. januar 2016 er bestemt,

at ressortansvaret for dele af afsnit IV i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester overføres fra erhvervs- og vækstministeren til energi-, forsynings- og klimaministeren, og

at ressortansvaret for sager vedrørende hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation og behandling af persondata på teleområdet overføres fra energi-, forsynings- og klimaministeren til erhvervs- og vækstministeren.

Meddelelsen vil fremgå af folketingstidende.dk (jf. nedenfor).

[>Folketingets formand

Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af 25. januar 2016 bestemt,

at ressortansvaret for afsnit IV i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester overføres fra erhvervs- og vækstministeren til energi-, forsynings- og klimaministeren, men således at ressortansvaret for de opgaver vedrørende sektorspecifik konkurrenceregulering, der efter afsnit IV varetages af den uafhængige telemyndighed, herunder gennemførelse af markedsundersøgelser, sikring af samtrafik og tilsyn med den sektorspecifikke fusionskontrol efter lovens kapitel 11-14 og 16-18, forbliver hos erhvervs- og vækstministeren, og

at ressortansvaret for sager vedrørende hemmeligholdelse af elektronisk kommunikation og behandling af persondata på teleområdet overføres fra energi-, forsynings- og klimaministeren til erhvervs- og vækstministeren.

Jeg beder formanden underrette Folketinget herom.

Sign. Lars Løkke Rasmussen
/Christian Hesthaven<].

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til justitsministeren om offentlighedsloven.

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Anders Samuelsen (LA).
(Anmeldelse 05.02.2016).

Sammen med dette punkt foretages:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til udlændinge-, integrations- og boligministeren om inddragelse af opholdstilladelse for studerende. (Hasteforespørgsel).

Af Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Ulla Sandbæk (ALT).
(Anmeldelse 05.02.2016).

Kl. 14:15

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

[Det er givet].

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræder for medlem af Folketinget Jesper Petersen (S).

Kl. 14:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Medlem af Folketinget Jesper Petersen har søgt om orlov fra den 09.02.2016, jævnfør forretningsordenens § 41, stk. 4.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at der meddeles orlov som ansøgt, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse: Godkendelse af stedfortræder som midlertidigt medlem af Folketinget for Jesper Petersen (S).

Kl. 14:16

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Fra Udvalget til Valgs Prøvelse har jeg modtaget indstilling om, at 2. stedfortræder for Socialdemokratiet i Sydjyllands Storkreds, Anne Sina, godkendes som midlertidigt medlem af Folketinget fra og med den 9. februar 2016, i anledningen af Jesper Petersens orlov, da 1. stedfortræder, Troels Ravn, allerede er indtrådt som ordinært medlem af Folketinget.

Er der nogen, der ønsker ordet? Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 14:17

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om udvalgets indstilling, og der kan stemmes.
Afstemningen er sluttet.

For stemte 105 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.

[Ved en fejl er der registreret stemme afgivet af Ole Hækkerup (S). Afstemningen er retteligt foretaget af Kaare Dybvad (S).]

Udvalgets indstilling er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 10 [afstemning]:

Forespørgsel til social- og indenrigsministeren om aflønning m.v. af pleje- og netværksplejefamilier.

Af Karina Adsbøl (DF) og Karin Nødgaard (DF).

(Anmeldelse 11.12.2015. Fremme 15.12.2015. Forhandling 05.02.2016. Ugeplan 05.02.2016. Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Karina Adsbøl (DF), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Jan E. Jørgensen (V), Pernille Skipper (EL), Laura Lindahl (LA), Torsten Gejl (ALT), Marianne Jelved (RV), Trine Torp (SF) og Mette Abildgaard (KF)).

Kl. 14:17

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse. Der foreligget ét forslag.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 21 af Karina Adsbøl (DF), Pernille Rosenkrantz-Theil (S), Jan E. Jørgensen (V), Pernille

Skipper (EL), Laura Lindahl (LA), Torsten Gejl (ALT), Marianne Jelved (RV), Trine Torp (SF) og Mette Abildgaard (KF), og der kan stemmes.

Afstemningen er slut.

111 (S, DF, V, EL, LA, ALT, RV, SF og KF) stemte for, [imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0] og forslaget er vedtaget.

[Ved en fejl er der registreret stemme afgivet af Ole Hækkerup (S). Afstemningen er retteligt foretaget af Kaare Dybvad (S).]

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. behandling af lovforslag nr. L 81:

Forslag til lov om ændring af lov om Sydslesvigudvalget og tilskudsordninger på undervisningsministerens område for det danske mindretal i Sydslesvig. (Sammensætningen af Sydslesvigudvalget og tilskud til bygge- og anlægsprojekter m.v.)

Af ministeren for børn, undervisning og ligestilling (Ellen Trane Nørby).

(Fremsættelse 10.12.2015. 1. behandling 12.01.2016. Betænkning 02.02.2016).

Kl. 14:19

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:19

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning af ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugets anvendelse af gødning og om plantedække. (Justering af reglerne om kvælstofnormer).

Af miljø- og fødevareministeren (Eva Kjer Hansen).

(Fremsættelse 20.11.2015. 1. behandling 08.12.2015. Betænkning 04.02.2016).

Kl. 14:19

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om radiofrekvenser og om ophævelse af lov om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet. (Ændring af auktions- og udbudsbestemmelser og ophævelse af lov om auktion over tilladelser til 3. generations mobilnet).

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 16.12.2015. 1. behandling 14.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

Kl. 14:20

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold, lov om vandforsyning m.v., lov om betalingsregler for spildevandsforsyningselskaber m.v. og forskelli-

ge andre love. (Opfølgning på politisk forlig om en ny og forbedret regulering af den danske vandsektor).

Kl. 14:22

Af energi-, forsynings- og klimaministeren (Lars Christian Lilleholt).

(Fremsættelse 16.12.2015. 1. behandling 14.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

Kl. 14:20

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:21

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (S, EL, RV og SF), tiltrådt af et mindretal (ALT). Der kan stemmes. Værsgo.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 53 (S, EL, ALT, RV og SF), imod stemte 57 (DF, V, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

[Ved en fejl er der registreret stemme afgivet af Ole Hækkerup (S). Afstemningen er retteligt foretaget af Kaare Dybvad (S).]

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 76:

Forslag til lov om ændring af forældreansvarsloven og lov om social service. (Forældremyndighed, når den ene forælder har forvoldt den anden forælders død, overførsel af forældremyndighed til samlevende par m.v.).

Af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 09.12.2015. 1. behandling 14.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

Kl. 14:22

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Grøn boligjobordning i 2016 og 2017).

Af skatteministeren (Karsten Lauritzen).

(Fremsættelse 16.12.2015. 1. behandling 19.01.2016. Betænkning 04.02.2016).

Kl. 14:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:23

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af et flertal (DF, V, EL, ALT, SF og KF), eller om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af LA)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 43:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Videoafhøring af børn og unge i straffesager).

Af justitsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 04.11.2015. 1. behandling 16.11.2015. Betænkning 28.01.2016).

Kl. 14:23

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Kl. 14:26

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Udtagelse af blodprøve, anklagemyndighedens deltagelse i retsmøder via videokommunikation ved fristforlængelser m.v.).

Af justitsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 11.11.2015. 1. behandling 16.11.2015. Betænkning 28.01.2016).

Kl. 14:24

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der nogen, der ønsker at udtale sig? Fru Pernille Skipper, værsgo.

Kl. 14:24

Pernille Skipper (EL):

Jeg vil bare tage 2 minutter af jeres tid og fortælle, at Enhedslisten har stillet et ændringsforslag, som handler om tolkes fysiske placering i forbindelse med de retssager, der foregår via videokommunikation. Det lovforslag, som vi skal behandle nu, handler nemlig om mange forskellige ting, bl.a. sådan noget som udtagelse af blodprøver og hvem, der kan gøre det, og alt muligt andet. Men en del af det handler så også om, at tolke ikke nødvendigvis skal være fysisk placeret sammen med den tiltalte, når der foretages videoafhøringer. Og det mener vi ikke bare er et mindre, men faktisk et meget stort problem.

I forvejen er det sådan, at vi i Danmark har temmelig store problemer med tolkningen i vores retssystem. Alt for mange ved simpelt hen ikke, hvad der foregår omkring dem, når de er tiltalt, hvis de ikke kan dansk. Tolkene er ikke certificeret. Der er lavet rapport på rapport på rapport – senest bl.a. fra Institut for Menneskerettigheder – som viser, at det er et rigtig, rigtig stort problem. Hvis man så også nu flytter tolkens fysiske placering ud, mister man altså endnu mere kommunikation mellem den tiltalte og tolken, og vi risikerer, at der er endnu flere mennesker, som går igennem vores retssystem uden at forstå ordentligt, hvad der foregår. Og det er, mine damer og herrer, ikke retfærdighed, der sker fyldest, hvis man ikke forstår, hvad der foregår i en retssal.

Derfor har vi stillet det her ændringsforslag, som tager den del ud af lovforslaget, så vi med glæde kan stemme for resten.

Kl. 14:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), tiltrådt af et mindretal (ALT og SF). Og der kan stemmes.

Afstemningen er sluttet.

For stemte 19 (EL, ALT og SF), imod stemte 89 (S, DF, V, LA, RV og KF), hverken for eller mod stemte 0.

[Ved en fejl] er der registreret stemme afgivet af Ole Hækkerup (S). Afstemningen er retteligt foretaget af Kaare Dybvad (S).]

Forslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 1. behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om individuel boligstøtte, integrationsloven og forskellige andre love. (Kontanthjælpsloft, 225-timersregel, ferie til uddannelses- og kontanthjælpsmodtagere m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen).

(Fremsættelse 03.02.2016).

Kl. 14:27

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet.

Vi skal lige have lidt ro, inden den første ordfører kommer op.

Tak.

Det er hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 14:27

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. I dag foreslår regeringen og Dansk Folkeparti at indføre et kontanthjælpsloft, så de fattige danskere bliver endnu fattigere. Det vil regeringen og Dansk Folkeparti gøre, fordi de mener, at det skal kunne betale sig at arbejde. Selvfølgelig skal det da kunne betale sig at arbejde. Hvem mener ikke det?

Men prisen for Venstre og Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft bliver altså et fattigere samfund. For det, man gør, er, at man bare sender regningen videre til de svageste. Man sænker rådighedsbeløbet for handicappede, for hjemløse, for enlige forældre og tusindvis af andre kontanthjælpsmodtagere. Og det er simpelt hen ikke rimeligt. Helt konkret vil kontanthjælpsloftet sætte en grænse for, hvor meget man samlet kan modtage i ydelser fra det offentlige. Loftet vil særlig ramme børnefamilier og enlige forsørgere rigtig, rigtig hårdt. Over 24.000 kontanthjælpsmodtagere i Danmark vil blive ramt af kontanthjælpsloftet. De vil i gennemsnit få deres boligstøtte og særlige støtte reduceret med 1.500 kr. om måneden. 1.500 kr. hver eneste måned kan være forskellen på, om man har råd til at bo i sin lej-

lighed eller ej. Det er de penge, de her mennesker ikke kan undvære. De bor allerede i de billigste lejligheder. Der er ikke noget billigere at flytte til.

Kl. 14:33

De her mennesker har et problem, særlig taget i betragtning af, at vi, samtidig med at Dansk Folkeparti og Venstres kontanthjælpsloft træder i kraft, vil have mange flygtninge, som også skal have boliger. Hvad gør man? Man sætter maksimalt pres på kommunerne, hvilket vi da også kan se i høringssvarene fra kommunerne.

Når Venstre og Dansk Folkeparti prædiker, at det skal kunne betale sig at arbejde, kan jeg ikke lade være med at tænke, at de må have misforstået noget. For langt, langt de fleste danskere kan det svare sig markant økonomisk at arbejde frem for at være på overførselsindkomst for slet ikke at tale om de sociale, sundhedsmæssige og selvværdsmæssige gevinster ved at tage et arbejde. Man må forstå det ovre på højrefløj: Arbejdsløse vil allerhelst have et arbejde. Og det vil kontanthjælpsmodtagere, det vil de arbejdsløse, og hvis man tror andet, så er det, fordi man ikke har snakket med dem.

Men kontanthjælpsloftet skal jo suppleres af en skattelettelse, fik vi at vide i valgkampen. Nu ved vi, at skattelettelsen kunne være 14 kr. om måneden for lavtlønnede. Det kunne den være, fordi man netop har udskudt skattereformen. Nu er jeg godt klar over, at man teknisk set har gjort det sådan, at det er boligydelsen og den særlige ydelse, der sættes ned, for så kan man jo være smart og sige, at man ikke skærer i kontanthjælpen. Jeg ved, at DF siger det hele tiden, men det er jo netop det, Venstre og Dansk Folkeparti gør. Jeg ved godt, at akademikere her på Christiansborg og kommentatorer måske vil kalde det en smart taktik, men for omkring 25.000 fuldtidspersoner på kontanthjælp og ikke mindst deres omkring 35.000 børn betyder det her altså, at de har færre penge i lommen. Der er færre penge til børnefødselsdage og ordentligt fodtøj. De betaler prisen for denne smarte taktik, og det er fuldkommen urimeligt.

Jeg står her med Dansk Folkepartis folder fra valgkampen. Jeg har virkelig bladret meget i den, og jeg kan ikke nogen steder se, at en enlig mor med to børn skal have 2.900 kr. mindre til rådighed om måneden. Jeg kan ikke se det nogen steder, og jeg har virkelig gennemlæst det. Det, jeg ved, er, at Kristian Thulesen Dahl har sagt, at den økonomiske gevinst ved at arbejde skal være større, men ikke ved at sænke kontanthjælpen. Man bør i stedet sænke skatten for folk på arbejdsmarkedet med lave indtægter. Alligevel står vi så her. Skattereformen er blevet udskudt, men det er kontanthjælpsloftet ikke. Var det virkelig det, man fik ud af, at Dansk Folkeparti blev det største borgerlige parti? Var det virkelig det, man fik ud af, at man stemte på Dansk Folkeparti? Jeg er nødt til at spørge Dansk Folkeparti: Kære Dansk Folkeparti, var det virkelig det, I ville?

Vi ved, at Venstre og Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft har store sociale konsekvenser; vi ved, at beskæftigelseseffekten vil være meget begrænset; vi ved, at det vil give en skattelettelse, hvis den da ikke bliver udsat, på 14 kr. om måneden. Alt i alt er der altså tale om en jobreform uden job, en skattelettelse uden lettelse for at sikre nogle, der i høj grad allerede er sikret, ved at det kan betale sig at arbejde.

Prisen for ingenting er massive sociale konsekvenser for udsatte mennesker og deres børn. Det støtter Socialdemokratiet naturligvis ikke. Hvorfor i alverden gør Dansk Folkeparti det? Jeg kunne også sige, at jeg undrer mig over forsiden på folderen, hvor der står tryk- og tillid. Det forstår jeg ikke en pind af.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er tydeligvis følelser bag ordførerens ord, jeg skal dog minde om, at man, til trods for at man har følelser med i sin tale, stadig væk skal huske at omtale et medlem korrekt, så det hedder hr. Kristian Thulesen Dahl.

Den første, der har bedt om korte bemærkninger, er hr. Finn Sørensen.

Finn Sørensen (EL):

Det har jeg gjort, fordi jeg gerne vil takke ordføreren for en stærkt engageret tale, og jeg synes, det er dejligt at høre ordførere, der også har følelserne med og husker, at det altså er mennesker, vi taler om her, som bliver utrolig hårdt ramt af det her lovforslag. Jeg er også glad for, at vi er enige i denne sag. Der har jo været andre sager om kontanthjælp og forringelse af vilkårene for kontanthjælpsmodtagere, hvor vi ikke har været enige, og hvor man sådan set med lige så stor ret kunne have holdt sådan en tale, og det har jeg da også for- søgt på de gange. Lad det nu ligge.

Ordføreren sagde, at der må være noget, de borgerlige har misforstået, når vi taler om, at det her skal føre til flere i arbejde, og at det skal kunne betale sig at arbejde. Men ordføreren har sikkert læst, at man selv forventer, at der kun kommer 700 i arbejde, som følge af at man generer mere end 24.000-25.000 mennesker og forringer deres livsvilkår. Hvad tænker ordføreren om det, når regeringen selv indrømmer, at der ikke kommer flere i arbejde som følge af det her?

Kl. 14:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Leif Lahn Jensen (S):

Alene det, at man siger, at 700 mennesker kommer i gang, og at man så sætter så mange som 35.000 børn i så store vanskeligheder, får mig da til at tage mig til hovedet. Man kan også bare kigge på historien i det her og kigge tilbage til 00'erne, hvor den tidligere VK-regering lavede de samme øvelser, det her er så bare lidt værre. Der er en SFI-rapport, der siger, at der ikke er nogen ting, der beviser, at det her rent faktisk fik nogen i beskæftigelse. Det vil sige, at regeringen og Dansk Folkeparti sådan set bare kunne kigge på, hvad der blev lavet i 00'erne, og finde ud af, at det så ikke virkede. Men det, der virkede, var faktisk det, man lavede under en socialdemokratisk ledet regering, for da blev færre fattigere.

Så ovre på den her side kan man sådan set bare læse lidt i historien. Hr. Finn Sørensen har fuldstændig ret. Jeg synes, at prisen er rigtig, rigtig høj for de der få mennesker, hvis der i det hele taget kommer nogen i arbejde, og for, at man sætter så mange mennesker – enlige mødre, handicappede og andre – i så store vanskeligheder.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Finn Sørensen, anden korte bemærkning.

Kl. 14:35

Finn Sørensen (EL):

Tak. Men så kunne vi to i fællesskab måske konkludere, at al den der snak om, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at der kommer flere i arbejde, hvis vi tager nogle penge fra folk, så bare er en elendig undskyldning for helt bevidst og kynisk at forringe livsvilkårene for nogle af de mest udsatte mennesker i det her land.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:35

Leif Lahn Jensen (S):

Der er noget, som man skal huske på, når man laver sådan nogle ting som kontanthjælpsreformen, som jeg jo selv var med til at lave, da vi sad i regering. Det, jeg tror der virker, er, at man laver noget aktivt for at få mennesker i gang. Et menneske, der måske har sociale problemer, et menneske, som har sundhedsproblemer, og et menneske,

som mangler noget uddannelse, får man jo ikke i arbejde bare ved at gøre dem fattigere. Man får dem i arbejde ved at bruge de her redskaber – det kan være mentorordninger, som man i øvrigt også har forringet. Det vil sige, at man giver de her mennesker færre penge og man fjerner nogle af de aktiviteter, der rent faktisk kan få dem i gang. Det er jo det, der er lidt i modsætning til det, vi gjorde.

Så det hjælper ikke noget at tage penge fra folk, der har svært ved at komme i arbejde. Men ministeren svarede jo også, at 70 pct. af kontanthjælpsmodtagerne ikke er jobparate. Hvordan forventer man så, at de 70 pct., der ikke er jobparate, kan komme i arbejde, bare ved at man tager penge fra dem? Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 14:36

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne ikke støtter et kontanthjælpsloft. Men vi er jo i en situation, hvor antallet af mennesker på kontanthjælp er steget, vi er i en situation, hvor det for rigtig mange mennesker ikke kan betale sig at tage et arbejde – f.eks. et arbejde, der har en relativt lav aflønning, eksempelvis 17.000, 18.000, 19.000 kr. Jeg venter spændt på Socialdemokraternes forslag til løsning af den udfordring.

Så jeg vil gerne spørge Socialdemokraternes ordfører, om ikke det er rimeligt, at der er en forskel mellem at være på kontanthjælp og så på at tage et arbejde og bidrage til det velfærdssamfund, som vi alle sammen støtter op om. Skal der ikke være en rimelig forskel økonomisk på at være offentligt forsørget og at påtage sig et arbejde?

Kl. 14:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Leif Lahn Jensen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at der skal være en forskel. Det forstod statsministeren, da han var statsminister sidste gang, åbenbart ikke, for dengang kunne det ikke svare sig. Dengang var der ikke forskel. Det gjorde den socialdemokratiske ledede regering så noget ved via skattereformen, som Venstre i øvrigt også var med i. Nu er det faktisk sådan, at 9 ud af 10 mennesker får mere end 2.000 kr. mere til sig selv, hvis de tager et arbejde, og når skattereformen er fuldt indfaset, kan det svare sig for alle kontanthjælpsmodtagere at tage et arbejde. Det vil sige, at Socialdemokratiet rent faktisk har gjort noget ved det.

Det eneste svar, de borgerlige med Venstre i spidsen – og Dansk Folkeparti støtter altid – har haft indtil nu, er at tage penge fra folk. Men det har man set ikke virker. Vi har vist, at det her kunne virke, og vi har rent faktisk opnået resultater, og det ved jeg også hr. Hans Andersen har fuldstændig styr på.

Jeg synes sådan set bare, regeringen skulle prøve at kopiere nogle af de ting, som den tidligere regering gjorde, for de virkede.

Kl. 14:38

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:38

Hans Andersen (V):

Nu sagde ordføreren, at hvis man blot tager et arbejde, er der en gevinst. Faktum er jo, at hvis man tager et arbejde til 17.700 kr., som er den løn, man kan blive aflønnet med, hvis man går ud i en butik

her i Københavnsområdet, så er der ikke en gevinst ved at tage et arbejde. Det er et faktum. Så er spørgsmålet igen: Bør der ikke være en rimelig forskel på at tage et arbejde og være på en overførselsindkomst? Her er det så konkret kontanthjælp. Altså, jeg tænker på rimeligheden i det. Det er, som om Socialdemokraterne har en opfattelse af, at der ikke skal være nogen forskel, og der er spørgsmålet: Hvor er rimeligheden?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Leif Lahn Jensen (S):

Jamen jeg har lige svaret på det. For ni ud af ti kan det svare sig. Ni ud af ti får mere end 2.000 kr. til sig selv om måneden. Det er rigtig, rigtig mange penge, og når skattereformen er indfaset, er det alle. Det synes vi er rimeligt, og det kan også lade sig gøre med det, vi har besluttet.

Man kan jo spørge tilbage: Er det her rimeligt? Nu tror I, at 700 personer kommer i gang på grund af det her. Men historien har vist, at der ikke er nogen, der kommer i gang. Er det rimeligt, at man gør et eller andet, der ikke virker, og så sørger for, at 35.000 børn bliver fattigere og får det sværere? Er det rimeligt? Det synes jeg ikke, men det er jo så det, der er forskellen på hr. Hans Andersens parti og mit.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Den næste til en kort bemærkning er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 14:40

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak for det. Når ordføreren roser beskæftigelseseffekterne af den tidligere regerings kontanthjælpsreform, burde han måske lige huske at nævne, at ifølge regeringen selv var det, der faktisk gav den helt store beskæftigelseseffekt, at man med den daværende kontanthjælpsreform nedsatte ydelserne. Det er ikke det indtryk, ordføreren giver, og det synes jeg er beklageligt.

Så vil jeg gerne spørge ordføreren om noget. Når det her loft over kontanthjælpen er indført, vil det betyde, at en enlig mor med to børn før husleje, men efter skat, vil have 17.400 kr. at leve for. Jeg siger ikke, at det er nogen dans på roser, men med 17.400 kr. kan man betale sin husleje, og man kan også forsørge sin familie.

Er det ikke et meget anstændigt beløb?

Kl. 14:41

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Leif Lahn Jensen (S):

Vi kan snakke om kroner og øre og hvad man kan leve for, og hvad man ikke kan leve for. Men hvis man kigger høringssvarene igen – og læser det, som dem, der sådan set ved noget om det her – socialrådgiverne og mange andre – siger, så er det faktisk ikke sjovt. For de eneste, der er positive, er Dansk Arbejdsgiverforening, mens alle andre går imod det her.

Jeg vil sige, at de her høringssvar klokkeklart viser, at mange mennesker vil blive sat ud af deres bolig, og at mange mennesker vil få det rigtig, rigtig svært. Og historien viser jo også, at da man sidst gjorde det her, var der rigtig, rigtig mange mennesker, der blev mere fattige. Det er et faktum. Der er en rapport fra 2005 fra SFI, der rent faktisk viser det.

Så kan vi jo altid diskutere, om man kan leve for det eller ej. Jeg konstaterer bare, at det her medvirker til flere fattige børnefamilier, og at flere mennesker får det rigtig, rigtig svært, og det vil vi simpelt hen ikke være med til. Især ikke, når man tænker på den der beskæftigelsesgrad, hvor vi ved, at det ikke virker. Det kan vi jo se, så derfor er det en helt forkert vej at gå, og det er helt forkert at skabe så meget fattigdom med noget, der ikke virker.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Joachim B. Olsen, anden korte bemærkning.

Kl. 14:42

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg tror, vi har læst noget forskelligt ud af den rapport fra SFI. For der blev det faktisk slået fast, at når man sammenlignede f.eks. integrationen i Danmark, Norge og Sverige og så på de forskelle, der var, så kunne det konstateres, at Danmark faktisk klarede sig lidt bedre end de andre lande, og den konklusion, man fandt frem til, var, at der rent faktisk var blevet indført reducerede ydelser.

Men jeg vil egentlig gerne bede ordføreren om at forholde sig til det, jeg spurgte om, altså: Er det rimeligt, at man får 17.400 kr. at leve for, når man er på kontanthjælp i Danmark? Det er jo det, det handler om. Det er jo kroner og øre og ikke alt muligt andet. Er det ikke en meget rimelig ydelse at modtage?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:43

Leif Lahn Jensen (S):

Det kan da godt være, vi har læst noget forskelligt. Jeg tror også, hr. Joachim B. Olsen og jeg har læst forskellige steder. Det er tydeligt. Jeg er bare nødt til at forholde mig til den rapport fra SFI, som jeg står med her. Resultatet af den undersøgelse er, at der er flere, der har fået sværere ved at få pengene til at slå til.

Jeg vil bare sige i forhold de der tal, som bliver nævnt: Sammenlignet med det, man lavede i 00'erne, vil der med det her kontanthjælpsloft ske det, at det rammer enlige mødre, og at 225-timersreglen rent faktisk vil betyde, at en del mennesker kommer til at miste i gennemsnit 160.000 kr. – 160.000 kr. – om året. Det er rigtig mange penge.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Den sidste for en kort bemærkning er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:43

Marlene Harpsøe (DF):

Sikke en svada mod Dansk Folkeparti – hold da op, det skal jeg nok gå mere i dybden med, når jeg kommer på talerstolen. Det kan hr. Leif Lahn Jensen godt regne med.

Men jeg vil gerne spørge ind til det, som ordføreren siger om, at ens egen kontanthjælpsaftale – altså den kontanthjælpsaftale, som man fra SR-regeringens side har været med til at lave, hvor man bl.a. afskaffede kontanthjælpsloftet – har skabt resultater. Så er det jeg tænker: Okay, hvis jeg kigger på tallene, kan jeg se, at antallet af kontanthjælpsmodtagere er steget gevaldigt, siden man afskaffede kontanthjælpsloftet. Og det er i en situation, hvor beskæftigelsen rent faktisk de seneste 2 år er steget. Så jeg vil bare gerne lige spørge hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraternes ordfører, om det er et mål i sig selv for Socialdemokraterne, at der er flere, der skal komme ud og være offentligt forsørget med en kontanthjælp.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Leif Lahn Jensen (S):

Altså, jeg kan i hvert fald love fru Marlene Harpsøe, at hvis hun ikke siger noget her fra talerstolen, skal vi nok sørge for at prøve at få frem, hvad Dansk Folkeparti mener. For efter at jeg har læst det her, er jeg fuldstændig usikker på, hvad Dansk Folkeparti mener, og jeg tror faktisk, at Dansk Folkeparti selv er usikre på det. Det så vi jo også med boligydelsen – der var de også meget usikre. Lad os nu se, om det går i den samme retning her. Det bliver jo ret interessant at se.

Det kan da godt være, at Dansk Folkeparti går meget op i beskæftigelsestallet og mål i sig selv og sådan noget, men forskellen på Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet er bare, at vi går op i de her mennesker. Vi er interesseret i, at de her mennesker ikke kommer til at leve i fattigdom. Vi er interesseret i, at man ikke rammer enlige mødre, at man ikke rammer alle de her 35.000 børn, at man ikke rammer de handicappede. Og her har Dansk Folkeparti et kæmpestort forklaringsproblem over for deres vælgere, og det vil jeg være rigtig glad for at man kommer herop og forsvarer, selv om jeg ville mene, at det rimelig umuligt.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 14:45

Marlene Harpsøe (DF):

Hold nu op – vil jeg sige til hr. Leif Lahn Jensen. Ordføreren taler udenom. Jeg stiller et helt konkret spørgsmål. Man har lavet en kontanthjælpsaftale, hvor man afskaffede kontanthjælpsloftet. Antallet af kontanthjælpsmodtagere er steget støt, og samtidig er beskæftigelsen steget de sidste 2 år. Hvad er det for nogle resultater, som man har gjort sig i den tidligere regering, og er det mål i sig selv, at flest mulige danskere skal være på kontanthjælp? Svar dog på spørgsmålet!

Kl. 14:46

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Leif Lahn Jensen (S):

Det, som vi gjorde, dengang vi lavede kontanthjælpsreformen, og som kommer til at virke, var at lave nogle aktiviteter for de her mennesker. Det var mentorordninger, det var støtte, det var at give dem en uddannelse, noget kompetence. Og det, der i høj grad er forskellen på det her kontanthjælpsloft og så den kontanthjælpsreform, vi lavede, er, at den kontanthjælpsreform, vi lavede dengang, interesse-rede sig for de her mennesker og fik dem i gang. Og det, de manglede af redskaber, gav vi dem. Det, vi ikke gjorde, var, at vi ikke bare tog pengene fra dem og forventede, hvis de ikke var jobparate eller var syge, eller hvad ved jeg, at det så hjalp dem at komme i gang at tage penge fra dem. Det er det, Dansk Folkeparti gør. Det er det, de gjorde i 00'erne, og det er det, de gør nu. Og jeg glæder mig til, at fru Marlene Harpsøe kommer over og forklarer mig det, for jeg forstår ikke en pind af det, som Dansk Folkeparti gør.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Vi i Dansk Folkeparti har sammen med regeringen, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti indgået en aftale om kontanthjælp. Vi genindfører kontanthjælpsloftet samt 225-timersreglen, som den tidligere regering ellers afskaffede.

Efter at kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen blev afskaffet af den tidligere regering, er antallet af kontanthjælpsmodtagere steget. Vi mener ikke i Dansk Folkeparti, at det er et mål i sig selv at være på kontanthjælp. Det er både bedst for den enkelte og for samfundet, at man er i arbejde, og at man kan forsørge sig selv og sin familie. Vi er optagede af, at de skal i uddannelse og job, og det kan kontanthjælpsloftet bidrage til. For os i Dansk Folkeparti er det afgørende, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er ikke nogen nyhed, sådan som nogle ellers prøver at gøre det til her i Folketingssalen i dag. Det skal med andre ord ikke være mere økonomisk fordelagtigt at være på kontanthjælp end at være i arbejde. Hvis man kan arbejde, skal man arbejde og ikke forsørges af det offentlige. Det er ikke et mål i sig selv at være på kontanthjælp. Det er godt at være i arbejde. Det giver både øget livskvalitet og selvværd.

Hensigten med lovforslaget er at indføre et kontanthjælpsloft, der sikrer, at det netop bedre kan betale sig at arbejde. For en typisk familie, et ægtepar med to børn, vil det betyde, at de vil få 1.200 kr. mere til rådighed om måneden, såfremt de er i arbejde frem for at være på kontanthjælp. Loftet kommer også til at gælde for personer, der modtager uddannelseshjælp og integrationsydelse. Og de personer, der er svagest, som indgår i ressourceforløb, er ikke omfattet af loftet, hvilket er vigtigt for os i Dansk Folkeparti at pointere.

Samtidig indfører vi et skærpet krav om, at man som kontanthjælpsmodtager selvfølgelig skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og det betyder, at man skal være i arbejde i minimum 225 timer på 1 år for at få udbetalt den fulde kontanthjælp. Det vil øge incitamentet til at tage et arbejde frem for at være på kontanthjælp. Samtidig vil vi gerne pointere, at personer med en så begrænset arbejdsevne, at kommunen ud fra et skøn vurderer, at de pågældende ikke inden for 1 år vil kunne arbejde 225 timer på det ordinære arbejdsmarked, ikke er omfattet af dette skærpede krav. Ugifte personer, der modtager uddannelseshjælp på SU-niveau eller integrationsydelse, omfattes heller ikke af 225-timersreglen.

Regeringens udspil på området lagde i første omgang op til, at unge, der har taget en uddannelse, skulle skæres i deres ydelse. Men Dansk Folkeparti har sikret, at denne gruppe ikke får skåret i deres ydelse, ligesom vi i Dansk Folkeparti har sikret, at kontanthjælpsmodtagere fortsat kan holde ferie med familien.

Som jeg tidligere har nævnt, er det ikke et mål i sig selv at være på kontanthjælp. Med et kontanthjælpsloft medvirker vi til at skabe et incitament til at tage et job. Det er positivt. Derudover skal vi huske på, når vi drøfter det her med, hvor mange midler man har til rådighed til sig selv på en kontanthjælp, at kontanthjælp er og bliver en midlertidig ydelse, som man modtager. Det er ikke meningen, at man skal leve hele sit liv på kontanthjælp. Gør man det, har de fra kommunens side, fra jobcenterets side, ikke levet op til de forpligtelser, som de har. Det er en midlertidig ydelse, og det er en hjælp, som man får i en overgangsperiode, fordi det er en forbigående situation.

Jeg hørte den tidligere ordfører heroppe fra talerstolen være inde på noget i retning af – jeg tror ikke, at han fik sagt det direkte – at vi i Dansk Folkeparti sådan set ikke holder, hvad vi lover. Nu er det jo

ikke nogen nyhed, og det er det heller ikke her fra talerstolen i dag, at vi i Dansk Folkeparti sådan set meget længe har arbejdet for og ønsket at genindføre det kontanthjælpsloft, som vi i sin tid selv var med til at indføre, og som den tidligere SR-regering så fjernede igen. Det er ikke nogen nyhed, og jeg tager gerne debatten her i dag.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Det får vi rig lejlighed til, for der er en række, der har tegnet sig ind som spørger. Den første spørger er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 14:52

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er ikke nogen nyhed, at Dansk Folkeparti går ind for et kontanthjælpsloft – det nævnte man også i valgkampen, men man glemte jo bare lige at fortælle, hvor hårdt det ville komme til at ramme.

Dansk Folkeparti vil gerne give udseende af, at de er de svages og udsattes beskyttere i det her land, og at de er det parti, der garanterer, at det under en borgerlig regering ikke kommer til at gå ud over mennesker, der ikke kan forsvare sig selv. Hvordan har Dansk Folkeparti det så med den lammende, skarpe kritik, der kommer fra danske handicaporganisationer og en række andre organisationer, der kender til udsatte menneskers vilkår? De siger, at det her lovforslag vil ramme meget, meget hårdt, når det gælder mennesker med psykiske sygdomme, mennesker med et handicap, der er nødt til at bo i boliger, som er dyrere end så mange andre boliger, og at 225-timersreglen også vil ramme aktivitetsparate, altså mennesker, som kommunerne selv har vurderet ikke er i stand til at bestride et job på det ordinære arbejdsmarked. Hvordan har Dansk Folkeparti det så med den kritik?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Finn Sørensen siger først, at vi i Dansk Folkeparti skulle have glemte at fortælle befolkningen noget i forhold til det her kontanthjælpsloft – det har vi sådan set ikke. Vi har hele tiden stået på mål for, at vi ønskede at genindføre kontanthjælpsloftet, men også, at vi ønskede, at den her 225-timersregel blev til virkelighed.

Så har hr. Finn Sørensen et spørgsmål vedrørende syge, handicappede og aktivitetsparate. Vi skal jo passe på med at blande det hele sammen, men i hvert fald hvad angår aktivitetsparate, er det jo sådan, at man kan undtages fra 225-timersreglen, hvis kommunen vurderer, at man ikke har mulighed for at påtage sig et arbejde inden for en rimelig periode, at man er i en situation, hvor man med ret og rimelighed kan undtages fra netop det krav. Som jeg har hørt det, er det også vurderingen, at der faktisk er en ret stor andel af dem, som er aktivitetsparate, som vil blive vurderet til at skulle undtages fra det her.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 14:54

Finn Sørensen (EL):

Dansk Folkepartis ordfører glemte jo at fortælle, at man var parat til at medvirke til en udgave af kontanthjælpsloftet og af 225-timersreglen, som er endnu skarpere end den, man var med til tilbage i 00'erne. Det glemte man lige at fortælle.

Så henviser ordføreren til det, der står i bemærkningerne, nemlig at kommunerne jo i forhold til loftet har mulighed for at undtage borgere med væsentlig nedsat arbejdsevne, væsentlige helbredsproblemer og også mennesker med væsentlige handicap. Men hvad så med alle de andre, der ligger derimellem? Og hvad er udsigterne til, at kommunerne benytter sig af den mulighed? Dansk Folkeparti har jo selv deltaget i kritikken af, at kommunerne tvinger folk ud i helt umulige situationer, uden hensyn til hvad speciallægerne siger, og uden hensyn til hvad de mennesker er i stand til.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 14:55

Marlene Harpsøe (DF):

Kommunerne har i den grad en forpligtelse til at leve op til lovgivningen, og det har jeg sådan set en forventning om at de fortsat gør.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet.

Kl. 14:56

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Nu hørte vi jo, at ordføreren sagde, at man kan stole på Dansk Folkeparti, og at det, man siger i valgkampen, gør man selvfølgelig også. Jeg kan jo så se her den 5. april 2015, at hr. Kristian Thulesen Dahl sagde:

»Og der vil vi bare gøre det krystalklart, at vi ikke er med på at skære i folks ydelser, hvis det er det, der ligger i den her reformiver.«

Så var der den her DR-valgkamptest, hvor Pia Kjærsgaard sagde:

»Kontanthjælpen skal ikke sænkes. Hvis der skal være en øget økonomisk gevinst ved at arbejde, skal den findes ved f.eks. at sænke bundskatten.«

Hvem er det, der tager fejl? Er det fru Pia Kjærsgaard, er det hr. Kristian Thulesen Dahl, eller er det ordføreren? Det forstår jeg ikke.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Marlene Harpsøe (DF):

Jamen så skal jeg da med glæde forklare det for hr. Leif Lahn Jensen. Det er jo klart, at man her fra Socialdemokratiets side har udset sig én modstander, og det er Dansk Folkeparti. Jeg har stor forståelse for, at man fra Socialdemokratiets side rigtig gerne vil i et direkte frontalangreb på Dansk Folkeparti – det har jeg sådan ud fra et politisk synspunkt forståelse for. Men jeg må bare lige sige, at det, som ordføreren her fortæller, bare ikke er korrekt.

Nu er det jo sådan, at vi hele tiden har ment, at man ikke skulle skære i kontanthjælpsydelsen, og det gør vi jo sådan set heller ikke, det gør vi jo faktisk heller ikke med den aftale, vi har lavet, og med det lovforslag, som ligger her. Det, som man gør, er, at man lægger et samlet loft over de ydelser, som man kan modtage, hvis man er på kontanthjælp eller integrationsydelse eller uddannelseshjælp, og der stilles et krav om, at man skal arbejde minimum 225 timer om året, hvis man ikke ønsker, selvfølgelig, at blive modregnet eller få nedsat sin kontanthjælp efter det ene år.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:58

Leif Lahn Jensen (S):

Det vil sige, at når hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at det ikke er for at skære i folks ydelser, så skærer man ikke i folks ydelser, selv om der er nogle, der mister 160.000 kr. om året, hvis de ikke kan klare 225-timersreglen? Selv om man også fjerner de her forskellige til-læg, skærer man ikke i folks ydelser?

Jamen kan ordføreren da ikke godt se, at det her er der da ingen der forstår. Fru Pia Kjærsgaard siger, at man ikke vil skære i kontanthjælpen; hr. Kristian Thulesen Dahl siger, at man ikke vil skære i ydelserne. Nu står man så siger, at det gør man da heller ikke.

Kære Dansk Folkeparti: Er det ikke lidt for smart? Og mon ikke vælgernes indser, at det her er et stort bluffnummer?

Kl. 14:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 14:58

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil nu sige, at det er hr. Leif Lahn Jensen, som lige i den her situation er noget smart – noget fræk, kunne man måske tillade sig at sige – fordi hr. Leif Lahn Jensen jo godt ved, og den her diskussion har vi jo haft mange gange, at det, som vi i Dansk Folkeparti har lo-vet, er, at vi ikke ønsker at skære i ydelsen, og det gør vi heller ikke. Vi skærer ikke i kontanthjælpsydelsen, det har vi hele tiden sagt.

Jeg har også flere citater med her oppe på talerstolen i dag, hvor ordførere for Dansk Folkeparti, bl.a. hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. René Christensen, som er finansordfører, har været ude at fortælle, at Dansk Folkeparti støtter, at man genindfører kontanthjælpsloftet. Så det er ingen nyhed, og det står vi gerne på mål for, nemlig at vi fortsat mener, at det er en god idé at genindføre kontanthjælpsloftet.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 14:59

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Jeg vil gerne lige vende tilbage til folk med handicap. Ordføreren siger, at hun regner med, at der er mange af dem, der er i ressourceforløb, der vil blive undtaget fra den her 225-timersregel. Jeg vil gerne lige have det lidt uddybet: Hvem er det, der vil blive undtaget, og hvor mange regner man egentlig med det er?

Kl. 15:00

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det sådan, vil jeg gerne sige til hr. Torsten Gejl, at folk, som er i ressourceforløb, slet ikke er omfattet. I forhold til det her lovforslag er personer i ressourceforløb overhovedet ikke omfattet af hverken kontanthjælpsloftet eller 225-timersreglen.

Kl. 15:00

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Torsten Gejl.

Kl. 15:00

Torsten Gejl (ALT):

Det er i hvert fald noget, vi skal se nærmere på. Så lad mig stille et andet spørgsmål. I forhold til den jobgevinst, som man har regnet

med i forbindelse med det her kontanthjælpsloft, hvilket indtryk gør det så på ordføreren, at der kommer så relativt få i arbejde, når man gør så mange mennesker fattigere?

Kl. 15:00

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil gerne lige huske ordføreren på i den her situation, at det handler om, at man i en midlertidig periode er på kontanthjælp. Og det kan godt være, at man så i den midlertidige periode måske lige er nødt til at indskrænke sit budget, sin personlige økonomi, på visse fronter derhjemme, men det er en midlertidig periode, indtil man kan komme videre enten i et job, eller måske skal man i ressourceforløb, eller måske ender man der, hvor man efter ressourceforløb skal i førtidspension. Det er ikke os herinde, der skal tage stilling til det, det skal man gøre ude i jobcentrene. Og nu kan jeg ikke sige mere, kan jeg se på dig (*Ordføreren kigger på den fg. formand, Benny Engelbrecht*).

Kl. 15:01

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Det er i dette tilfælde formanden, jeg skal tiltales som, men det er fint.

Hr. Bjarne Laustsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:01

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne høre ordføreren, hvornår det her lovforslag, vi behandler i dag, er blevet DF-politik. Jeg vil gerne høre, hvor mange der kommer i arbejde, når nu Dansk Folkeparti lige pludselig mener, at lavere ydelser gør, at folk kommer i arbejde. Og jeg vil gerne høre, om man ved, hvor meget det her giver, og hvis det giver nogle penge, hvad pengene i givet fald så skal bruges til. Skal de bruges til skattelettelser til de rigeste, som vi har set Dansk Folkeparti gøre tidligere, hvor de har skåret ned i andre ting? Og så vil jeg gerne spørge: Hvad har de enlige mødre gjort Dansk Folkeparti? De enlige mødre er en af de grupper, der bliver allerallerhårdest ramt af det her forslag. Det er flere tusinde kroner, som en enlig mor kan komme til at miste på grund af det her forslag. Er det rimeligt?

Kl. 15:02

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:02

Marlene Harpsøe (DF):

Nu stiller hr. Bjarne Laustsen tre spørgsmål på en gang, som jeg på ganske få sekunder skal svare på. Jeg ønsker mig lidt, at man, når man stiller nogle spørgsmål til ordføreren heroppe på talerstolen, så måske ikke lige stiller tre spørgsmål på en gang, for det er umuligt at svare på på så kort tid.

I forhold til hvor mange der kommer i arbejde ved hr. Bjarne Laustsen jo udmærket godt, at det er en vurdering af, hvad kontanthjælpsaftalen har af betydning, i forhold til hvor mange der kommer i arbejde. Men det er jo ikke det i sig selv, som skal give den store jobvækst her i Danmark, og det er heller ikke det, der er kernen for os i Dansk Folkeparti. Det, der er kernen for os i Dansk Folkeparti, er, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det skal ikke være sådan, at man har en økonomisk gevinst ud af at være på kontanthjælp frem for at være på arbejde. Tværtimod skal det jo give det økonomiske incitament, at man tænker: Jeg vil gerne i arbejde, for jeg får faktisk

også det mere ud af det. Det har en betydning, det er jeg ikke i tvivl om.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:03

Bjarne Laustsen (S):

Fru Marlene Harpsøe har lært en eneste ting, og det er at svare udenom. Herregud, ganske få konkrete spørgsmål om en helt essentiel del af et lovforslag, vi behandler, og det er, hvad det koster, og hvad konsekvensen af et lovforslag er. Det skal ordføreren da kunne på rygraden. At bruge halvdelen af svartiden på at svare udenom, er virkelig et ikkesvar. Jeg håber da, hvis ikke fru Marlene Harpsøe ved det, at ordføreren vil stille beskæftigelsesministeren de samme spørgsmål under udvalgsarbejdet, så vi kan få at vide, hvad konsekvenserne af lovforslaget er, når nu ordføreren ikke ved det, og man allerede har sagt ja, inden vi er færdige med første behandling.

Men jeg kan høre, at fru Marlene Harpsøe har sagt og lært udenad, at kontanthjælp er en korttidsydelse, og den skal man ikke være på hele tiden. Nu har Dansk Folkeparti jo ikke stor succes med at kræve dagpengeperioden afkortet og se konsekvenserne af det. Er det også sådan, at man opererer med, at der skal være en periode, en kort periode, hvor man kan få kontanthjælp?

Kl. 15:04

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:04

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det sådan, at jeg gerne vil henstille til, at man fortsat hører, hvad jeg siger her fra talerstolen, og jeg har jo også sagt, at det er en midlertidig ydelse. Det er klart, at det er en midlertidighed, som man også fra kommunernes side, fra jobcentrenes side skal leve op til. For jeg kan ikke forestille mig, at det er nogen lykke at være på kontanthjælp, ingenlunde, det vil jeg gerne være fuldstændig ærlig om, men samtidig er det også sådan, at det, vi behandler her i dag, er, at vi skal gøre, hvad vi kan for at skabe nogle incitament til, at man ikke er på kontanthjælp hele tiden, men at man faktisk kommer i arbejde, får et bedre selvværd og en bedre selvpfattelse, fordi man netop lige pludselig kan komme ud at tjene sine egne penge, nogle penge, som der ikke er nogen andre, der har givet via deres skat, men altså, at man tjener sine egne penge og forsørger sin egen familie.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Malte Larsen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:05

Malte Larsen (S):

Tak for ordet. Som så mange andre her i salen forstår jeg simpelt hen ikke, hvad det er, den enlige mor på kontanthjælp har gjort jer, og hvorfor ydelserne skal skæres ned.

Jeg vil gerne spørge, om ordføreren anerkender, at Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft øger den økonomiske ulighed, og hvordan det i givet fald gavner den enlige mor.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Kl. 15:08

Marlene Harpsøe (DF):

Kontanthjælp er en midlertidig ydelse. Jeg vil gerne lige også minde andre om, at der er enlige mødre og enlige fædre ude i det ganske land, som har et arbejde, og som faktisk også godt kan have en ret trængt privatøkonomi, og hvor det ikke lige præcis nødvendigvis er sådan, at man har råd til at tage i Legoland i skolernes sommerferie, fordi man skal have råd til flyverdragter, støvler, vanter og huer til den kommende vintersæson.

Selv om man har et arbejde, kan det faktisk godt være, at man står i en situation, hvor man kan have den samme smalhalsøkonomi, som nogle på kontanthjælp vil have det.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Malte Larsen.

Kl. 15:06

Malte Larsen (S):

Det bliver gentaget en del gange, at kontanthjælpen er en midlertidig ydelse, og sådan mener jeg også det bør opfattes, og sådan skal det også være.

Men med henvisning til OECD's rapport fra december 2014, der bl.a. omtaler, at den ulighed, som mange fastholdes i på kontanthjælp, er skadelig, og at en stor økonomisk ulighed gør, at de svageste ikke tror på, at det kan svare sig at tage en uddannelse og komme ind på arbejdsmarkedet, kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, hvorvidt DF rent faktisk har tænkt sig at arbejde for, at den her gruppe får bedre muligheder.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:07

Marlene Harpsøe (DF):

Vi kunne rigtig godt tænke os, at den gruppe fik bedre muligheder. Alt andet lige er det rigtig vigtigt, at man løfter sig selv, men selvfølgelig også med hjælp fra det offentlige, fra kommunen, og at man bliver løftet ind i en situation, hvor man får et arbejde, og hvor man kan være selvforsørgende. Det tror jeg også er noget, der vil smitte af på børnene, og det vil være rigtig godt, at de kan se, at mor eller far er i arbejde. Det tænker jeg er rigtig positivt.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:07

Jan Johansen (S):

Tak for det. Nu var jeg jo boligordfører i sidste periode, da vi havde en socialdemokratisk ledet regering. Da vi kom til, var der over 4.400 udsættelser om året af familier, som blev sat ud, fordi de ikke kunne betale deres husleje. Vi gjorde et enormt stykke arbejde i regeringen og fik det næsten halveret. Det, organisationerne skriver nu, bl.a. LLO, er, at masser af familier vil blive smidt ud, fordi kontanthjælpen bliver nedsat. Hvad vil Dansk Folkeparti gøre ved de familier, som bliver sat ud? Vi ved jo, hvilken katastrofe det er for en familie og især for børnene, når man bliver sat ud. De skal forlade deres nærområde, de skal forlade deres skole og trygge omgivelser, hvor de færdes i hverdagen.

Hvad vil Dansk Folkeparti gøre med de familier, som bliver smidt ud?

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg giver hr. Jan Johansen ret i, at det er en rigtig trist situation, man står i, hvis man lige pludselig bliver smidt ud af sin bolig. Det er alt andet lige en fuldstændig uønskelig situation, at man ender der. Det er helt klart. Men jeg har også bemærket mig, at det ikke udelukkende er et spørgsmål om økonomi, der gør, at man bliver sat ud af sin bolig.

Jeg har også læst en rapport, som er inde på, at det er og kan være en række faktorer, som faktisk har betydning for, om man når dertil, at man bliver sat ud af sin bolig. Det kan bl.a. også være skilsmisser eller psykiske problemer, ligesom det kan være, at man ikke har styr på privatøkonomien.

Men det er en situation, som vi er meget opmærksomme på i Dansk Folkeparti, og selvfølgelig er det ikke ønskeligt, at nogle mennesker står i en situation, hvor de bliver smidt ud af deres lejlighed, fordi de ikke har betalt regningen.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 15:09

Jan Johansen (S):

Jeg synes, at ordføreren snakker udenom. Jeg spurgte ordføreren, hvad de vil gøre ved de familier, der bliver smidt ud. Jeg hører ikke nogen løsninger overhovedet. Alle de tiltag, vi tog, er jo sat i værk og er der i dag. Så ved vi, at det er pengene, der kan blive afgørende for, om familierne bliver smidt ud. Vi ved jo f.eks. heller ikke, hvor familierne i de store byer i de almennyttige boliger skal flytte hen. De kan ikke flytte i en ny bolig i de store byer, for de har ikke pengene til det. Hvordan vil Dansk Folkeparti løse de problemer, og hvordan vil de hjælpe de familier, som bliver smidt ud, og sørge for, at børnene undgår den katastrofe? Man risikerer jo på lang sigt at sætte børnene helt uden for det danske samfund.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Marlene Harpsøe (DF):

Det, vi gerne skulle sikre, er jo, at man ikke når dertil, hvor folk bliver smidt ud af deres bolig, fordi regningen ikke er blevet betalt. Det, man bør sætte ind med, er jo forebyggelse. Kommunerne kan f.eks. lave et samarbejde med de nærliggende boligorganisationer, som administrerer de enkelte boligområder, så man får et samarbejde og måske lader en besked gå til kommunen, hvis der er tegn på, at en udsættelse kan være forestående. Det vil jeg i hvert fald opfordre til, nemlig at man fra kommunernes side har et forebyggende arbejde for at undgå, at de her udsættelser sker.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Troels Ravn, Socialdemokratiet.

Kl. 15:11

Troels Ravn (S):

Tak. Ifølge tal fra Beskæftigelsesministeriet bliver 34.500 børn ramt af det her kontanthjælpsloft. Jeg hører, at ordføreren postulerer, at Dansk Folkeparti ikke skærer ned, men lægger et loft. Jeg vil sige, at

det er et yderst kreativt, men egentlig ikke særlig troværdigt forsøg på at bortforklare, hvad det her i virkeligheden er. Hvordan tror ordføreren selv, at det her budskab om, at man ikke skærer ned, men lægger et loft, bliver modtaget hos de her borgere, som altså er nogle af vores økonomisk mest sårbare borgere? Altså, 34.500 børn vil blive ramt af det her kontanthjælpsloft.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Marlene Harpsø (DF):

Når vi laver et kontanthjælpsloft, er det sådan, at hvis man samlet får mere i ydelser end det, kontanthjælpsloftet sådan set er på, så er det klart, at man samlet set vil gå ned i indtægt. Det er rigtigt, men nu er det jo også sådan, at vi gerne skulle skabe et incitament til, at flere kommer i arbejde. Vi har i Dansk Folkeparti bare noteret os, at et økonomisk incitament er ret vigtigt for nogle, for at de netop tager det skridt at søge et arbejde og gøre sig umage med at søge et arbejde og finde deres rette hylde, så de kan få et forsørgelsesgrundlag, hvor de ikke er afhængige af det offentlige.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Troels Ravn for anden korte bemærkning.

Kl. 15:13

Troels Ravn (S):

Ordføreren postulerer altså, at man ikke skærer ned, men at man lægger et loft. Det finder jeg ikke særlig troværdigt. Ordføreren taler også om indkøb af flyverdragter, vanter og huer i vinterhalvåret. Jeg synes, at jeg savner en oprigtig solidaritet og en forståelse for de økonomiske forhold, som de aller mest sårbare og udsatte familier i vores samfund nu bliver underlagt af Dansk Folkeparti. Og jeg vil gerne spørge ordføreren, om det gør indtryk på ordføreren, at Red Barnet har kaldt Venstre og Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft for skammeligt. Gør det indtryk?

Kl. 15:13

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Marlene Harpsø (DF):

Jeg lytter til og hører alt, hvad der bliver sagt, og jeg læser også de høringssvar, der kommer ind. Vi skal huske på, at det her er en midlertidig ydelse, at det drejer sig om en forbigående situation, en forbigående periode. Det er ikke meningen, at man skal plantes på kontanthjælp i årevis, heller ikke hvis man har små børn eller teenagere, eller hvad man nu har derhjemme i den aldersgruppe, som børn ligger inden for. Det er ikke meningen. Tværtimod er det meningen, at man fra jobcentrets side skal gøre sig umage med både at afklare den enkeltes situation, men også at gøre, hvad man kan for at skubbe i den rigtige retning, så den enkelte kontanthjælpsmodtager i sidste ende kan varetage et ordinært arbejde. For det vil være af det gode, både for den enkelte og for samfundet, men selvfølgelig også for børnene. Det drejer sig om en midlertidig periode, og der er ingen tvivl om, at den midlertidige periode ikke skal vare i årevis.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 15:15

Pelle Dragsted (EL):

Der var en gang, hvor man godt kunne opfatte Dansk Folkeparti som et lidt anderledes parti, som havde fingrene lidt mere nede i mulden, var lidt tættere på virkeligheden. Men når jeg hører ordføreren i dag, er det den samme sang, som vi hører fra resten af højrefløjen. Der bliver snakket om incitament og om, at det skal kunne betale sig at arbejde, som om de mennesker i vores land, der er ramt af arbejdsløshed – de tusindvis, som mistede deres job efter den økonomiske krise – ikke ønsker at arbejde, som om de lige skal skubbes med nogle incitament, som om arbejdsløshed ikke eksisterer, og som om job bare er noget, man piller ned af træerne, hvis det ellers er, at der er de rigtige økonomiske incitament.

Det her er mennesker, som står derude og mangler et arbejde, fordi der ikke er arbejde nok til alle. Det er dem, I rammer med det her forslag. Hvad vil Dansk Folkepartis ordfører sige til de 14.000 familier, som nu ifølge Boligselskabernes Landsforening ikke længere kan betale deres husleje, fordi huslejen simpelt hen er højere end den ydelse, de får, efter I har skåret den ned til sokkeholderne?

Kl. 15:16

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:16

Marlene Harpsø (DF):

Jeg ved godt, der er nogle her i Folketingssalen, som mener, det er et mål i sig selv, at flest mulige skal være på kontanthjælp. Men det mener vi ikke i Dansk Folkeparti, og derfor har vi lavet en aftale om kontanthjælpen. Jeg har noteret mig, at et flertal her i Folketinget tidligere har afskaffet kontanthjælpsloftet. Det har jeg noteret mig. Jeg har også noteret mig, at antallet af kontanthjælpsmodtagere siden hen er steget, og det samtidig med, at vi har haft en periode, i hvert fald i de sidste 2 år, hvor beskæftigelsen også er steget. Derfor må jeg sige, at jeg synes, at hvis man skal gøre noget, er det det rigtige tidspunkt at gøre det på, fordi beskæftigelsen netop er på vej op. Så jeg synes, det er det rigtige tidspunkt at skabe nogle flere økonomiske incitament til, at folk kommer i arbejde.

Jeg vil gerne minde om, at der rent faktisk lige nu og her er mennesker, som er i job, men som føler sig trængt på økonomien, og hvor det også kan være svært at få privatøkonomien til at hænge sammen. Den situation er der også, og jeg synes bare, vi skal lade være med at håne dem, som sidder derude, og som rent faktisk er i job, men som også har en trængt økonomi.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Pelle Dragsted.

Kl. 15:17

Pelle Dragsted (EL):

Jeg kunne ikke drømme om at håne dem, der er i job, for ved ordføreren, hvem det er, der rammes af det her? Det er også dem, der er i job, fordi vi i løbet af vores livsforløb næsten alle sammen rammes af arbejdsløshed. Det er virkeligheden. Og til det med, at der er kommet flere kontanthjælpsmodtagere: Ja, hvorfor tror ordføreren, der er det? Det er, fordi man har skåret ned på dagpengene, fordi man har begrænset adgangen til førtidspension, og fordi man har skåret ned på sygedagpengene. Meget af det har Dansk Folkeparti i øvrigt selv lagt stemmer til. Det er da derfor, vi har flere på kontanthjælp i dag.

Der er ikke andet at sige til det her, end at det minder mig om den skolegård, hvor de store og stærke rotter sig sammen mod dem, der er små og svage. Dansk Folkeparti har stillet sig på de store og stærkes hold, og det er sørgeligt at opleve.

- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Kl. 15:18 kisk sygdom, det er deres børn, som bliver påvirket af det. Er det det, DF gerne vil opnå med det her? Kl. 15:20
- Marlene Harpsøe** (DF):
Det er jeg fuldstændig uenig i.
- Kl. 15:18 **Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren. Kl. 15:21
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Den næste for en kort bemærkning er fru Yildiz Akdogan, Socialdemokratiet.
- Kl. 15:18 **Marlene Harpsøe** (DF):
Jeg har sådan set ikke sat spørgsmålstegn ved en lægefaglig vurdering af, om en person har en psykisk sygdom, for det har jeg slet ikke kompetencerne til. Det er der andre mennesker, der skal vurdere. Og igen er det sådan, at de allersvageste på det her område, som netop er dem i ressourceforløb, er undtaget. Er det sådan, at det fra jobcenterets side vurderes, at man bør i ressourceforløb, har jeg selvfølgelig også en forventning om, at der fra jobcenterets side skubbes på, sådan at der kommer et jobforløb i gang, og at vedkommende bliver afklaret i forhold til hele situationen, også i forhold til, om det egentlig er det rigtige, at der overhovedet skal skubbes på for at vedkommende kommer ud i et ordinært arbejde. Kl. 15:21
- Yildiz Akdogan** (S):
Tak for det. Ordføreren siger: Hvis man kan, så skal man. Det er rigtigt. Ordføreren siger også, at hun lytter til, hvad der bliver sagt, og så i høringssvarene. Så jeg vil egentlig gerne pege på Bedre Psykiatri høringssvar, som siger meget klart og tydeligt, at kontanthjælpsloftet vil svække sikkerhedsnettet og den økonomiske tryghed for mange mennesker og deres børn. Derudover siger de, at især særlig udsatte børn risikerer at miste deres sociale fodfæste og leve under trange kår. Forskningen viser nemlig, at en tredjedel af børn af psykisk syge forældre risikerer at få psykosociale problemer senere i livet.
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Så var det sådan, at ordføreren spurgte min kollega Leif Lahn Jensen, om det var et mål i sig selv for os, at flere skulle på offentlig ydelse. Jeg vil egentlig gerne vende den om og spørge DF: Er det et mål i sig selv for DF at straffe de mest udsatte, de mest sårbare mennesker i det her samfund? Er det det, der er målet for DF? Kl. 15:19
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Kl. 15:19 **Carolina Magdalene Maier** (ALT):
Tak for det. Børnerådet forventer, at det her lovforslag vil betyde, at omkring 13.000 enlige forsørgere får nedsat deres rådighedsbeløb med 1.850 kr. om måneden. Jeg står her med en artikel fra DenOffentlige.dk fra den 22.01., hvor Børnesagens Fællesråds formand, René Skau Björnsson, siger: I ansøgningerne bl.a. til konfirmationshjælp ser vi kontanthjælpsmodtagere med et rådighedsbeløb på 1.500-1.700 kr. om måneden. Hvordan forestiller man sig, at de skal klare sig, når det beløb reduceres eller helt forsvinder? Det spørgsmål kunne jeg godt tænke mig at stille ordføreren. Kl. 15:22
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Kl. 15:22 **Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren. Kl. 15:22
- Marlene Harpsøe** (DF):
Til det sidste spørgsmål er svaret et nej.
- I forhold til det høringssvar, som der er kommet fra Bedre Psykiatri, som fru Yildiz Akdogan henviser til, kan jeg sige, at hvis man f.eks. som forældre har en psykisk sygdom, mener jeg, at kommunen skal lave en afklaring af den enkelte og se på, om vedkommende måske er så psykisk syg, at vedkommende bør komme på førtidspension. Men så skal man jo ind i et ressourceforløb først, og så er man ikke omfattet af kontanthjælpsloftet og heller ikke af 225-timersreglen. Kl. 15:20
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Fru Yildiz Akdogan til anden korte bemærkning.
- Kl. 15:20 **Marlene Harpsøe** (DF):
Det er en midlertidig periode, som man er på kontanthjælp, og vi er udmærket klar over i Dansk Folkeparti, at hvis man rammer loftet, vil det have nogle konsekvenser i forhold til de samlede indtægter, som man modtager. Det er en midlertidig periode, at man skal være på kontanthjælp, fordi kommunen har et ansvar for at sikre, at man enten kommer i job eller i et ressourceforløb eller noget helt tredje. Vi har sådan set en tillid til, at man gør det fra kommunernes side, men vi har jo også lavet en aftale med beskæftigelsesministeren om, at på det her område i forhold til de mest udsatte grupper skal ministeren vise flaget over for kommunerne og udsende en vejledning om, hvad der er ret og rimeligt i forhold til den gruppe af udsatte kontanthjælpsmodtagere. Kl. 15:23
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Carolina Magdalene Maier.
- Kl. 15:23 **Carolina Magdalene Maier** (ALT):
Man kan jo mene, at det er paradoksalt at blive ved med at sige, at det er midlertidig periode, når der – hvordan var det? – i 2015 var 26.500 ledige stillinger, og der var 100.000 ledige. Så bliver det en lille smule svært at finde job til dem alle sammen. Det er det ene.

Det andet er – hvordan skal jeg spørge om det her, for jeg skal ikke bede ordføreren give nogen garanti – hvis jeg antager, at det her kontanthjælpsloft kommer til at betyde, at der vil være enlige forsørgere, som kommer til at blive smidt ud af deres hjem, er ordføreren så ikke enig med mig i det?

Kl. 15:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Marlene Harpsøe (DF):
Jeg tror ikke helt, at jeg forstod spørgsmålet.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Vil fru Carolina Magdalene Maier lige gentage spørgsmålet.

Kl. 15:24

Carolina Magdalene Maier (ALT):
Okay. Hvis jeg antager, at det her lovforslag kommer til at betyde, at enlige forsørgere kommer til at blive smidt ud af deres hjem, fordi de ikke kan betale deres husleje, er ordføreren så enig med mig i den antagelse?

Kl. 15:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:24

Marlene Harpsøe (DF):
Det, jeg hører fru Carolina Magdalene Maier antage, er, at kontanthjælpsloftet i sig selv skulle betyde, at mennesker bliver sat ud af deres bolig. Er det det, jeg hører? Der bliver ikke nikket eller noget, så det ved jeg ikke. Jeg må indrømme, at det måske er en snak, vi skal tage efterfølgende, for det spørgsmål, der blev stillet, var måske ikke uddybet nok, i hvert fald ikke i forhold til min forståelse.

Kl. 15:24

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 15:25

Søren Egge Rasmussen (EL):
Det her lovforslag drejer sig jo om de fattigste mennesker i Danmark. Vi har på nuværende tidspunkt ca. 6.000 hjemløse – de mangler altså en bolig, de mangler en billig bolig. Vi har udsigt til, at der er flygtninge på en lav integrationsydelse, som kommunerne skal hjælpe med en bolig her i år. Nogle antager, at det er omkring 17.000 boliger, man får behov for der. Og så har vi så det her lovforslag i dag om kontanthjælpsloftet, og det er i BL's hørings svar indikeret, at man mener, at der kunne blive 14.000 familier, som får meget vanskeligt ved at fastholde deres nuværende bolig. Så jeg kan lige summe op her, at man skønner, at man i 2016 har udsigt til, at der kommer til at mangle 37.000 billige boliger. Og det er ret meget. Det er jo ikke nogen boliger, man kan nybygge og så sikre, at de her grupper har råd til at bo der.

Så jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvor er det, at de fattigste skal bo?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg så allerhelst, at de blive boende dér, hvor de sådan set bor. Jeg bryder mig på ingen måde om udsættelser, men jeg synes også, at man, uanset hvor man så står i sit liv – om man er på offentlig forsørgelse eller ej – sådan set skal se på sin private økonomi, i forhold til om man har råd til at bo det sted, man gør, men også at man, før man overhovedet underskriver en lejekontrakt, skal gøre sig nogle overvejelser om, om det også er en bolig, man har råd til at sidde i om 2 år eller om 5 år, fordi ens livssituation jo sådan set kan ændre sig. Det er vi fuldt bevidste om.

Det ville jo være rigtig, rigtig dejligt med så mange billige boliger som overhovedet muligt. Og det er et komplekst område, som ikke lige nødvendigvis løser sig med et fingerknips. Det var jo selvfølgelig ønskeligt, at man bare sådan med et knips med fingrene kunne anskaffe sig nogle flere billige boliger, men det er ikke sådan, virkeligheden ser ud.

Vi skal også huske på, at det, vi drøfter her i dag, jo sådan set er en midlertidig ydelse. Det er jo ikke meningen, at mennesker så skal være på kontanthjælp i flere år. Det er på ingen måde tilfældet, at man skal det. Tværtimod er det som sagt kun en midlertidig periode, en forbigående periode – og helst ikke en periode, eller nogle ydelser, man får, der skulle medvirke til, at man bliver sat ud af sin bolig.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 15:27

Søren Egge Rasmussen (EL):

Nej, men der kan jo være nogle, som har så meget overblik deres økonomi, at de kan se, at ved en tredjebehandling af det her lovforslag kan en enlig mor med et barn miste 5.000 kr. om måneden. Og så kan vedkommende, hvis hun har overblik over sin økonomi, begynde at kigge sig rundt i landet efter, hvor det er, man kan finde en billig bolig. Og så kan man flytte ud til områder på Lolland, Norddjurs og andre steder, hvor man kan finde en billig bolig, og hvor der måske ikke er så gode muligheder for at finde et job.

Jeg vil godt høre ordføreren, om ikke det er urimeligt, at vi her er i en situation, hvor vi kan risikere, at folk flytter hen til de områder, hvor der er dårligst mulighed for at finde et job.

Kl. 15:28

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:28

Marlene Harpsøe (DF):

Det er interessant, at man vælger ikke at lytte til, hvad der bliver sagt. Man vælger, bl.a. i hr. Søren Egge Rasmussens tilfælde, at lukke ørerne for lige netop det, jeg står og siger, som omhandler, at kontanthjælpen er en midlertidig ydelse. Det er en midlertidig periode. Og vi laver så et kontanthjælpsloft, som skal skabe et incitament til, at man søger et arbejde, men også får et arbejde. Og udsigterne på det danske arbejdsmarked, kan jeg med glæde fortælle, er faktisk positive, fordi beskæftigelsen er stigende. Så vi har faktisk vinder i ryggen, i forhold til at det på sigt godt kan lade sig gøre for mennesker, også på kontanthjælp, at få et arbejde.

Kl. 15:29

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Christian Rabjerg Madsen for Socialdemokratiet.

Kl. 15:29

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak for det. Når man kigger på de høringssvar, der er kommet ind i forbindelse med lovforslaget, er det meget tydeligt at se, at det her lovforslag er et ganske alvorligt slag mod de allermost udsatte og svage grupper i det danske samfund. Eksempelvis påpeger BL - Danmarks Almene Boliger, at mere end halvdelen af de kontant-hjælpsmodtagere, som får beskåret deres ydelser, omkring 13.000, er enlige forsørgere. De vil miste i gennemsnit 22.000 kr. om året, flere af dem mere end 5.000 kr. om måneden.

Det er jo helt åbenlyst, at det lovforslag, vi behandler, vil føre til flere udsættelser. Det vil føre til flere hjemløse – og det var ellers lykkedes den tidligere regering at få knækket kurven over hjemløse.

Det er mig fuldstændig uforståeligt, at Dansk Folkeparti bidrager til så drastisk et angreb på de mest udsatte grupper i Danmark, og det forstår jeg simpelt hen ikke.

I weekenden havde vi Danmarks Indsamling, hvor flere DF'ere bakkede op om Richard Ragnvald, der ifølge eget udsagn var ved at brække sig over, at danskerne bakkede op om flygtninge frem for hjemløse. Når Dansk Folkeparti bakker op om den lovgivning, som vi behandler i dag, kan man i hvert fald se, at den opbakning til Richard Ragnvald mere handlede om at bruge lejligheden til at tale dårligt om flygtninge, end det handlede om at hjælpe hjemløse, for reelt kerer Dansk Folkeparti sig ikke det mindste om hjemløse. Det ser vi soleklart bevist i dag.

Kl. 15:30

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:30

Marlene Harpsøe (DF):

Det, som hr. Christian Rabjerg Madsen siger her, er overhovedet ikke rigtigt, og jeg må indrømme, at jeg synes, man skal passe på med at blande en debat, som hr. Richard Ragnvald har startet, og den debat, som vi har her i Folketingssalen i dag.

Jeg så rigtig gerne, at man også fra Socialdemokratiets side slog ørerne lidt ud og rent faktisk lyttede til det, der blev sagt. For det her er jo en midlertidig ydelse. Det er ikke meningen, man skal være på kontanthjælp hele sit liv, men nu har vi heldigvis alle sammen, og det er jeg rigtig glad for, nogle bedsteforældre, der har været med til at knokle for, at vi kunne have det velfærdssamfund, som vi har i dag. Og det er et velfærdssamfund, som heldigvis har et sikkerhedsnet, der gør, at kommer man i en social eller økonomisk situation, der gør, at man ikke har mulighed for at tage sig af sin egen familie, har man en kontanthjælp, som man f.eks. i en midlertidig periode kan være på, indtil man selv kan finde sig et andet arbejde, eller det kan være, at man skal afklares i forhold til, hvad det så er for en ydelse, man skal have.

Jeg vil bare gerne understrege, at det er en midlertidig ydelse, og i Dansk Folkeparti er vi rigtig glade for, at der er det sikkerhedsnet, som der er i Danmark i dag.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Christian Rabjerg Madsen med sin anden korte bemærkning.

Kl. 15:31

Christian Rabjerg Madsen (S):

Tak. Det her er ved at udvikle sig til DM i sort snak. Dansk Folkeparti bliver ved med at påpege, at der er tale om en midlertidig ydelse, men boliglejen skal jo betales hver evig eneste måned. Sidste gang man indførte et kontanthjælpsloft, førte det til flere udsættelser,

og alle høringssvar, med undtagelse af et enkelt, påpeger, at det vil føre til flere udsættelser igen, selv om det er en midlertidig ydelse.

Hvad er Dansk Folkepartis svar til den enlige mor, som nu bliver sat på gaden på grund af det lovforslag, som Dansk Folkeparti er med til at vedtage? Hvad er Dansk Folkepartis svar på det?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Marlene Harpsøe (DF):

Hvad er svaret til alle de mennesker, der sidder ude i Danmark i dag og måske endda lytter til det her og tænker: Hm, min privatøkonomi er også trængt, men jeg er godt nok i arbejde, jeg har også to børn, og jeg har ikke råd til at betale kontingentet til fodboldklubben eller nye fodboldstøvler en gang om året. Det har jeg ikke penge til.

Hvad er svaret til dem?

Jeg synes i høj grad, vi har en forpligtelse til at skabe også et økonomisk incitament til, at man kommer i arbejde, hvis man er på kontanthjælp. Og vi er så med til her i dag at gennemføre, at det kommer. Det skal være sådan, at man kan mærke, at man får en bedre økonomi, altså en højere indtægt, af at få et arbejde, end ved at være på kontanthjælp. Det er hele meningen med dette lovforslag.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Fru Malou Lunderød, Socialdemokratiet.

Kl. 15:33

Malou Lunderød (S):

Tak. Som socialdemokrat er jeg rigtig meget optaget af de her børn, som også bliver ramt som følge af det her kontanthjælpsloft. Og det er jo rigtigt, som ordføreren siger, at vi har et velfærdssamfund, hvor en stor del af det handler om, at vores børn og fremtidige generationer skal have bedre muligheder. Derfor er jeg selvfølgelig bekymret for, hvad det er for en fremtid, de her børn kan se frem til, når de nu kan se, at moren eller faren måske har svært ved at få pengene til at slå til eller måske risikerer at blive sat ud af deres bolig.

Men jeg vil gerne spørge ordføreren helt konkret, om ordføreren kan bekræfte, at omkring 35.000 børn nu kan se frem til at blive påvirket af Venstre og Dansk Folkepartis kontanthjælpsloft.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg husker ikke lige de præcise tal, men jeg formoder, at det, fru Malou Lunderød refererer til her, er korrekt.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Fru Malou Lunderød.

Kl. 15:34

Malou Lunderød (S):

Tak. Nu påpeger ordføreren jo igen og igen, at det her med at være på kontanthjælp er en midlertidig løsning. Det går jeg selvfølgelig også ud fra at dem, der har afgivet høringssvar, har forholdt sig til. Bl.a. har Red Barnet jo afgivet et høringssvar, hvor de skriver, at kontanthjælpsloftet vil gøre hverdagen umådelig meget hårdere for mange kontanthjælpsmodtagere og deres børn, og det vil have en række u hensigtsmæssige konsekvenser for børnene. De er også gået så langt som til at kalde det skammeligt. Gør det indtryk på ordføre-

ren? Og hvad er det for en fremtid, som ordføreren forventer at de her børn kan se frem til, når de nu bliver påvirket af det her kontanthjælpsloft?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Marlene Harpsøe (DF):

Vi ønsker alle sammen det bedste for vores børn. Vi ønsker det bedste for alle børn. Vi ønsker jo sådan set alle sammen, at børn skal have det bedste afsæt i livet, skal have en god barndom og vokse op i trygge rammer, sådan at de får sig et rigtig, rigtig godt liv. Det er der jo ikke nogen tvivl om.

Vi skal lige huske på, at der jo kan opstå situationer i alles liv, hvor man står i en økonomisk situation, hvor man kan have behov for at trække på det der sikkerhedsnet, som vi jo har her i Velfærdsdanmark, og heldigvis har vi det.

Men i forhold til kontanthjælpen er det jo en midlertidig periode. Det er jo ikke meningen, at moren eller faren skal være på kontanthjælp i årevis. Vi skulle gerne skubbe på, for at de netop kommer ud i arbejde og får glæden ved at komme i arbejde, og at det også smitter af på børnene, at de også kan se morens og farens glæde ved at have et arbejde.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Nikolaj Amstrup, Alternativet.

Kl. 15:35

Nikolaj Amstrup (ALT):

Mange tak. Jeg vil da godt lægge ud med at forsikre ordføreren fra Dansk Folkeparti om, at vi absolut hernede i salen lytter til, hvad hun siger. Jeg har et par gange hørt en fortælling fra talerstolen om, hvor svært det er for en lavtlønsfamilie at få tingene til at hænge sammen. Jeg har dog svært ved at forstå, at det skulle være et argument for at gøre situationen dårligere for andre.

En anden ting, jeg har hørt i ordførertalen fra talerstolen, var tallet 1.200 kr., og jeg ved jo, at det er taget fra Beskæftigelsesministeriets faktaark og er en gennemsnitsberegning på konsekvensen for et ægtepar med to børn. Nu hedder det jo i faktaarket øget beskæftigelsesgevinst. Kan ordføreren bekræfte, at det dermed er det antal kroner, som et ægtepar med to børn får mindre pr. måned, hvis de er blandt de omkring 20.000, der rammes af loftet, men ikke er en af de muligvis 600, som ventes at komme i job?

Kl. 15:36

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg formoder, når beskæftigelsesministeren fremlægger nogle tal, at de så er beregnet med grundighed, og jeg har selvfølgelig også tillid til det, man fremlægger fra ministeriets side.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Nikolaj Amstrup, anden korte bemærkning.

Kl. 15:37

Nikolaj Amstrup (ALT):

Det hører jeg som en bekræftelse. Når vi igen ser på faktaarket, læser jeg nogle voldsomme tal for enlige forsørgere. Gennemsnitligt 3.500 kr. pr. måned mister en enig forsørger med tre børn på kon-

tanthjælp. Nu hørte vi jo tidligere den her fortælling om, hvor svært det er for lavtlønsfamilier at få tingene til at hænge sammen. En kontanthjælpsmodtager har i forvejen mindre og får nu, hvis det er en enlig med tre børn, 3.500 kr. i gennemsnit mindre pr. måned. Hvilke konsekvenser kan ordføreren så forestille sig, at sådan en ændring i budgettet betyder for de familier, der i forvejen er endnu hårdere stillet end en lavtlønsmodtager, også selv om det er en midlertidig ydelse?

Kl. 15:37

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:37

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti forestiller vi os, at det har den konsekvens, at man tænker: Jeg kan godt se, at jeg kan få en bedre økonomi, jeg kan faktisk få en højere indtægt ved at komme i arbejde, så nu vil jeg gøre, hvad jeg kan for at finde et job, hvor jeg kan få mere ud af at arbejde end at være på kontanthjælp.

Kl. 15:38

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Den næste for en kort bemærkning er fru Anne Paulin, Socialdemokratiet.

Kl. 15:38

Anne Paulin (S):

Tak. Det virker, som om ordføreren fuldstændig lukker øjnene for de ret store sociale konsekvenser, som kontanthjælpsloftet vil få. Når det bliver påpeget, at vi kommer til at se flere hjemløse og flere fattige børn som følge af det, afvises det med, at det bare er en midlertidig situation for de her mennesker.

Derfor vil jeg kort og godt spørge ordføreren: Anerkender ordføreren, at DF og Venstres kontanthjælpsloft vil være med til at øge den økonomiske ulighed i Danmark?

Kl. 15:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:39

Marlene Harpsøe (DF):

Nej, det anerkender jeg ikke. Det, jeg anerkender, er, at vi laver et kontanthjælpsloft og en 225-timersregel, som skaber nogle økonomiske incitamenter til, at man kommer i arbejde. Vi skal gøre, hvad vi kan for at løfte mennesker ud af en situation, hvor de er på offentlig forsørgelse, og til en situation, hvor de rent faktisk kan klare sig selv. Og jeg skal lige love for, at hvis der er noget, der er rigtig, rigtig rart, så er det netop det der med, at man kan klare sig selv, at man har et arbejde, at man kan betale sin husleje og sin daginstitutionsplads osv. uden at få støtte fra det offentlige. Der er ikke noget, der er mere glædeligt end det.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Fru Anne Paulin.

Kl. 15:39

Anne Paulin (S):

Ja, og det er jo skønt, og vi kan se, at der ifølge Beskæftigelsesministeriet er 700 mennesker, som højst sandsynligt vil komme i arbejde som følge af de her voldsomme forringelser. Men hvad med de øvrige 24.300 mennesker, som så vil blive ramt og ikke anslås at ville komme i arbejde? Hvad med de mennesker, som vil opleve en markant forringelse i deres indtægt? Hvad med dem?

- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Kl. 15:40 lover omkring tillid og tryghed for danskerne, men det, jeg spurgte helt konkret til, var, om ordføreren kender til de tal, som Beskæftigelsesministeriet har oplyst i forhold til det her lovforslag, som i dag behandles, de tal, som siger, at 77 pct. af de kontanthjælpsmodtagere, der rammes af regeringen og Dansk Folkepartis nedskæringer, ikke er parate til at tage et job. Kender ordføreren til de tal, eller kender ordføreren dem ikke?
- Kl. 15:43
- Marlene Harpsøe** (DF):
Det, der sådan set er meningen med kontanthjælpsloftet – og jeg siger det gerne igen for fru Anne Paulins skyld – er jo, at man får et incitament til at komme i arbejde. Det skal ikke være sådan, at man får mere ud af at være på kontanthjælp end af at være på arbejde. Det synes jeg og Dansk Folkeparti siger sig selv.
- Det må aldrig blive sådan, at det at være på kontanthjælp, og hvad man ellers får af ydelser, i sig selv gør, at man måske ikke har lyst til at tage et arbejde, fordi man ikke kan se formålet med det. Der kan være nogle – ikke alle – der måske tænker: Det er egentlig rarere at være på kontanthjælp, for så behøver jeg ikke at komme ud i arbejde. Men vi skal gøre, hvad vi kan, for at så mange som muligt har et økonomisk incitament til at sige: Jeg vil gerne søge det arbejde, for jeg vil rent faktisk gerne kunne spare op til den årlige tur til Legoland med mine unger – eller hvad man rigtig gerne vil have overskud i økonomien til at prioritere.
- Kl. 15:41
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Fru Julie Skovsby, Socialdemokratiet.
- Kl. 15:41
- Julie Skovsby** (S):
Tak for det. Når man lytter til debatten i dag, får man jo indtrykket af, at Dansk Folkeparti lever i én verden og alle vi andre jo så lever i en anden verden. Flere gange har ordføreren sagt, at det her handler om en midlertidig ydelse, at det kun er en midlertidig periode. Det handler ikke om folk, som er syge, eller som ikke er jobparate. Det får mig til at stille spørgsmålet: Er ordføreren bekendt med og ved, at i følge Beskæftigelsesministeriets egne tal er 77 pct. af de kontanthjælpsmodtagere, der rammes af regeringen og Dansk Folkepartis nedskæringer, ikke parate til at tage et job? Er det noget, ordføreren ved, og har ordføreren læst de tal, kender de tal?
- Kl. 15:41
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Kl. 15:42
- Marlene Harpsøe** (DF):
Jeg er fuldt ud bekendt med, at der f.eks. skelnes mellem at være jobparat og være aktivitetsparat. Det er jeg fuldstændig bekendt med. Med hensyn til det her med at vi i Dansk Folkeparti skulle leve i en anden verden, vil jeg sige, at så er det jo et flertal her i Folketinget, som fru Julie Skovsby mener lever i en anden verden, for den her aftale er jo lavet med et flertal i Folketinget, som inkluderer både regeringen og Det Konservative Folkeparti, men også Liberal Alliance. Så vi lever så åbenbart i vores verden, og fru Julie Skovsby parti lever så i en anden verden, og det er jeg helt rolig ved at vi gør, fordi vi mener nu en gang, at det her er det rette at gøre.
- Kl. 15:42
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Fru Julie Skovsby.
- Kl. 15:42
- Julie Skovsby** (S):
Jeg taler faktisk ikke om de andre borgerlige partier her i Folketinget. Jeg taler om Dansk Folkeparti, for det er det, som Dansk Folkeparti har sagt i valgkampen, og det er det, som Dansk Folkeparti
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.
- Kl. 15:43
- Marlene Harpsøe** (DF):
Ja, jeg kender til de tal. I forhold til det, som fru Julie Skovsby siger at vi skulle have sagt i valgkampen osv. om det her område, vil jeg bare sige, at det jo sådan set hele tiden har været Dansk Folkepartis politik, at vi ønsker et kontanthjælpsloft, også at vi ønsker det genindført, for vi synes ikke, at det var en god idé, at man fra Socialdemokraternes side og også fra De Radikales side og også et flertal i Folketingets side afskaffede kontanthjælpsloftet, afskaffede det økonomiske incitament til, at man rent faktisk får mere ud af at være i arbejde frem for at være på offentlig forsørgelse.
- Kl. 15:44
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Hr. Kasper Roug, Socialdemokratiet.
- Kl. 15:44
- Kasper Roug** (S):
Tak. Det er godt nok en ordentlig omgang liberal snak, vi får her i dag. Folk skal straffes ud i arbejde, de svageste i samfundet skal have tæsk, sådan at de kan komme ud og finde et eller andet, de kan arbejde med. Måske skulle Dansk Folkeparti ændre deres navn til Danmarks Liberale Folkeparti. Men når det nu er sagt, har jeg egentlig et andet spørgsmål.
- Danmarks Lejerforeninger siger jo også i deres hørings svar, at de er dybt bekymret for, at sådan et kontanthjælpsloft vil bidrage yderligere til segregering af boligmarkedet mellem land og by. Det vil sige, at Dansk Folkeparti, som under valgkampen jo virkelig slog et slag for, at der skulle være en balance i Danmark mellem land og by, har glemt det. De er sådan set ligeglade nu med den forskel og den kamp, der kan være, eller den balance, vi skal forsøge at rette op på igen, eller hvad?
- Kl. 15:45
- Den fg. formand** (Benny Engelbrecht):
Inden jeg giver ordet til ordføreren, vil jeg godt bede de medlemmer af Folketinget, der har brug for at tale i telefon, om at gå uden for salen. Tak.
- Så er det ordføreren.
- Kl. 15:45
- Marlene Harpsøe** (DF):
Hvis der er noget, som vi i Dansk Folkeparti kæmper for, er det, at der skal være en balance mellem land og by, men også, at man ikke skal glemme vores udkantsområder, sådan kalder nogle det, men jeg kan godt lide det dejlige ord vandkantsområder. Uanset det her lovforslag er det en sag, vi kæmper for og arbejder for. Det er der ikke nogen tvivl om, og det er noget, vi fortsat vil være kendt for, nemlig at være dem, der taler for lavere færgespriser til de små øer, bedre internetforbindelser, og vi har jo sågar været med til at sikre, at der også er nogle statslige arbejdspladser, der rent faktisk rykker fra hovedstaden og ud i resten af Danmark. Så hvis der er noget, vi er med til at skabe, er det en bedre balance mellem land og by.

Kl. 15:45

Kl. 15:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Kasper Roug, anden korte bemærkning.

Kl. 15:45

Kasper Roug (S):

Tak. Inden ordføreren drømmer sig hen i alle mulige navne for land-distrikterne, kunne hun vel godt svare på, hvad hun mener om det høringssvar, der nu er, altså det her med, at vi simpelt hen skaber en klar forskel, også som hr. Søren Egge Rasmussen nævnte i sit spørgsmål til ordføreren, det vil sige, at nu tvinger man simpelt hen nogle af de svageste i det her samfund til at flytte hen til steder, hvor det faktisk er billigere at bo. Hvad mener ordføreren om det?

Kl. 15:46

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:46

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg står sådan set det i den situation, at jeg synes, at vi skal huske på, at der også er nogle kommuner, der skal reagere, inden man bliver sat ud af en bolig og flytter langt ud på landet til et faldefærdigt hus, som en udlejer, der måske ikke har de bedste hensigter, sådan set har ansvaret for. Vi skal sikre, at kommunerne forebygger, at man overhovedet kommer i en situation, hvor man bliver udsat af sin lejlighed. Det kan kommunerne jo godt gøre i dag, hvis man opper sig. Nogle gør det jo allerede, mens andre godt kunne indføre nogle initiativer i samarbejde med de lokale boligorganisationer i forhold til at sikre, at man ikke ender i en situation, hvor man bliver sat ud af sin bolig.

Så skal vi lige huske på, at hvis man står i en situation, hvor man f.eks. bliver udsat af sin bolig, betyder det ikke nødvendigvis, at det er, fordi man ikke lige har nok styr på sin privatøkonomi, eller at man ikke har økonomi nok. Det kan lige så godt være, at man står i en situation, hvor man er ude i en skilsmisse, eller man har psykiske problemer. Det kan også gøre, at man er i en situation, hvor man måske bliver udsat af sin bolig. Så det skal forebygges.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Den sidste spørger, som vi når i denne runde, er hr. Erik Christensen, Socialdemokratiet.

Kl. 15:47

Erik Christensen (S):

Tak. Jeg forstod på ordføreren for lidt siden – jeg tror det var et svar her for tre-fire omgange siden – at ordføreren har en tiltro til, at når man sætter kontanthjælpsydelsen ned, så vil der komme flere i arbejde. Vi har nu også fået bekræftet, og ordføreren har også bekræftet, at det vil være 700, der kommer i arbejde. Er logikken så, at hvis vi nu satte den yderligere ned, så ville der komme endnu flere i arbejde?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Marlene Harpsøe (DF):

Nej.

Kl. 15:48

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Erik Christensen.

Erik Christensen (S):

Tak. Når ordføreren to gange ligesom bekræfter eller selv siger, at baggrunden for det her er, at flere mennesker vil komme i arbejde, når der vil være større forskel på kontanthjælpen og på lønnen, bliver jeg nødt til at spørge: Hvad er så baggrunden for, at ordføreren så samtidig står og siger, at hvis man ikke satte den yderligere ned, ville der ikke komme flere? Hvor er logikken henne i det her? Det, vi gør nu, er, at vi gør en hel masse mennesker mere fattige, og så tror vi på, at der er flere mennesker, der kommer i arbejde – ifølg ordføreren.

Vi har fået bekræftet nu, at det er 700 mennesker, der kommer i arbejde. Det er en voldsom pris, de sidste godt 25.000 skal betale, for at 700 mennesker kommer i arbejde. Altså, man sætter så mange mennesker, som får en meget, meget vanskelig dagligdag, nogle bliver sat ud af deres boliger, andre har ikke råd til at betale for deres børns fritidsaktiviteter osv., ned i ydelse, og samtidig står ordføreren her og siger, at det vil betyde, at flere mennesker kommer i arbejde. Hvordan hænger det her sammen?

Kl. 15:49

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:49

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg vil godt sige til hr. Erik Christensen, at det skal kunne betale sig at arbejde, det skal det. Det skal ikke være sådan, at det bedre kan betale sig at være på kontanthjælp frem for at arbejde. Jeg er udmærket godt klar over, at man har sådan en socialdemokratisk logik, der hedder, at det skal være et mål i sig selv, at flere kommer på kontanthjælp – for det er det, det lyder som i mine ører. Men jeg vil også gerne fortælle, at vi faktisk har nogle rigtig positive beskæftigelses-tal i øjeblikket, beskæftigelsen er stigende. Og jeg håber, at der er så mange som muligt, som rent faktisk kommer i arbejde med det her kontanthjælpsloft.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Tak. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører i ordførerrækken er hr. Hans Andersen fra Venstre, kom nærmere.

Kl. 15:50

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Lovforslaget, som vi behandler i dag, er en udmøntning af aftalen om et nyt kontanthjælpsloft. Det er en aftale, der er indgået mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti. Vi skal sikre os et Danmark, hvor det altid kan betale sig at arbejde; et Danmark, hvor der er en markant større gevinst ved at tage sig et arbejde frem for at være på kontanthjælp. Alle skal bidrage til den fælles velfærd og det arbejdende fællesskab, og det markerer vi med dette lovforslag i dag. Det foreslås, at der indføres en række initiativer, som skal være med til at sikre, at det kan betale sig at arbejde for modtagere af integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

For første foreslås det, at der indføres et nyt kontanthjælpsloft. Det nye loft gælder for modtagere af kontanthjælp, uddannelseshjælp og integrationsydelse. Hvis den samlede ydelse overstiger loftet, reduceres der i særlig støtte og boligstøtte. Ingen kan få den samlede ydelse reduceret med mere end summen af særlig støtte og boligstøtte, og dermed reduceres kontanthjælpen eller de børnerelaterede

de ydelser ikke. Vi skaber derved et øget incitament til, at det fortsat og i højere grad kan betale sig at tage alle former for job.

For det andet indfører vi med lovforslaget et skærpet rådighedskrav, hvor 225-timersreglen genindføres.

For det tredje foreslås det med lovforslaget, at retten til ferie ændres fra 5 til 4 ugers ferie med kontanthjælp, hvor en ferieperiode maksimalt må vare 2 uger.

Det er et faktum, at antallet af kontanthjælpsmodtagere har været stigende de sidste par år. Kontanthjælpsloftet er en af nøglerne til at sikre, at det faktisk kan betale sig at skifte kontanthjælpen ud, også med et job, hvor lønnen er i den lave ende. Vi skal huske, at kontanthjælpen kun er en midlertidig løsning, og med kontanthjælpen, som det er i dag, må vi bare sande, at det er lige så givende at være på kontanthjælp som at tage sig et arbejde. Det skal vi gøre op med, og det er derfor, vi står her i dag.

Kontanthjælpsloftet er som sagt helt afgørende for, at der er en forskel på at gå på arbejde og være på kontanthjælp. Det er et spørgsmål om rimelighed. Det skal ikke være lige så fordelagtigt at være på kontanthjælp som at gå på arbejde, og der er hårdtarbejdende danskere, der har sig et arbejde, og som hver dag tager af sted på job og yder bidrag til vores fælles velfærd. Flere skal stå aktivt til rådighed for arbejdsmarkedet, og med lovforslaget i dag sikrer vi, at flere mennesker faktisk kommer i job, og vi sikrer, at der er et incitament til at tage et job.

På den baggrund støtter Venstre lovforslaget. Tak.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Der er fire, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 15:53

Finn Sørensen (EL):

Tak. Ordføreren fortsætter i den samme rille som Dansk Folkepartis ordfører. Det skal kunne betale sig at arbejde. Man messer det nærmest, som om det var en præst, der stod og holdt en prædiken. Men samtidig er det jo en tilståelsessag. Det fremgår jo af forslaget, at man ikke engang selv tror på det, man siger. Man regner kun med, at 700 kommer i arbejde, på trods af at man generer og skærer ned over for cirka 30.000 mennesker. Så kan vi nu ikke bare konkludere, at al den her snak om, at det skal kunne betale sig at arbejde, bare er en dårlig undskyldning for at skære ned over for mennesker, der i forvejen har det svært, for at sikre, at der kan blive nogle skattelettelser til de 10 pct. bedst stillede i det her samfund, f.eks. sådan nogle som hr. Hans Andersen og mig selv?

Kl. 15:54

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:54

Hans Andersen (V):

Vi vil gerne diskutere princippet om rimelighed, også med Enhedslistens ordfører, altså om det ikke er rimeligt, at der er en forskel på, hvad man har ud af det og har tilbage hver måned, når man går på arbejde, i forhold til når man er på kontanthjælp. Her er der et forslag om et kontanthjælpsloft, der netop skal sikre, at der faktisk er en økonomisk gevinst, også ved at tage et job til 17.700 kr., som er det, man kan få som butiksassistent, hvis man f.eks. står i butik her i København. Der skal være et incitament til det. Og det er korrekt, at det forslag og den aftale, vi har lavet her, giver omkring 700 ekstra i arbejde. Jeg tror nu nok, at det er et konservativt skøn. Jeg tror faktisk, at der er flere, der kommer i arbejde, når først kontanthjælpsloftet er implementeret.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 15:55

Finn Sørensen (EL):

Hvis man tror på det, men ministeren tror åbenbart ikke på det. Hvorfor har ordføreren så ikke overbevist ministeren om, at der skulle stå 7.000 eller et andet fantasital? Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvad vi skal bruge den der rimelighedsfølelse til. Nu kommer det jo ligesom frem. Det er jo sådan nærmest et moralsk spørgsmål. Er det alle de lavtlønnede, vi har i det her land, som skal blive lidt gladere for at være lavtlønnede, fordi der er nogle, der har det meget, meget dårligere end dem selv? Det er vel det, det drejer sig om, når det kommer til stykket. For så kan det jo tænkes, at de der lavtlønnede oven i købet er villige til at gå endnu mere ned i løn. For det er jo det, der sker, når man sænker de sociale ydelser. Det er de økonomiske vismænd enige i. Så der er vel to formål med det her lovforslag. Det ene er at skaffe skattelettelser til sådan nogle som os. Og det andet er at få presset lønningerne ned i det her land. Skal vi nu ikke være ærlige om, hvad det egentlig drejer sig om?

Kl. 15:56

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:56

Hans Andersen (V):

Venstre gik til valg på en dobbeltreform, som skulle bestå af to elementer. Det ene er et loft over kontanthjælpen, og der andet er, at vi får sat skatten ned for dem, der har de laveste lønindkomster. Det her er del et. Det handler om at sikre, at det i højere grad kan betale sig at arbejde, også hvis man kommer fra kontanthjælp. Den tilstand er der ikke i dag. Det er det, vi skaber med kontanthjælpsloftet. Og så er det korrekt, at de penge, der kommer af, at vi laver et kontanthjælpsloft, skal gå til at sætte skatten ned på arbejde, og det glæder jeg mig til.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:57

Leif Lahn Jensen (S):

Det er faktisk et meget let spørgsmål, jeg vil stille til ordføreren: Kan ordføreren bekræfte, at med hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister – altså sidste gang, han var statsminister, og ikke den her gang – gik udviklingen den forkerte vej? Vi fik under hr. Lars Løkke Rasmussens regering fra 2009 til 2011 26.000 flere personer, som ifølge hans forståelse har en svag økonomisk tilskyndelse til at arbejde. Kan ordføreren bekræfte det tal?

Kl. 15:57

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):

Ordføreren.

Kl. 15:57

Hans Andersen (V):

Nu ved jeg ikke, hvor ordføreren har det tal fra. Men perioden 2009-2011 bar præg af, at vi havde en situation, hvor det ikke ligefrem gik voldsomt hurtigt fremad i Danmark, så der kom flere mennesker på kontanthjælp. Men jeg kan også konstatere, at fra 2011 til 2015 er der kommet væsentlig flere på kontanthjælp. Og det er derfor, at vi skal have lavet om på det her. Det er derfor, at vi nu laver et kontanthjælpsloft, der i højere grad sikrer, at det kan betale sig at

arbejde, og at man derfor skifter kontanthjælp ud med et job. Det er det, vi har brug for for at få vækst og fremgang i det her land.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:58

Leif Lahn Jensen (S):

Det næste spørgsmål er: Lige nu er det jo sådan, efter at den socialdemokratiske ledede regering faktisk har gjort noget ved det her i forbindelse med skattereformen, at ni ud af ti danskere får mere end 2.000 kr. ekstra efter skat, hvis de rent faktisk tager et arbejde. Punkt 1: Kan ordføreren bekræfte det? Punkt 2: Mener ordføreren, at 2.000 kr. er nok? Jeg vil ikke nævne noget om sko eller noget om, at det ikke er ret mange penge. Mener ordføreren, at 2.000 kr. betyder, at det kan svare sig at tage et arbejde?

Kl. 15:58

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Ordføreren.

Kl. 15:58

Hans Andersen (V):

Så vidt jeg husker, er forudsætningen for hr. Leif Lahn Jensens spørgsmål, at man tager et job til 20.000 kr., og det er jo ikke godt nok. Vi skal jo også sikre, at det kan betale sig at arbejde, hvis man tager et job til 17.700 kr., for det er jo ikke alle mennesker, der kan skifte kontanthjælpen ud med et job til 20.000 kr. Vi skal sikre, at det altid kan betale sig at arbejde. Det er derfor, at vi indfører kontanthjælpsloftet.

Kl. 15:59

Den fg. formand (Benny Engelbrecht):
Hr. Nikolaj Amstrup, Alternativet.

Kl. 15:59

Nikolaj Amstrup (ALT):

Mange tak. Jeg har prøvet tidligere at få et svar på det her, bl.a. ved et spørgsmål til ministeren, men det kan være, Venstres ordfører kan hjælpe mig. Er det bevidst, at det her moderne kontanthjælpsloft rammer enlige forsørgere allerhårdst? Altså, jeg kan igen tage som eksempel fra Beskæftigelsesministeriets faktaark, at en enlig forsørgere med tre børn får 3.500 kr. mindre – det bliver kaldt en øget beskæftigelsesgevinst, men det er jo reelt det, som en enlig forsørgere med tre børn får mindre. Og ligegyldigt hvordan man italesætter det, er det jo, som det er nu, ikke en fest at være enlig forsørgere på kontanthjælp med tre børn, men nu gør man det endnu sværere for både voksne og børn. For en enlig uden børn er der ingen forskel, for et ægtepar uden børn er forskellen 1.500, men dem, der rammes hårdt, er altså børnefamilier, enlige forsørgere, der ikke har en let familiesituation i forvejen. Er det et bevidst valg?

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:00

Hans Andersen (V):

Alternativets ordfører – kan jeg forstå – kigger på det faktaark, der handler om gevinsten ved at tage et job. Det har ikke noget at gøre med, hvad de pågældende mister i eventuel særlig boligstøtte, så det her handler simpelt hen om, hvor stor gevinsten bliver ved at tage et job til 17.700 kr. om måneden. Og det er rigtigt, at den bliver væsentlig større med kontanthjælpsloftet – det er hele formålet med

lovforslaget, og det glæder jeg mig over, og det ser jeg frem til at vi får gennemført.

Kl. 16:00

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Hr. Nikolaj Amstrup.

Kl. 16:00

Nikolaj Amstrup (ALT):

Jeg vil godt kigge lidt videre, i forhold til hvordan det er struktureret. Altså, man har undtaget tilskud til daginstitutionsbetaling og til børne- og ungeydelse og børnetilskud, og det er, så vidt jeg kan forstå, for ikke at ramme børnefamilier hårdt, men boligstøtten er netop ikke undtaget, selv om boligstøtten i høj grad afhænger af antal børn. Hvis man virkelig havde ønsket at undgå at ramme børnefamilierne, havde man vel også kunnet undtage boligstøtten. Ville det ikke have været det rette at gøre, hvis man havde ønsket at undgå at ramme børnefamilierne ekstra hårdt?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:01

Hans Andersen (V):

Det, man får reduceret, som følge af at man rammer kontanthjælpsloftet, er særlig støtte og boligstøtte. Vi står sådan set fast ved, at man har sin kontanthjælp, den skærer vi ikke i med det her lovforslag. Det står vi fast ved. Så er det den reduktion, der sker, og det er i forhold til særlig støtte og boligstøtte.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 16:01

Pelle Dragsted (EL):

Jeg tænker, at nogle af de mere end hundred tusinde danskere, der inden for det sidste år har været ramt af ledighed, og som sidder og ser den her debat, må spørge sig selv: Hvad er det for en verden, der er derinde på Christiansborg? Altså, vi hører ordføreren stå og sige, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det i dag er lige så givende at være på kontanthjælp som at tage et job. Kender ordføreren reglerne, kender ordføreren de vilkår, som arbejdsløse er under? Du skal jo stå til rådighed for arbejdsmarkedet for at få kontanthjælp. Du bliver sendt i nyttejob. Ordføreren har selv været med til at indføre reformen. Det vil sige, at du skal arbejde 37 timer om ugen for din kontanthjælp. Du sparer ikke op til pension. Du må ikke have formue. Du skal stå til rådighed for møder, lige så snart du bliver indkaldt.

Det kan i den grad betale sig at arbejde i Danmark, og de mennesker, der går ledige, ønsker ikke noget andet. Problemet er bare, at der mangler job. Kan ordføreren bekræfte, at der ikke er nogen i Danmark, der kan vælge at gå arbejdsløs?

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:02

Hans Andersen (V):

Jeg er helt opmærksom på, at reglerne som følge af bl.a. en kontanthjælpsreform, som også Venstre er med i, stiller skærpede krav til, hvad man skal leve op til, når man er på kontanthjælp. Men det ændrer jo ikke ved, at gevinsten i dag er for lille ved at skifte kontanthjælpen ud med et arbejde – og et arbejde, hvor vi starter med, at

man får 17.700 kr. om måneden. Der er gevinsten simpelt hen for lille. Og det er derfor, vi har gennemført og vil gennemføre et kontanthjælpsloft. Vi skal simpelt hen sikre, at der altså er en større forskel på at være på kontanthjælp og at tage et job.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:03

Pelle Dragsted (EL):

Jamen igen: Ordføreren sidder selv i en utrolig privilegeret situation som folketingsmedlem med en løn, der er ikke en, to, tre, fire eller fem, men seks gange så høj som det, en enlig kontanthjælpsmodtager får.

Hvis du får et arbejde, opsparer du pension. Hvis du får et arbejde, opsparer du muligheden for at komme på dagpenge. Du får kollegaer, du bliver inviteret til julefrokost. Der er jo fyldt med incitamenter, som I bare vælger at lukke øjnene for. I fokuserer på den her afstand, fordi I ønsker at gøre det dyrere for danskerne at miste deres arbejde. For det er konsekvensen af det her, altså at for lavtlønnede danskere vil det fremover blive dyrere og farligere at miste deres arbejde.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:04

Hans Andersen (V):

Jeg synes, at hver gang Enhedslisten har en dårlig sag, begynder Enhedslisten sådan at inddrage folketingsmedlemmernes løn eller vederlag. Det synes jeg bare man skal holde ude af den her debat. Det her handler om, om der skal være rimelighed i den måde, vi håndterer og indretter vores samfund på. Og vi siger, at vi sådan set synes, der skal være en forskel på at være på kontanthjælp og at tage et job, også tage et job, der bliver lønnet med 17.700 kr., som er den mindsteløn, man får, hvis man står i en butik på Strøget i København. Der skal da være en forskel på at stå op om morgenen og passe sit job og at være på kontanthjælp.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Tak. Så er det fru Anne Paulin, Socialdemokraterne.

Kl. 16:04

Anne Paulin (S):

Tak. Det Økonomiske Råd vurderer, at en af de mange sociale konsekvenser af kontanthjælpsloftet vil være, at vi på sigt vil få et lavere lønniveau i Danmark. Kan ordføreren bekræfte, at Venstre er enig i Det Økonomiske Råds vurdering i den her sag?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Hans Andersen (V):

Jeg tror sådan set, at lønnen generelt i Danmark kommer til at stige, hvis vi får skabt den vækst, vi alle sammen gerne vil have. Hvis vi får skabt de rammer, der gør, at virksomhederne ønsker at investere i Danmark, så tror vi sådan set, at der kommer flere mennesker i arbejde, og at den generelle vækst stiger i Danmark. Det er vi sådan set optaget af. Men det handler jo om, at der også er mennesker, der vil tage de job, der er – og derfor bl.a. kontanthjælpsloftet.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Fru Anne Paulin.

Kl. 16:05

Anne Paulin (S):

Så kan ordføreren afkræfte, at Venstre ønsker et lavere lønniveau i Danmark, hvilket ellers flere af ordføreres kolleger tidligere har udtalt sig om, altså at det er der, Venstre ønsker os hen?

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Hans Andersen (V):

Jeg ved ikke, hvilke ordførere for Venstre spørger henviser til. Og så vidt jeg ved, er både Venstre og Socialdemokraterne optaget af, at lønspørgsmålet håndteres et helt andet sted end i Folketingssalen, og det håber jeg fortsat kan være sådan.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Så er det fru Malou Lunderød, Socialdemokraterne.

Kl. 16:06

Malou Lunderød (S):

Tak. Nu kan jeg forstå på ordføreren, at tanken med det her kontanthjælpsloft er at få flere i arbejde. Det synes jeg sådan set er en prisværdig tanke, som jeg sagtens kan bakke op om. Så vil jeg gerne bede ordføreren bekræfte, at kontanthjælpsloftet øger beskæftigelsen med 700 personer, og spørge, om ordføreren mener, at 700 personer er et ambitiøst og tilfredsstillende resultat af det her kontanthjælpsloft. Er det prisen værd til gengæld for endnu flere hjemløse og fattige i Danmark?

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:06

Hans Andersen (V):

Det er korrekt, at vurderingen er, at det her skaber mulighed for, at 700 flere kommer i arbejde. Det er fuldstændig korrekt. Så skaber det i øvrigt den rimelighed, der er brug for, så der er forskel på at være på kontanthjælp og være i arbejde, også i arbejde til en relativt lav løn.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Fru Malou Lunderød.

Kl. 16:07

Malou Lunderød (S):

Tak. Så vil jeg gerne blive lidt ved det her med rimelighed. Mener ordføreren så også, at det er rimeligt, at de her mange tusinde børn i Danmark også skal rammes af kontanthjælpsloftet? Og hvilken betydning tror ordføreren det vil have for den sociale mobilitet for de her børn, som skal vokse op i det her samfund? Jeg tror, at social mobilitet er rigtig vigtigt, for at vi fortsat kan have et velfærdssamfund i vækst. Så jeg vil gerne spørge: Hvilken betydning har det for den sociale mobilitet for de her børn?

Kl. 16:07

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:07

Kl. 16:10

Hans Andersen (V):

Jeg ser frem til, at flere børn får forældre, der faktisk går på arbejde, og ikke oplever, at forældrene er på kontanthjælp i årevis. Så målet er jo, at flere sådan set kommer i arbejde. Den bedste rollemodel, vi kan have for vores børn, er da, at der er noget at stå op til, nemlig et arbejde. Så at 700 flere sådan set, efter det her lovforslag bliver vedtaget, fremadrettet kommer i arbejde, er da rigtig godt.

Kl. 16:08

Hans Andersen (V):

Jeg tror, det er sådan i dag, at både aktivitetsparate, arbejdsmarkedsparate og ikkeaktivitetsparate sådan set kommer i arbejde. Alle grupper kommer sådan set også i arbejde, som det er nu. Så er der nogle, der har brug for lidt mere støtte i starten, og andre går direkte ud i job. Det sker sådan set. Jeg gør bare opmærksom på, at der faktisk er 20.000 ledige job, der kan søges. Og så er der jo alle de job, der i dag bliver besat af mennesker, der kommer fra Østeuropa. Det er ufaglærte job. De skulle jo gerne besættes fremadrettet også af mennesker, som i dag er på kontanthjælp.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen, Socialdemokraterne.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Hr. Søren Egge Rasmussen, Enhedslisten.

Kl. 16:10

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Nu har vi faktisk diskuteret det her i årevis, også da den tidligere regering fremsatte forslaget om nedsættelse af ydelserne. Da vi så havde regeringsmagten, hævdede vi det hele igen, og nu diskuterer man det så igen. Jeg har rigtig, rigtig svært ved at forstå, hvad der egentlig ligger bag det, som ordføreren og regeringen har gang i her. Ordføreren siger hele tiden, at man kan tage sig et arbejde, og det skal kunne betale sig at arbejde. Men er det så ikke sådan, at der er to betingelser, der skal være opfyldt? For det første skal der være et arbejde derude, og for det andet skal man være i stand til at arbejde. Kan ordføreren ikke bekræfte det?

Kl. 16:08

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det fremgår jo meget tydeligt, at det er en umådelig dårlig lov, som er ved at blive vedtaget her i Folketinget. Vi får frem her, at der altså er 700 personer, som kan se frem til, at de opnår et job ved den her ændring af kontanthjælpsloftet. Hvad er restproblemet så? Hvis man kigger på BL's høringssvar, så ser man, at der altså er udsigt til, at der er 14.000 familier, som ikke har råd til at bo i den bolig, de har nu. Det vil sige, at hvis vi nu bare siger, at der er 700 af dem, der er heldige at få et job, så har vi altså 13.300, som skal finde en billigere bolig at bo i, hvis de skal undgå at blive sat ud af deres bolig. Det synes jeg er meget alvorligt.

Jeg synes, det centrale i det her er, hvor de fattige skal flytte hen, mens de søger de jobs, som er lidt svære at få for dem. Jeg kunne godt tænke mig at høre Venstres ordfører om i den her beregnede virkelighed, hvor det er, at de her 13.000 mennesker skal finde en billig bolig.

Kl. 16:11

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:11

Hans Andersen (V):

Der er job at søge. Jeg tror, at i midten af januar måned var der faktisk 20.000 ledige job på Jobnet. Så der er job. Mange af de kontanthjælpsmodtagere, vi sådan set arbejder med, og som kommunerne knokler for at få i arbejde, kan også gå i arbejde. Så det er jo med at lave det match mellem de ledige job og kontanthjælpsmodtagerne. Der skal den enkelte tage initiativ, og jobcentrene skal selvfølgelig hjælpe til.

Kl. 16:09

Hans Andersen (V):

Så vidt jeg er oplyst, er der faktisk ca. 500.000 lejeboliger, hvor man betaler under 5.000 kr. om måneden. Så der er faktisk billige lejeboliger til stede i hele Danmark. Og det er således, at hvis man er enig forsørger på kontanthjælp, også med kontanthjælpsloftet, så har man jo et rådighedsbeløb efter skat og bolig på 12.800 kr.. Det synes jeg sådan set er et rimeligt beløb. Det mener jeg godt man kan leve for i en midlertidig periode.

Kl. 16:12

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 16:12

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er ikke spor uenig i, at den enkelte også har et medansvar, ligesom jobcenteret har, for at man kommer i gang. Problemet her er bare, at tre fjerdedele af dem, der er på kontanthjælp i dag, er vurderet til ikke at være i stand til at arbejde. De bliver ramt af den her lov. Tre fjerdedele er ikke i stand til at arbejde. Hvor mange af de 20.000 jobs, som ordføreren nævner, er så reelt for folk, der ikke har nogen uddannelse? Det er jo den anden problemstilling her. Selv om den sidste fjerdedel af dem, der er på kontanthjælp, ville være i stand til at arbejde, er de ikke i stand til at bestrive de jobs, der reelt er til rådighed. Så hvor skal de dog vende sig hen? Det bliver kun ramt af det her. De bliver kun fattigere. Det bliver familierne og børnene, der bliver ramt af det. Der er ikke noget som helst, der peger i retning af, at de her kan komme i arbejde.

Søren Egge Rasmussen (EL):

Det er meget glædeligt, at Venstre fremhæver de almene boliger og fremhæver de boliger, som har en rimelig husleje. Jeg bor selv i en af de lejligheder. Jeg har ikke tænkt mig at flytte. Så det er altså ikke en mulighed for en af de her fattige at flytte hen i den bolig. Man må jo sige, at de boliger, som har den laveste husleje, er dem, som folk bliver boende i. Det er jo klart nok. Så løsningen på det her er jo sådan set at bygge flere almene boliger. Det er helt korrekt. Jeg vil hør-

re, om ordføreren mener, at det er løsningen i den nuværende situation at bygge flere almene boliger.

Kl. 16:15

Kl. 16:13

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne.

Kl. 16:15

Kl. 16:13

Hans Andersen (V):

Jeg tror, jeg sagde 500.000 lejeboliger. Det er både i den private sektor og den almene sektor. Der er jo 500.000, der har en husleje på under 5.000 kr. om måneden. Det er jo en mulighed. Jeg er helt sikker på, at der allerede nu er kontanthjælpsmodtagere, der bor i sådanne billige boliger. Så det er jo situationen. Så gør jeg bare opmærksom på, at hvis man er enlig forsørger og omfattet af kontanthjælpsloftet fra den 1. oktober 2016, så har man stadig væk et rimeligt rådighedsbeløb.

Kl. 16:13

Benny Engelbrecht (S):

Kontanthjælpsloftet og det lovforslag, som vi behandler nu, er som bekendt en del af regeringens jobreform. Nu kan man sige meget om den nuværende regering, men den har jo været nødt til at udsætte en del ting, skubbe udfordringer foran sig. Jobreformens fase 1 er så ikke en af de ting, men jeg undrer mig bare lidt over, at man har så travlt med at gennemføre kontanthjælpsloftet, når det nu er tydeligt for enhver, at det ikke nødvendigvis er sådan, at der er en umiddelbar interesse – heller ikke hos Dansk Folkeparti – for at gennemføre anden del af jobreformen efter sommerferien.

Så kan ordføreren ikke bare sige lidt om, hvorfor i alverden man egentlig har tænkt sig at skynde det her så meget igennem? Hvorfor er det, at man ikke bare venter med første del af jobreformen, når nu en skattereform tilsyneladende er noget, som har forholdsvis lange udsigter?

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Tak. Hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 16:13

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Jeg synes, at i diskussionen af de her love og med hele retorikken i lovforslaget får Venstre det nogle gange til at lyde, som om at ledighed er de lediges skyld. Det skyldes de arbejdsløses dovenskab. Så jeg vil gerne stille et helt grundlæggende spørgsmål: Tror ordføreren, at arbejdsløshed skyldes, at folk ikke gider at arbejde?

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:16

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Hans Andersen (V):

Nu ved jeg ikke, hvad den socialdemokratiske ordfører her prøver at gisne om i forhold til et politisk forløb, som jo ikke er tilendebragt endnu. Regeringen er sådan set optaget af at levere resultater. Her leverer vi et kontanthjælpsloft, der sikrer, at det i højere grad skal kunne betale sig at arbejde. Vi siger, at det er første del af en jobreform. Anden del kommer senere, hvor vi vil sætte skatten ned på arbejde. Det ser vi frem til at vi forhåbentlig også i samarbejde med Socialdemokraterne kan lave en aftale om til efteråret. Og det er sådan set køreplanen.

Så synes jeg da, at det lige nu er meget fornuftigt og rettidig omhu, at vi lige får styr på flygtningesituationen og sådan set ved, hvordan vi håndterer den, inden vi går i gang med anden del af en jobreform.

Kl. 16:17

Hans Andersen (V):

Jeg tror, at de allerallerfleste gerne vil arbejde.

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Hr. Torsten Gejl.

Kl. 16:14

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Jeg går ud fra, at ordføreren dermed erkender, at der findes arbejdsløshed. Hvor mange mennesker beregner ordføreren der ville være ledige i vores samfund lige nu, hvis alle jobs blev besat? Hvor mange vil så forblive ledige, uanset hvor meget man sætter dem ned i hjælp, og uanset hvor meget arbejde de søger?

Kl. 16:14

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:17

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Benny Engelbrecht (S):

Jeg forholder mig til det, som bl.a. Dansk Folkepartis formand, hr. Kristian Thulesen Dahl, har sagt, nemlig at han mener, at man ikke skal gennemføre en skattereform i dette efterår, men at man skal udskyde den yderligere. Og så forholder jeg mig til det, der står i regeringsgrundlaget. I regeringsgrundlaget står der, at anden fase af jobreformen, altså skattedelen, skal falde i foråret 2016, og det er jo ganske tydeligt, at det ikke kommer til at ske. Så hvorfor har man så travlt? Hvorfor ikke vente med at gennemføre den her del? Allerbødest ville det jo være helt at droppe den, men hvorfor er det, man har så travlt med at gennemføre den her del? For jeg går ud fra, at ordføreren kan bekræfte, at der er en sammenhæng, og at en forudsætning er, at man gennemfører jobreformens fase 2, for ellers giver jobreformens fase 1 ingen mening.

Kl. 16:18

Hans Andersen (V):

Jeg tror, at vi efter den her debat må sætte os ned og drøfte, hvordan man får matchet de ledige job og de ledige mennesker, vi har i Danmark. Det er korrekt, at i dag er der både dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere, og tilsammen udgør det et større antal end de 20.000 ledige job, der er slået op på Jobnet. Men der er 750.000 job, der bliver besat hvert år i Danmark, så der er sådan set rigtig mange job, som de ledige kan søge hvert år.

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:18

Kl. 16:20

Hans Andersen (V):

Vores plan er stadig væk at gennemføre jobreformens fase 2. Vi synes blot, at vi skal kunne håndtere flygtningesituationen, og at vi skal håndtere den først, inden vi går i gang med jobreformens fase 2, hvor vores ambition er at sætte skatten ned på arbejde.

Kl. 16:18

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre.

Kl. 16:18

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Jamen jeg blev da meget inspireret af ordførerens beretning om de mange ledige almene boliger og alle de mange ledige billige boliger i Danmark. Derfor kunne jeg bare godt tænke mig at høre ordføreren, om ordføreren ikke kan bekræfte, at Kommunernes Landsforening og en hel række borgmestre, herunder mange fra Venstre, i den grad har efterlyst, at der bliver opført flere billige – herunder almene – boliger i Danmark, bl.a. fordi der nu kommer flygtninge til, som har brug for det, og at kommunerne mangler almene boliger til en lav pris.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:19

Hans Andersen (V):

Det er fuldstændig korrekt, at KL har efterspurgt billige boliger. Hvis jeg har sagt, at de var ledige, skal jeg hermed rette det. Jeg har ikke oplysninger om, hvorvidt de er ledige; jeg konstaterer bare, at der er 500.000 af dem til en husleje under 5.000 kr. om måneden. Jeg ved ikke, om de ledige, men jeg ved, at kommunerne med de nuværende regler har adgang til hver fjerde af dem, hvis de bliver ledige, og derfor siger jeg, at det så faktisk også er muligt stadig væk at få en bolig til en lav pris.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 16:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen det er det jo så faktisk ikke, hvis de ikke er ledige. Derfor vil jeg bare bede ordføreren bekræfte, at der er behov for markant flere billige boliger i Danmark, både fordi der kommer flygtninge, som får en meget lav ydelse, og fordi regeringen nu indfører et kontanthjælpsloft, som vil medføre, at flere har behov for en langt billigere bolig.

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:20

Hans Andersen (V):

Jeg er opmærksom på og har også hørt om De Radikales forslag til, hvordan man kunne få bygget flere boliger i Danmark. Og vi har en udfordring – det medgiver jeg – i, hvordan vi håndterer at få fremskaffet flere boliger både til flygtninge, men jo også til kontanthjælpsmodtagere eller andre, der har en lav lønindkomst og ønsker at bo i en billigere bolig.

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Fru Yildiz Akdogan, Socialdemokraterne.

Kl. 16:20

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg blev lidt provokeret af ordførerens svar med hensyn til alle de her mange billige boliger, der er. 500.000 blev der sagt, men man ved ikke, hvor mange af dem der er ledige, og man har reelt heller ikke nogen løsning eller nogen konkrete svar på, hvad der kan gøres på det her område.

Jeg tænker f.eks. på en familie, på en familie, hvor den ene har en psykisk sygdom. Den her familie har brug for mere end stabilitet og ro til at klare sig, for det går ikke bare ud over den enkelte person, men hele familien. Hvad er ordførerens svar på det? Det er, at der er 500.000 boliger i hele landet, og at man bare kan flytte. Er det det, der er svaret fra Venstres side? Er det sådan, man får flere folk i arbejde, altså ved at tvinge psykisk sårbare folk til at flytte rundt i landet og håbe på, at de kan finde en billig bolig og måske et job?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:21

Hans Andersen (V):

Hvis man er psykisk sårbar og har problemer, synes jeg, at man skal i et ressourceforløb og få afklaret, hvordan man kommer videre. Det kan være, at man skal på førtidspension; det kan være, at man skal i et fleksjob. Det er jo ikke hensigtsmæssigt, at man er på kontanthjælp i årevis. Så der mener jeg at der er en opgave at løfte, både for den enkelte, men også for jobcenteret.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:22

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Men hvad er ordførerens konkrete svar på, hvad man kan gøre for de her sårbare mennesker? Altså, det er fint, at de skal igennem et forløb, men når man så spørger de forskellige organisationer, der ved noget om det her, så siger de, at det her kontanthjælpsloft ikke gør det nemmere for dem at komme i job. Og nu vil ordføreren også have, at de skal flytte rundt i hele landet for at finde en billig bolig. Der er ikke nogen billige boliger til dem, hvis de risikerer at blive smidt ud og skulle gå fra hus og hjem. Der er heller ikke mulighed for at få et job. De bliver endnu mere stressede, og børnene bliver endnu mere påvirkede. Hvad er ordførerens løsning i forhold til sådan nogle psykisk sårbare familiers problemer?

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:22

Hans Andersen (V):

Det bliver lidt en gentagelse, for jeg lytter mig til, at det er et ressourceforløb, der kunne være svaret på den problemstilling. Og så skal jeg gøre opmærksom på, at Københavns Kommune eksempelvis også har mulighed for at få hver fjerde ledige bolig stillet til rådighed fra boligorganisationerne, og dem kan de jo bruge til mennesker, der søger en billigere bolig end den, de i øjeblikket har.

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Lovforslaget er blevet mødt med den skarpest mulige kritik. Børnerådet, fagbevægelsen, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Boligselskabernes Landsforening og mange, mange flere. Ja, selv Kommunernes Landsforening advarer imod at vedtage dette lovforslag.

Høringssvarene tegner tilsammen et skræmmende billede af et lovforslag, der helt målbevidst går efter at fattiggøre tusindvis af mennesker, ikke mindst børnefamilier. Konsekvenserne bliver social eksklusion, store sociale problemer og flere hjemløse. Vi har jo været der før, for det tidligere kontanthjælpsloft havde jo de samme konsekvenser og den tidligere 225-timersregel. Med det, der foreslås her, bliver det bare meget værre, fordi reglerne er langt skrapere, og fordi arbejdsmarkedet er blevet endnu mindre rummeligt, end det var i 00'erne.

Forslaget er også et hårdt slag mod langtidssyge, mennesker med handicap og psykiske sygdomme, som er på kontanthjælp. De bliver både ramt af loftet og 225-timersreglen. Kun hvis kommunen vurderer, at de er stærkt bevægelseshæmmede, eller at arbejdsvejen er meget begrænset, kan de undtages. Det er jo fuldstændig vanvittigt.

Vi taler om mennesker, som kommunerne selv har vurderet hverken er job- eller uddannelsesparate, men nu vil man kræve af disse mennesker, at de alligevel skal skaffe sig et ordinært arbejde, ellers bliver de straffet hårdt økonomisk. Man undskylder sig så med, at kommunerne jo kan undtage dem, der har væsentlige helbreds-mæssige problemer. Det har vi altså ikke gode erfaringer med at kommunerne gør. Man kan jo bare se på de mange sager, hvor man tvinger alvorligt syge mennesker ud i arbejdsprøvninger og fleksjob af få minutters varighed, så det at tage sengen med på arbejde er blevet den nye parole i socialforvaltningerne. Og det er oftest stik imod speciallægenes anbefalinger.

Denne klappjagt på arbejdsløse og syge mennesker bliver kun værre fra og med den 1. januar i år, hvor statsrefusionen til kommunernes sociale ydelser bliver skåret drastisk ned efter 1 års ledighed, og når regeringens minusvækst i kommunerne slår igennem. Og hvor er de virksomheder og arbejdspladser, som vil tage imod disse mennesker, når de bliver opfyldt af følelsen af, at det kan betale sig at arbejde? Som om de ikke vidste det i forvejen. Hvor er de billige boliger, som disse mennesker skal bo i, når de er jaget ud af den gode almennyttige bolig, de hidtil har kunnet bo i, fordi de har fået fuld boligstøtte og særlig boligstøtte?

Det kan regeringen og forligspartierne ikke svare på af den simple grund, at disse jobs og disse boliger ikke findes, i hvert fald ikke i et omfang, der overhovedet står mål med de mange tusinde, man nu vil sætte ned i ydelser.

Regeringen påstår, at det hele går ud på at skaffe flere i arbejde, men det tror den jo ikke selv på. Regeringen forventer, at der kun kommer 700 flere i arbejde, mens cirka 30.000 mennesker ifølge regeringens egne tal bliver ramt af de her regler. Og det med arbejde er jo heller ikke det, det handler om. Det korte af de lange er, at det her lovforslag er en grov og kynisk spareøvelse, der skal tjene to formål: Det skal skaffe penge til lettelse i topskatten, som der står i regeringsprogrammet, og presse niveauet for sociale ydelser endnu længere ned, i forventning om at mindstelønnen følger med nedad.

Derfor er det heller ikke noget moderne kontanthjælpsloft. Det er gammeldags, rå og beskidt klassekamp iværksat for at gavne de 10 pct. af befolkningen, der igennem krisen i forvejen er blevet endnu

Kl. 16:23

rigere. Og for at dreje hælen rundt i øjet på dem, man lige har sparket ned, vil man ovenikøbet administrere det på en måde, som gør det endnu sværere for kontanthjælpsmodtagerne at tjekke, om de nu også har fået de rigtige ydelser. Det er teknik, men tag og læs om det i høringssvaret fra Udbetaling Danmark.

Kl. 16:23

Dansk Folkepartis ordfører har så ømmet sig over, at der bliver rettet en særlig hård kritik imod Dansk Folkeparti. Men det er vel ikke så mærkeligt. Dansk Folkeparti holder jo disse menneskers skæbne i deres hænder. Dansk Folkeparti har magten til at forhindre den her umenneskelige og asociale lovgivning. Dansk Folkeparti har muligheden for at leve bare en lille smule op til det billede af sig selv som de svage og udsattes beskytter, som de gerne vil fremvise. Og hvis man ikke vil det, må man jo finde sig i at stå for skud. Men det er åbenbart vigtigere at hjælpe statsministeren igennem med skattelettelse og nedskæringer i velfærden og alle de andre dårligdomme, som den her regering er i gang med. Man må bare sige velbekomme.

Enhedslisten stemmer imod.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 16:28

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tusind tak for det. Med det her lovforslag genindfører vi kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, og vi reducerer retten til ferie for kontanthjælpsmodtagere fra 5 til 4 uger. Loftet sætter altså en grænse for, hvor meget man samlet set kan modtage i kontanthjælp, særlig støtte og boligstøtte. Det er et yderst fornuftigt forslag.

20 pct. af befolkningen i Danmark er på overførselsindkomst. Det er en langt større andel end i andre højtudviklede velfærdssamfund, en langt større andel end det, vi ser i vores nabolande. Vi har samtidig også en kontanthjælp, som er langt højere end den, vi ser i vores nabolande. Rockwool Fonden har tidligere beregnet, at kontanthjælpen i Danmark ligger 40-60 pct. over niveauet i vores nabolande – og det er altså vel at mærke, når man korrigerer for forskelle i priser. Kontanthjælpen vil også fremadrettet være højere i Danmark, end den er i vores nabolande.

Jeg synes, der er flere gode grunde til, at man nu får sat et loft over de her ydelser. For det første er det efter vores opfattelse et udtryk for, at man rent faktisk udviser respekt for de lønaftaler, som bliver indgået af arbejdsmarkedets parter. Det kan jo ikke være sådan, at arbejdsmarkedets parter siger, at nu aftaler vi en løn – en mindsteløn – og så siger vi herinde: Det kan da godt være, at vi har aftalt en mindsteløn, men vi synes, at man skal kunne få lige så meget i kontanthjælp, som man kan få ved at tage et job til en løn, som den danske fagbevægelse har sagt god for. Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Derfor er der også rådighedsproblemer i det danske kontanthjælpsystem. Når man spørger kontanthjælpsmodtagerne selv, er det en fjerdedel – 25 pct. – der siger, og det er vel at mærke de jobparate kontanthjælpsmodtagere, at nej, de står ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, selv om det er en forudsætning for, at man kan modtage kontanthjælp. Så man kan tale om rådighedsregler og om, at man ikke kan få kontanthjælp, hvis man ikke vil tage et arbejde – man skal tage et arbejde, ellers kan man ikke få kontanthjælp – fra nu af og i al evighed. Men det, der virker, er, at der er nogle grundlæggende økonomiske incitamenter til at tage et arbejde. Sådan skal det selvfølgelig være. Det skal selvfølgelig være sådan, at der er en forskel på at være i arbejde og være på kontanthjælp.

Der må jeg bare sige, at der også fremadrettet med det her loft vil være problemer i kontanthjælpsystemet. Det vil stadig væk være sådan, at for nogle familietyper på kontanthjælp – specielt forsørgere –

vil det, man kalder nettokompensationsgraden i forhold til at være på kontanthjælp være helt oppe på 92 pct. Der vil stadig væk være en lille forskel. Det synes vi at man skulle have adresseret i den her aftale. Vi havde gerne set, man var gået lidt længere, men vi er dog tilfredse med, at vi faktisk fik landet en aftale, der blev mere ambitiøs end det, regeringen selv havde lagt op til.

For det, man gør her, er jo, at man tager udgangspunkt i mindstelønningerne, og så siger man, at folk på kontanthjælp som udgangspunkt ikke bør kunne få mere end 80 pct. af det, som de kan få, hvis de tager et arbejde til en løn, som fagbevægelsen i Danmark og arbejdsgiverne – arbejdsmarkedets parter – har sagt god for. Regeringen havde valgt at tage udgangspunkt i en løn på 18.500 kr. Vi fik faktisk gennemført, at det blev 17.700 kr., ligesom det er i dagpengesystemet, så der blev skabt en parallelitet mellem de to systemer. Det synes vi er fornuftigt, og det er et resultat, som vi er godt tilfredse med. Med den her aftale tager man altså skridt i den rigtige retning, i forhold til det skal kunne betale sig at tage et arbejde, at der selvfølgelig skal være en forskel på, om man er på kontanthjælp, eller man arbejder i et lavtlønsjob.

Så vil jeg afslutningsvis sige, inden det lander i spørgsmål om, hvor frygteligt det her er, at når man tager udgangspunkt i, hvad man rent faktisk har at leve for på kontanthjælp, vil det være sådan, at den her enlige mor med to børn på kontanthjælp, efter at husleje, skat, varme, el og daginstitution er betalt, vil have 10.200 kr. at leve for om måneden. Det kan man godt leve for, og det kan vi godt være bekendt. Tak.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Den første spørger er hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraterne.

Kl. 16:33

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg har et spørgsmål. Rockwool Fonden og de økonomiske vismænd siger, at hvis man sænker kontanthjælpen, for at det bedre kan betale sig at arbejde, så vil lønningerne også følge med nedad. Jeg er jo sikker på, at det får ordføreren til at slikke sig om munden, fordi ordføreren synes, det er rigtigt, men er ordføreren enig i det udsagn, som kommer fra de økonomiske vismænd, altså at med det her vil lønnen gå nedad?

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:34

Joachim B. Olsen (LA):

Lønnen i Danmark aftales som bekendt af arbejdsmarkedets parter, og hvis man f.eks. kan få 3F med på en lønnedgang, vil lønnen jo gå ned. Det ved jeg så ikke om er realistisk. Men jeg vil gerne indrømme, at jeg synes, det ville være godt, hvis det var sådan, at der kom et ekstra løntrin i Danmark, for sandheden er jo, at overførselsindkomsternes niveau i Danmark afholder mange fra at kunne deltage på arbejdsmarkedet, for man skal være enormt produktiv i Danmark. Ens arbejdskraft skal være mindst 110 kr. værd, for at man kan komme ind på arbejdsmarkedet. Og kan man ikke det, bliver man afskåret fra at deltage på arbejdsmarkedet. Derfor synes jeg sådan set, at den model, vi har i Danmark, social set er en barsk model. Derfor så jeg gerne, at der kom et ekstra løntrin.

Det er jo ikke et udtryk for, at dem, der allerede er på arbejdsmarkedet, går ned i løn. Det er et udtryk for, at der er nogle, der nu får muligheden for at komme ind på arbejdsmarkedet, og det synes jeg faktisk vil være rigtig, rigtig godt og stærkt tiltrængt.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:35

Leif Lahn Jensen (S):

Hvis Rockwool Fonden og de økonomiske vismænd har ret i, at lønnen sådan på sigt vil falde, som jo ordføreren også håber, er vi så ikke bare lige vidt igen? For så kommer lønnen jo igen ret langt ned i forhold til kontanthjælpsloftet, og så har vi igen Venstre og Dansk Folkeparti stående og sige, at det ikke kan svare sig at arbejde – og så skal vi sætte kontanthjælpen endnu længere ned. Er det ikke bare den situation, vi vil stå i?

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Joachim B. Olsen (LA):

Nej, sådan mener jeg ikke det er. Jeg tror, der i Folketinget er bred enighed om, at vi skal have et sikkerhedsnet i Danmark. Men det sikkerhedsnet skal jo ikke være af en sådan karakter, at det afholder mennesker fra at være med, og som, hvis de havde været født i alle mulige andre højtudviklede velfærdssamfund, rent faktisk havde deltaget på arbejdsmarkedet; så havde de fået foden inden for. Og på et dynamisk arbejdsmarked som det danske er det vigtigt, at man kan få foden inden for, for så kan man rent faktisk flytte sig. Men i Danmark er der rigtig mange mennesker, der bliver fastlåst i systemet, og det synes jeg sådan set ikke vi kan være bekendt. Derfor synes jeg ikke, at det system, vi har nu, er et udtryk for, at der er en balance mellem et sikkerhedsnet, og at det også skal kunne betale sig og svare sig at være på arbejdsmarkedet.

Kl. 16:36

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Den næste spørger er hr. Nikolaj Amstrup, Alternativet.

Kl. 16:36

Nikolaj Amstrup (ALT):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge mere ind til nogle af konsekvenserne af lovforslaget. I høringssvarene peger både BL og Børns Vilkår på, at omkring 14.000 familier vil få vanskeligt ved at fastholde deres bolig, og det skulle være mere end ualmindelig underligt, hvis ikke nogle af de her 14.000 endte med at blive sat ud og faktisk heller ikke havde mulighed for at finde en ny bolig inden for deres beløbsramme. Hvor stor en – undskyld mig udtrykket – hjemløsegevinst er ordføreren villig til at acceptere for at få 600 mennesker i arbejde?

Kl. 16:37

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:37

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg køber ikke præmissen. Det gør jeg ikke, fordi at lave den koalition, at den lavere kontanthjælp automatisk skulle føre til flere hjemløse, er efter min bedste overbevisning ikke rigtig. Et eksempel: For et par år siden var hele Beskæftigelsesudvalget på New Zealand. De har lavere ydelser på New Zealand, men de har også færre hjemløse. Så det er et eksempel på, at der er masser af andre parametre, der spiller ind i forhold til bekæmpelse af hjemløshed. Jeg mener, at det er en dårlig idé i at bekæmpe hjemløshed ved at have meget, meget høje ydelser, der så er med til at fastholde langt flere mennesker

uden for arbejdsmarkedet med alt, hvad det indebærer af negative sociale konsekvenser – også for børnene.

Kl. 16:41

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Nikolaj Amstrup.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Pelle Dragsted har en tendens til at tale for længe i forhold til den udmålte tid.

Ordføreren.

Kl. 16:41

Nikolaj Amstrup (ALT):

Nu taler vi jo her om fra den ene dag til den anden at skære voldsomt i ydelserne for nogle mennesker, som har planlagt ud fra en fremtidig situation. Men hvis der nu sker det, at der bliver nogle hjemløse ud af det her, er det så sådan, at man kan se det som, at de hjemløse i virkeligheden har noget af det største incitament til at komme i arbejde, da det vil forbedre deres sociale situation bedst muligt? Har de altså dermed, fordi de har et større incitament, også en bedre mulighed for at komme i arbejde, eller kunne man forestille sig, at det omvendte var tilfældet?

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:39

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg mener, at det er en helt forkert præmis at gå ind for. Det, der er vigtigt, efter vores opfattelse, for at bekæmpe hjemløshed, er jo, at man ude i kommunerne f.eks. bliver langt bedre til at fokusere ressourcerne mod dem, som har andre problemer, end at de bare mangler et arbejde. De har redskaber derude, hvor de f.eks. kan sikre sig, at huslejen bliver betalt før andre ting, og det kan forhindre hjemløshed. Sådan nogle redskaber bør man i langt højere grad tage i anvendelse ude i kommunerne.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Så er det hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 16:39

Pelle Dragsted (EL):

Ordføreren fra Liberal Alliance tegner et billede af, at hvis ydelserne er høje, jamen så gider folk i et land ikke at arbejde, og derfor er Danmark håbløst bagefter. Men hvis vi kigger ud over Europa, er den sammenhæng der jo ikke. Så kan vi faktisk se, at de lande, der har de højeste ydelser, også er de lande, der har den højeste beskæftigelse og den laveste arbejdsløshed. Det er jo et af de her eksempler på, hvordan Liberal Alliance lukker øjnene for virkeligheden. De kigger ned i deres liberalistiske økonomibøger og forholder sig ikke til, hvordan virkeligheden ser ud.

For et par år siden, inden kontanthjælpen blev nedreguleret, kunne 94 pct. af kontanthjælpsmodtagerne tjene 2.000 kr. mere ved at komme i arbejde. Det er jo en markant lønfremgang, hvis man er på kontanthjælp, og her ser vi helt bort fra, at man også optjener pension og dagpenge, at man må have en formue, at man må have et sommerhus og en bil og alle de andre fordele, der følger af at være i arbejde. Der vil jo altid være en lillebitte gruppe, for hvem det ikke betale sig at arbejde.

Vi kan godt vælge at sige, at vi må sætte kontanthjælpen endnu længere ned, for det skal også kunne betale sig at tage et 20-timers deltidsjob eller et 10-timers deltidsjob. Men jeg vil gerne have ordføreren til at bekræfte, at resultatet af det bliver, at fordi man skal løse et lillebitte problem, bliver det dyrere for os alle sammen, når vi bliver ramt af arbejdsløshed; faldet ned til ledighed bliver dybere og dybere.

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil først sige til spørgsmålet om, hvorvidt de lande med høje ydelser også har den laveste arbejdsløshed, at det helt kommer an på, hvordan man ser på det. Som jeg sagde tidligere, er 20 pct. af befolkningen i Danmark på overførselsindkomst. Der er jo en stor andel af dem, der slet ikke tæller med i arbejdsløshedsstatistikkerne, fordi de ikke skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Det er en langt højere andel end i andre lande. Og det er en del af det, for sagen er den, at havde en del af de her borgere været født i andre højtudviklede velfærdssamfund, havde de været en del af arbejdsmarkedet; så havde de ikke været på overførselsindkomst.

Så det her er ikke noget lille problem. Vi bruger en langt større andel af vores velstand på at udbetale overførsler, end man gør i andre lande. Er det så et udtryk for, at hr. Pelle Dragsted mener, at danskerne er mere syge og mindre i stand til at arbejde, og at det danske arbejdsmarked er mere råt end arbejdsmarkedet i f.eks. Tyskland? Det tror jeg faktisk ikke hr. Pelle Dragsted mener.

Kl. 16:42

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 16:42

Pelle Dragsted (EL):

Næh, og årsagen er meget mere enkel; den er, at vi i Danmark har valgt, at nogle af dem, der er uden for arbejdsmarkedet, finansierer vi og understøtter kollektivt, hvor man i andre lande vælger at gøre det i familierne f.eks. Men det, der er interessant, er, at vores beskæftigelse, andelen af mennesker i Danmark i den arbejdsdygtige alder, der arbejder, er høj sammenlignet med andre lande. Det er jo virkeligheden, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen.

Men lad mig vende mig til noget andet, og jeg skal prøve at gøre det på 10 sekunder. Det er i forlængelse af det, ordføreren sagde før. Er prisen i form af mennesker, som ikke længere kan betale deres husleje, og som måske ryger på gaden, familier med børn, værd at betale med den lille effekt, der er ifølge lovforslaget selv?

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Joachim B. Olsen (LA):

Der er mange måske'er her. Og jeg vil da godt være ærlig og sige, at jeg ikke synes, det er nogen menneskeret f.eks. at bo til en høj husleje inde i København, når man er på kontanthjælp. Jeg har besøgt kontanthjælpsmodtagere, der bor inde i København til en høj husleje, og det synes jeg ikke nødvendigvis er rimeligt at man gør.

Det kan godt være, at der er folk på kontanthjælp, der må flytte til en billigere lejlighed. Det synes jeg sådan set er meget rimeligt; der er mange andre mennesker, der prøver det at måtte sætte tæring efter næring. Og i betragtning af at vi fortsat vil have verdens formentlig højeste kontanthjælp, synes jeg, det er en rimelig prioritering.

Kl. 16:43

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 16:43

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne tilbage til den diskussion, som hr. Leif Lahn Jensen rejste, altså spørgsmålet om sammenhængen mellem de sociale ydelser, i det her tilfælde den laveste sociale ydelse, nemlig kontanthjælpen, og lønudviklingen, eller rettere sagt lønafviklingen. Alle økonomer er enige om, at der er en tæt sammenhæng imellem den laveste sociale ydelse og mindstelønningerne. Jeg kan se, at ordføreren nikker. Godt, jamen så må konsekvensen jo også være, at hver eneste gang det lykkes at trykke den laveste sociale ydelse ned og lønnen følger med ned, i kraft af at det skal kunne betale sig at arbejde, så vil Liberal Alliance og sikkert alle de andre kollegaer i blå blok komme og sige: Nu skal vi have sat de sociale ydelser, kontanthjælpen, endnu længere ned, for det skal jo kunne betale sig at arbejde. Er det ikke rigtigt, at sådan er mekanikken?

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Joachim B. Olsen (LA):

Det er fuldstændig rigtigt, at der er den mekanik, at overførslerne lægger en bund for lønningerne. Og derfor er det også rigtigt, at man godt kunne forestille sig – hvis arbejdsmarkedets parter, som jo aftaler lønnen, kunne blive enige om det – at mindstelønningerne så faldt.

Det er jo bare vigtigt at forholde sig til, at det ikke er et udtryk for, at alle andre på alle mulige andre områder, hvor man aftaler løn, vil gå ned i løn. Det er jo et udtryk for, at der kommer et ekstra løntrin, og der forstår jeg simpelt hen ikke venstrefløjten. Jeg forstår simpelt hen ikke, at man kan acceptere, at så stor en andel af befolkningen slet ikke har noget forhold til arbejdsmarkedet og står udenfor. Jeg troede faktisk, det var vigtigt for en ægte socialist, at arbejderne havde et forhold til produktionsmidlerne. Der har vi da fejlet i Danmark, fordi så mange mennesker ikke har det.

Så for mig – sådan som jeg ser det – vil det kun være positivt, hvis nogle af dem, der i dag passivt modtager en ydelse, verdens højeste kontanthjælp, byttede den indkomst ud med et arbejde og fik foden indenfor på arbejdsmarkedet, fik de der kollegaer, kom med til den der julefrokost, kom ind i det der sociale fællesskab, som en arbejdsplads også er – fik foden indenfor i stedet for at blive lukket ude.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 16:45

Finn Sørensen (EL):

Tak. I modsætning til hr. Joachim B. Olsen og alle de borgerlige økonomer og alle mulige andre går vi ikke og prøver at bilde folk ind, at der skulle komme mere velstand i et land, hvis man nu sørgede for at trykke lønningerne nedad. Hele det danske samfunds historie viser jo, at det forholder sig lige omvendt.

Men jeg vil gerne tilbage på sporet. Vil ordføreren ikke nok bekræfte, at hvis det lykkes at presse lønningerne ned, så der bliver mindre forskel mellem mindstelønnen og den nye kontanthjælp, så vil Liberal Alliance kræve en endnu lavere kontanthjælp? Jeg kan spørge på denne måde: Er Liberal Alliance enig med Dansk Arbejdsgiverforenings høringssvar, der klart siger, at der dog stadig udestår et behov for at tilpasse kontanthjælpen, så vejen til arbejdsmarkedet bliver mere åben? Er ordføreren enig i det?

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:46

Joachim B. Olsen (LA):

Ja, det udsagn er jeg sådan set enig i, fordi det jo stadig vil være sådan, at der for nogle familietyper i kontanthjælpssystemet vil være en lille forskel på at være kommet i arbejde. Der vil være det, man kalder en nettokompensation på 92 pct. Og det er for højt, fordi vi ved, at har man så høj en nettokompensationsgrad, er der en betragtelig lavere beskæftigelsesgrad.

Så vil jeg gerne sige til det der med lønningerne, at det jo ikke er et udtryk for, at alle andre bliver fattigere eller skal have en lavere løn. Lønnen har en meget tæt sammenhæng med produktiviteten i forskellige brancher. Så hvis Enhedslisten prøver at tegne et billede af, at sænker man kontanthjælpen f.eks., får alle lønmodtagere en lavere løn, så er det absolut noget sludder.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Så er ordet hr. Søren Egge Rasmussens, Enhedslisten.

Kl. 16:47

Søren Egge Rasmussen (EL):

Jamen jeg synes, det er interessant at se, hvor vi finder boliger til alle, og man må jo konstatere, at der er 6.000 hjemløse, som meget gerne vil have en bolig. De kan nok ikke betale mere end 3.000 kr. om måneden. Så får vi en del flygtninge her i 2016, som også skal have en bolig, og på grund af den lave integrationsydelse bliver det også svært for dem at betale mere end 3.000 kr. Så kan jeg forstå, at det her lovforslag har som en forudsætning, at man har regnet på noget, hvor man tager udgangspunkt i en husleje på 2.800 kr. Det er så tidligere i debatten fremført, at der i Danmark skulle være 500.000 boliger, hvor huslejen er under 5.000 kr. Det er muligt, at det er rigtigt, men jeg synes i hvert fald, det er vigtigt i den fortsatte debat, at man tager udgangspunkt i virkeligheden. Og hvis virkeligheden er, at man har taget udgangspunkt i nogle regneksempler på 2.800 kr., så tror jeg ikke, at det dækker virkeligheden.

Jeg vil godt stille et spørgsmål til ordføreren, som tidligere var inde på, at der kan være nogle, der er nødt til at flytte. Hvor skal de fattigste flytte hen, hvis det er sådan, at de får skåret i deres kontanthjælp? Hvor er det i Danmark, de kan flytte hen og få en billig bolig?

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 16:48

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg er da glad for, at jeg kan korrekse ordføreren. Man har ikke taget udgangspunkt i en husleje på 2.800 kr. Når det handler om de her familietyper, altså forsørgere, tager man, så vidt jeg husker, udgangspunkt i en husleje på 6.200 kr. eller noget i den dur. Så det er ikke en husleje på 2.800 kr. Jeg tror, at det er for enlige kontanthjælpsmodtagere uden børn, at man tager udgangspunkt i en sådan husleje, og de der huslejer, man tager udgangspunkt i, er jo ikke noget, man har grebet ud af den blå luft. Det er jo, fordi man sidder og kigger ud i virkeligheden og samler informationer om, hvad huslejeniveauet rent faktisk er i Danmark, og hvad det er muligt at finde en lejelejlighed til. Og så tager man udgangspunkt i det.

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Hr. Søren Egge Rasmussen.

Kl. 16:49 Man sparker nemlig nedad i samfundet og får det til at se ud, som om at ledigheden er de lediges skyld, og at arbejdsløsheden skyldes, at folk ikke gider arbejde. Det sender også et signal til resten af samfundet, der fritager andre fra det ansvar, det er at sikre, at vi skaber relevant arbejde til folk, som er inden for deres rækkevidde og deres faglige muligheder.

Søren Egge Rasmussen (EL):

[Lyddudfald] ... lidt videre på virkeligheden. Og det her lovforslag lægger så op til, at der er 700 mennesker, som kan opnå et arbejde, hvis man vedtager det her lovforslag. Samtidig kan man jo læse i høringssvaret fra BL, at de kommer frem til, at der cirka er 14.000 familier, som ikke har råd til at blive boende i den bolig, de har nu. Hvis der så er 700 af dem, der er heldige at finde et job, står vi altså med, at 13.300 familier skal ud og finde en billig bolig, hvis ikke de skal sættes ud. Hvor mener ordføreren, at vi skal finde de her 13.300 billige boliger til de mennesker?

Kl. 16:49

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:50

Joachim B. Olsen (LA):

For det første vil jeg gerne sige, at jeg er sikker på, at beskæftigelseseffekten bliver større end 700. Den tidligere regering – da den afskaffede kontanthjælpsloftet – regnede med, at det mindskede beskæftigelsen med mellem 2.500 og 3.000. Jeg tror, at det er et meget, meget konservativt skøn, og jeg tror heller ikke på, at der er 14.000, der kommer til at stå uden bolig. Jeg sagde ærligt, at det godt kan være, at der er nogle, der må finde en billigere bolig, og jeg synes sådan set også, at det er helt fair, at man gør det, i betragtning af at vi stadig væk vil have formentlig verdens højeste kontanthjælp.

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Mange tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Torsten Gejl fra Alternativet.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Vi behandler i dag et lovforslag, som betyder indførelse af et såkaldt moderne kontanthjælpsloft, der vil betyde, at mange mennesker vil få reduceret deres kontanthjælp, en 225-timersregel, der betyder, at man skal arbejde 225 timer om året for ikke at blive nedsat i hjælp, og loven tager også en uges ferie fra kontanthjælpsmodtagere.

Man skriver direkte i lovforslaget, at det vil styrke folks incitamenter til at tage alle typer jobs. Meningen er altså, at kontanthjælpsmodtagere skal motiveres til at finde arbejde i stedet for at være på kontanthjælp. I Alternativet tror vi, at den effekt vil være rigtig, rigtig begrænset. Man får ikke flere folk i arbejde ved at gøre mennesker fattigere. Rockwool Fondens evaluering af kontanthjælpen for de sidste 25 år konkluderer, at der er ringe belæg for at sige, at lavere kontanthjælp vil få kontanthjælpsmodtagere i arbejde. Den store norske undersøgelse, der måler arbejdslysten i 18 lande, viser, at arbejdslysten er størst i de lande, hvor der er de højeste velfærdsydelser. Den nye rapport, der kom fra Rockwool Fonden i mandags, viser, at folk stort set ikke vil arbejde mere, selv om de får skattelettelser.

Når regeringen alligevel sænker kontanthjælpen for tusinder af danskere, ser vi det som en spareøvelse, en spareøvelse, der rammer børnefamilier, enlige forsørgere, som rammer syge, handicappede, udsatte, mange af dem, som sandsynligvis har en indtægt, der ligger under den fattigdomsgrænse, som regeringen har afskaffet. Vi synes, at det er en spareøvelse, som nedvurderer kontanthjælpsmodtagerne.

Kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og reduktionen af ferie betyder, at ledige endnu en gang skal jages rundt efter jobs, der ikke findes, og ydermere betale for deres kontanthjælp, så der kan finansieres skattelettelser, sandsynligvis også i topskatten.

I Alternativet synes vi, at det er en dårlig idé at gøre de fattige fattigere. Det skaber socialt armod, som igen skaber både menneskelige og økonomiske udfordringer. Regeringen glemmer fuldstændig, at folk gerne vil i arbejde. I 2008 var der næsten fuld beskæftigelse. Der var vi nede på 1,9 pct. i arbejdsløshed. Folk vil gerne arbejde, når der er arbejde at få, men regeringen har kun penge i hovedet. Man glemmer, at det økonomiske incitament kun er et blandt mange incitamenter til at tage arbejde.

Incitamenter er også socialt fællesskab og personlig udvikling. Folk får arbejde for at have status i samfundet, for at få identitet, mulighed for at møde venner, mulighed for at møde kærligheden. Løn er ikke kun penge. Løn er mange ting, og det er en af årsagerne til, at det kun har marginal effekt på beskæftigelsen, når man gør folk fattigere. Det er selvfølgelig rigtigt, at det skal kunne betale sig at arbejde, men Venstres stort anlagte slogan bliver anvendt forkert her, for lønnen for arbejde er ikke kun penge.

Vores samfund er ikke længere i en dyb krise. Der er mange indikatorer på, at økonomien er på vej frem. Ordføreren for DF stod glædestrålende her og fortalte, hvordan beskæftigelsen er stigende, og alligevel ønsker regeringen at øge den økonomiske ulighed ved endnu en gang at tage penge fra dem, der har mindst.

Vi har respekt for, at regeringen ser det her tiltag som rigtigt i forhold til at skabe et bedre samfund. Vi har respekt for, at man virkelig tror på, at økonomisk ulighed er forudsætningen for, at alle kan få det bedre, og vi er selv et iværksætterparti, der er glad for økonomisk vækst, så længe man husker den miljømæssige og den sociale bundlinje, men i Alternativet tror vi ikke på, at økonomisk ulighed er en del af løsningen på de udfordringer, som Danmark og verden står med i dag. Vi mener, at økonomisk ulighed er en del af problemet.

Derfor støtter vi ikke det her lovforslag, som skævvrider den økonomiske lighed yderligere og gør det sværere for kontanthjælpsmodtagere at leve et værdigt liv.

Kl. 16:55

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ordføreren. Der er et spørgsmål fra hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 16:55

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg skal bare høre, om Alternativet mener, at niveauet for sociale ydelser overhovedet har nogen betydning for, om folk vil arbejde. Har det nogen betydning for beskæftigelsen, eller er det kun alle de andre ting – socialt samvær og noget at stå op til osv. – der spiller ind?

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Mette Bock):
Ordføreren.

Kl. 16:56

Torsten Gejl (ALT):

Jeg tror også, at niveauet for sociale ydelser har en betydning, men det viser sig jo, at det er i de lande, hvor niveauet for sociale ydelser er højest, at folk helst vil arbejde.

- Fjerde næstformand (Mette Bock):**
Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 16:56 ud, og så skal vi jo finde ud af, om vi kan blive enige om et rege-
ringsgrundlag osv. Men mit spørgsmål går bare på, om Alternativet
sammen med Enhedslisten vil lægge vægt på, at vi får genoprettet
økonomien for nogle af de grupper, som virkelig bliver udsat med
det her forslag, bl.a. de enlige mødre.
- Kl. 16:56 Kl. 16:58
- Joachim B. Olsen (LA):**
Jamen så er vi jo kommet lidt ad vejen. Alternativet erkender altså,
at niveauet for sociale ydelser har en betydning. Altså, hvis vi her-
inde besluttede, at man skulle kunne få 500.000 kr. om året i kon-
tanthjælp, så ville der nok være færre, der ville arbejde for 250.000
kr. om året. Det er jo godt, at vi er nået så langt.
- Det er jo bare et af de parametre, vi kan justere på herinde. Det er
svært for os at justere på nogle af de andre parametre, men vi har li-
gesom kontrol over, hvad man får i sociale ydelser. Og er det derfor
ikke også nødvendigt og godt, at man ligesom siger: Jamen man skal
ikke kunne få det samme, som man skal kunne få, når man går på
arbejde?
- Kl. 16:56
- Fjerde næstformand (Mette Bock):**
Ordføreren.
- Kl. 16:56
- Torsten Gejl (ALT):**
Ja.
- Kl. 16:58
- Fjerde næstformand (Mette Bock):**
Den næste ordfører er fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.
- Kl. 16:59
- (Ordfører)
Sofie Carsten Nielsen (RV):
Tak for det. I dag førstebehandler vi en lov fra regeringen med støtte
fra Dansk Folkeparti om at genindføre kontanthjælpsloftet og 225-ti-
mersreglen.
- Red Barnet siger i deres høringssvar: »Red Barnet vurderer, at
kontanthjælpsloftet vil gøre hverdagen umådeligt hårdere for mange
kontanthjælpsmodtagere og deres børn, samt at kontanthjælpsloftet
vil have en række uhensigtsmæssige konsekvenser for børnene.«
- Bedre Psykiatri advarer i høringssvaret om konsekvenserne for
de psykisk sårbare og siger bl.a.: »Ved en genindførelse af kontant-
hjælpsloftet vurderes sikkerhedsnettet at være svækket og den øko-
nomiske tryghed skadet for rigtig mange mennesker og deres famili-
er, ikke mindst børnene. På sigt vil det ramme store som små, hvor
selv i forvejen særligt udsatte børn risikerer at miste deres sociale
fodfæste og leve under trange vilkår.«
- Der var vist en spørger tidligere, der også bragte på bane, at op-
imod en tredjedel af børn med psykisk syge forældre risikerer at få
psykosociale problemer senere i livet ifølge forskning, og Bedre
Psykiatri gør også opmærksom på, at trivsel i hjemmet er betinget af
netop familiernes økonomiske og bolig-mæssige tryghed. Vi har prø-
vet det før. Dengang fik kontanthjælpsloftet ikke væsentlig flere i ar-
bejde. Regeringen skønner selv 650 mennesker. Til gengæld blev fa-
milier fattige, og børn måtte vokse op i fattigdom. Jeg tror, at alle
ved, at Radikale Venstre ønsker, at mange flere danskere skal i ar-
bejde. Det allerbedste for børns opvækst er, at deres forældre kan
forsørge sig selv og dem. Det allerværste for børns opvækst er at
vokse op i fattigdom. Men ingen kan jo vælge at være på kontant-
hjælp. Kan man arbejde, så skal man arbejde.
- Kontanthjælpen er vores sikkerhedsnet i Danmark. Det sikker-
hedsnet klipper regeringen og Dansk Folkeparti nu hul i. Det vil
medføre forarmelse og marginalisering og flere børn, der vokser op i
fattigdom. Det mener vi ikke er en rigtig prioritering. Vi mener fak-
tisk ikke, at vi kan være det bekendt.
- Kl. 17:01
- Fjerde næstformand (Mette Bock):**
Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er hr. Karsten Høn-
ge, SF.
- Kl. 17:01
- (Ordfører)
Karsten Hønge (SF):
Det er jo ikke så svært at blive enig om, at det skal kunne betale sig
at arbejde. Det har bare ikke noget med det her lovforslag at gøre.
Hvad er det, der hjælper arbejdsløse i gang? Det gør uddannelse, go-

de boligforhold, tryghed og så det, at der også rent faktisk er jobs til rådighed. Hjælper det at forringe forholdene for kontanthjælpsmodtagere? Lidt. Efter regeringens egne beregninger vil forringede forhold for mellem 25.000 og 30.000 mennesker resultere i under 700 i arbejde. Det står ikke i noget som helst forhold til hinanden. SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd og Rockwool Fonden har dokumenteret, at der ikke er positive effekter af tidligere begrænsninger af kontanthjælpen.

Når man ser ned over høringssvarene, kan vi jo se, at LO, FTF, Børnerådet, Børns Vilkår, Red Barnet, Frivilligrådet, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedsschefer i Danmark, Danske Handicaporganisationer, SAND - De Hjemløses Landsorganisation, Rådet for Psykisk Sårbare på Arbejdsmarkedet, Institut for Menneskerettigheder, Dansk Socialrådgiverforening og mange flere alle sammen er meget kritiske over for det her lovforslag. Men er der slet ikke nogen, der er positive? Jo. Jeg fandt en enkelt: Dansk Arbejdsgiverforening. Men det er også dem, der kan se frem til, at lønningerne presses nedad.

Hvorfor i alverden vil de borgerlige så gennemføre en lov, som gør livet surt for så mange tusinde, og med en effekt, som stort set ikke kan måles? Chikane af de mange for et beskedent resultat. Jeg tror, det handler om noget, man måske kan kalde ideologisk betingede reflekser. Jeg synes, jeg kan se, det er i familie med Pavlovs hunde. Der var det her forsøg med hunde, der kom til at savle, bare de hørte en klokke. De havde nemlig gennem en tid hørt en klokke, hver gang de fik et måltid mad. Jeg tror, det er sådan, at hver gang de borgerlige hører en lille klokke om borgere, der er arbejdsløse eller kontanthjælpsmodtagere eller på anden vis går uproduktive rundt efter de borgerliges mening, så går der sådan en rigtig træls refleks i gang, som siger noget i retning af: Gør livet så surt som muligt for de udsatte og for de borgere, som har et svagt fodfæste på arbejdsmarkedet.

Pres på borgerne for at søge et arbejde kan jo virke. Men det virker kun over for dem, som rent faktisk er i stand til at indrette deres adfærd efter nye forhold. Men mange kontanthjælpsmodtagere er af flere forskellige grunde netop ikke i stand til bare at rette ind og marchere ud på arbejdsmarkedet. De borgerlige vil bruge virkemidler, som ikke virker. Det er lidt, som hvis man har en guldfisk, man synes skal beskæftige sig med noget mere, og så giver man den en cykel: Op på cyklen og af sted. Det er altså det, man kalder et mismatch på arbejdsmarkedet. Sig det dog bare ærligt. Det gør jo ondt helt inde i den småtskærne, fornærede borgerlige sjæl, at mennesker får penge for at gå derhjemme, uanset at de så i øvrigt helst vil have et job.

I det omfang, virksomhederne mangler arbejdskraft, er det jo kvalificerede ansatte, der efterspørges. Og her er medicinen jo logisk nok uddannelse, men også her rammer regeringen helt ved siden af med besparelser på netop uddannelsesområdet. Forringede forhold for kontanthjælpsmodtagerne skaffer ikke en eneste ekstra håndværker eller ingeniør. Fattigdom fører i det hele taget ikke til beskæftigelse, men til apati og mismod. På længere sigt kommer det faktisk til at koste samfundet, for børn, der vokser op i fattigdom, klarer sig på alle områder dårligere end børn fra familier med tryghed.

Det her forslag er både reaktionært og asocialt, og det har SF ikke tænkt sig at stemme for.

Kl. 17:06

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:06

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak for det. Vi er meget glade for den aftale, vi har lavet. Vi synes, det er en rigtig god aftale, som gør Danmark rigere. Den gør, at der kommer flere i arbejde, den kommer til at sikre, at vi har en større velstand i Danmark, så vi har noget mere til borgerne i det her land.

Helt grundlæggende er det den type reformer, som Det Konservative Folkeparti gerne ser sig selv i. Det er den slags aftaler, som sikrer, at flere mennesker kommer i arbejde, og at Danmark bliver mere velstående. Derfor har vi jo valgt at være med i den her aftale. Hvor vi eksempelvis ikke var med i den dagpengeaftale, som blev lavet i efteråret, så ser vi den her aftale som meget positiv. Jeg vil gerne takke de andre partier, som er med i aftalen. Det er selvfølgelig Venstre og Liberal Alliance og særlig også Dansk Folkeparti, som viser, at de er klar til at tage ansvar i den her slags reformer. Som vi også har set i debatten her i salen, medfører det meget hård kritik fra nogle af modstanderne på den anden fløj, men her viser Dansk Folkeparti, at de er et lidt mere seriøst parti, selv om der godt kunne have været et nemmere synspunkt her, et mere populistisk synspunkt om at dele gaver ud til borgerne, som muligvis havde gjort livet nemmere for Dansk Folkeparti. Men jeg tror, det gavner på lang sigt, at man er med til at tage ansvar, at man ikke bare altid står og vil bruge flere penge, men at man også en gang imellem kan påpege, at her har man faktisk været med til at gå ind og tage et ansvar for Danmarks økonomi og for Danmarks velstand.

Derfor synes jeg også, det klinger lidt hult, hvad andre partier siger. Jeg undrede mig også over et meget kritisk indlæg fra De Radikale her. Når man ellers normalt bryster sig af, at man er et parti, som tager ansvar for væksten i Danmark, undrer det mig, at man er så kritisk over for en aftale som den her.

Det grundlæggende princip er, at man som modtager af kontanthjælp ikke må få – når man tager de samlede ydelser, som ikke kun er kontanthjælp, men også de øvrige ydelser, man kan få – mere end 80 pct. af det, man kunne få, hvis man var i et lavtlønsjob til 17.700 kr. om måneden. Det synes jeg er utrolig rimeligt. Jeg synes, alle må kunne tilslutte sig det synspunkt, at der skal være en fordel ved at tage et lavtlønsjob i forhold til at være på kontanthjælp. Det er hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt, hvis der er ingen eller en meget lille gevinst ved at gå fra kontanthjælp til at være i arbejde. Det er ikke rimeligt, for hvis man bruger en meget stor del af sin hverdag på at arbejde, så skal der selvfølgelig være en anerkendelse af det, og der skal selvfølgelig være en gevinst ved det. Vi skal også huske på, at folk, der er i arbejde, har nogle udgifter, som folk, der ikke er i arbejde, ikke har, og også ud fra den synsvinkel bør det være sådan, at man får noget økonomisk ud af at sidde nede i kassen eller tage andre former for lavtlønsarbejde.

I spørgsmålet om, hvad man har til rådighed, når man er på kontanthjælp, føler Det Konservative Folkeparti, at det niveau, vi ligger på her, som er et meget detaljeret kontanthjælpsloft med forskellige satser alt efter ens ægteskabelige status, hvor mange børn man har osv., er et rimeligt niveau. Vi mener ikke, der er belæg for at sige, at folk bliver fattige af, at man indfører det her kontanthjælpsloft. Vi synes stadig væk, at det rådighedsbeløb, der er tilbage, de beløb, man får efter skat, er så store, at det er muligt at have en rimelig god tilværelse stadig væk med det niveau, der gives her.

På den baggrund kan vi bare anbefale, at man stemmer for forslaget. Vi er meget glade for, at det bliver gennemført, og ser frem til den videre behandling.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Der er et spørgsmål fra hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 17:10

Pelle Dragsted (EL):

Tak. For et par uger siden debatterede vi her i salen forslaget om at fastfryse grundskylden. Da stod samme ordfører på samme talerstol og udtrykte meget stor bekymring for, at den voldsomme stigning i grundskylden – altså at grundskylden steg hurtigere end indtægterne – vil føre til, at familier vil kunne blive presset ud af deres hjem med alle de konsekvenser, det selvfølgelig har for de børn, som så skal ud af skolen og et helt andet sted hen. Dengang spurgte jeg til, hvordan ordføreren så på det her forslag og de konsekvenser, som det har for familier, der blev tvunget ud af deres hjem. Det ønskede ordføreren ikke at svare på den dag, for nu debatterede vi jo noget helt andet.

Jeg håber så, at jeg kan få et svar fra ordføreren i dag. Hvor er ordføreren bekymring, når det gælder de 13.000-14.000 familier, som ifølge Boligselskabernes Landsorganisation vil have meget, meget svært ved at betale deres husleje, og hvoraf mange formentlig vil blive presset ud af deres hjem med de følger, det har for de familier?

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg tror simpelt hen, at hr. Pelle Dragsted husker forkert. Jeg har i hvert fald ingen erindring om den debat. Jeg tror, det har været hr. Brian Mikkelsen, som hr. Pelle Dragsted har haft den debat med. Det kan godt være, at vi ligner hinanden, men jeg erindrer ikke, at vi har haft den debat.

Min bekymring for folk, der risikerer at miste deres bolig, er selvfølgelig, at det er en ærgerlig situation at komme i og al forståelse for det. Men jeg mener stadig væk, at de beløb, vi tilbyder folk her, er tilstrækkelige til, at man kan betale sin husleje. Man kan jo ikke betale en hvilken som helst husleje, og det er klart, at man bl.a. kommer til at skulle justere på, hvor man bor, hvis man kommer på kontanthjælp fra at have været på en højere ydelse eller fra at have været i arbejde. Der er det klart, at man får en lavere indtægt, og så må man selvfølgelig også justere på, hvor man bor henne, og det kan betyde, at nogle mennesker kommer til at flytte. Det kan vi ikke undgå. Hvis vi helt skulle undgå, at nogle mennesker skulle flytte, når de landede på kontanthjælp, skulle vi tilbyde folk en kontanthjælp, som var lige så høj som det, de kunne få i ethvert job. Og det kan vi selvfølgelig ikke.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 17:12

Pelle Dragsted (EL):

Det er jo faktisk grunden til, at vi har nogle af de her boligstøtteordninger, altså at man ikke kan tvinges ud af sin bolig, fordi man bliver arbejdsløs. Det synes jeg er et rigtig, rigtig godt princip. Jeg tror, det hverken er gavnligt for børnene eller for familien at blive tvunget ud af deres bolig, fordi de f.eks. kortvarigt bliver ramt af ledighed, eller fordi en økonomisk krise sætter ind.

Jeg må bare konstatere, at De Konservatives bekymring for børn, der tvinges ud af deres bolig, er fuldstændig afgjort af, om der er tale om børn af kontanthjælpsmodtagere eller tale om børn af boligejere. For Det Konservative Folkeparti er empatien simpelt hen fuldstændig klassebestemt.

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ordføreren.

Kl. 17:12

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, det er en meget mærkelig måde at stille det op på. Jeg har fuld forståelse for, at det er en ærgerlig situation, hvis man kommer til at skulle flytte, på grund af at man får en mindre indtægt. Men vi kan ikke garantere alle mennesker, at de kan blive boende i en hvilken som helst bolig. Man kan jo bo i en meget dyr bolig, og så kan det offentlige ikke garantere, at man kan blive boende, hvis man ikke længere har et job og ikke længere har den samme indtægt. Det kan vi altså ikke.

Det ville selvfølgelig være dejligt, hvis vi kunne det, men vi har ikke det pengetræ. Og der er heller ikke nogen rimelighed i, at man skal blive ved med at betale en meget, meget høj husleje.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ordføreren. Og herefter vil jeg give ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:13

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det lovforslag, vi behandler i dag, udmønter en aftale om et kontanthjælpssystem, og det er med henblik på, at det kan betale sig at arbejde. Det er et led i jobreform fase 1, og det er en aftale, der er indgået mellem Dansk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti og Venstre. Aftalen indebærer, at der indføres et kontanthjælpsloft og en 225-timersregel, og at retten til ferie for kontanthjælpsmodtagere reduceres fra 5 til 4 uger.

Loftet gælder for kontant- og uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere, og loftet sætter en overligger for, hvor meget man samlet set kan modtage i kontanthjælp, særlig støtte og boligstøtte. Hvis de samlede ydelser til personen overstiger loftet, reduceres særlig støtte og boligstøtte. Loftet indebærer ikke, at der skæres i selve kontanthjælpen.

Kontanthjælpsloftet sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde. Det er sund fornuft, at der skal være en forskel på at være på offentlig forsørgelse og på at forsørge sig selv. Det handler om respekt for de mennesker, der hver dag står op og går på arbejde, og det handler om at sikre sammenhængskraft i vores velfærdssamfund. Og så handler det i særdeleshed om, at flere bliver en del af fællesskabet på arbejdsmarkedet, også selv om det kun er med få timers beskæftigelse.

Med kontanthjælpsloftet vil det være sådan, at et typisk kontanthjælpsægtespar med tre børn fortsat har cirka 15.000 kr. til rådighed om måneden, efter at skat og husleje er betalt, eller, for at sige det på en anden måde, at de årligt modtager 406.000 i samlede offentlige ydelser. Og det er, når der tages udgangspunkt i de almindelige familietypeberegninger. De tal vil regeringen gerne stå på mål for.

Vi indfører også et krav om, at dem, der kan, skal arbejde 225 timer om året for at fastholde den fulde kontanthjælp. Reglen skal sikre, at kontanthjælpsmodtagere reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Personer, som ikke kan arbejde, f.eks. på grund af sygdom eller lignende, berøres ikke af reglen. De skal have hjælp og støtte til at komme tilbage på arbejdsmarkedet, f.eks. via ressourceforløb og en helhedsorienteret indsats.

Endelig indeholder lovforslaget en ændring af kontanthjælpsmodtagernes ret til ferie, så de får ret til 4 ugers ferie i stedet for de nuværende 5 uger, og en ferieperiode må maksimalt vare 2 uger.

Jeg synes, at det er godt, at vi nu skaber et øget incitament til at tage et arbejde og at flere bliver en del af det arbejdende fællesskab.

Og jeg vil gerne takke for behandlingen af lovforslaget her i dag og ser frem til en god udvalgsbehandling. Tak.

Kl. 17:19

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ministeren. Og der er et par spørgsmål – det første er fra hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraterne.

Kl. 17:17

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Det må jo glæde ministeren, at de eneste, der i deres hørings-svar sådan set synes, at det her er et rigtig godt lovforslag, er ministerens gamle arbejdsplads, Dansk Arbejdsgiverforening – alle andre synes jo, at det her er noget værre noget over for de mennesker. Men jeg er nødt til lige at stille et enkelt afklarende spørgsmål.

Det, der skete, var jo, at det viste sig, at det kontanthjælpsloft, som man jo sådan set havde lagt fra regeringens side, faktisk var forringet i forhold til de enlige forsørgere, efter at finanslovsaftalen var blevet lavet. Det vil sige, at det endte ud i, at de enlige forsørgere faktisk får mindre end det, som regeringen først foreslog – er det ikke korrekt?

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:17

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Forslaget, som det ligger her, som det er fremsat, er et forslag, som sikrer, at der er et særligt bånd i nettokompensationsgrad eller i forskellen mellem hvad man samlet set har som indkomst, hvis man arbejder til en overenskomst-mæssig mindsteløn, og hvad man kan få i samlede overførsler, hvis man er på kontanthjælp. Det er et bånd, som sikrer en nettokompensationsgrad på mellem ca. 80 og ca. 90 pct. Og hvis der er nogle, der i særlig grad er blevet berørt, så er det, fordi deres gevinst ved at tage et arbejde tidligere har været særlig lille.

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:18

Leif Lahn Jensen (S):

Det her er et forsøg på at finde ud af, hvad der er sket, fordi de enlige altså bliver stillet ringere i det her forslag end i regeringens oprindelige udspil. Så der er sket et eller andet i finanslovsforhandlingerne, der gør, at de enlige faktisk står svagere.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det var Liberal Alliance eller Dansk Folkeparti, eller hvem det var, der egentlig krævede, at de enlige skulle stå svagere i det her. Det synes jeg ville være meget interessant at få at vide.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:19

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

De overvejelser, der har været i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget, har været overvejelser af den karakter, jeg har skitseret – altså respektfulde overvejelser om, at de mennesker, som hver dag står op, passer deres, går på arbejde, skal have en gevinst ud af det i forhold til de mennesker, som bliver forsørget af det offentlige. Og vi har tilstræbt, at nettokompensationsgraden ligger imellem disse ca. 80 og ca. 90 pct.

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Så er det hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 17:19

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil gerne høre, om ministeren kan bekræfte, at både kontanthjælpsloftet og 225-timers reglen som udgangspunkt rammer alle, der af kommunen er vurderet som aktivitetsparate. »Som udgangspunkt«, siger jeg, fordi jeg godt ved, at der nævnes muligheder for undtagelse; men som udgangspunkt bliver alle, der af kommunen er vurderet som aktivitetsparate, dvs. hverken job- eller uddannelsesparate, ramt af kontanthjælpsloftet og af 225-timers reglen.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:20

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Ja, der er desværre rigtig mange, som bliver berørt af det her, og det hænger sammen med, at der igennem de senere år er blevet opsamlet alt, alt for mange på kontanthjælp. Det, der er vort mål, er at få udtyndet den mængde mennesker, der er på kontanthjælp, således at de mennesker, der har en arbejdsevne, nu med dette forslag har et klart incitament til at tage et arbejde med den del af deres kapacitet, som de evner at tage et arbejde med, og at de øvrige mennesker får hjælp, således at vi får udtyndet antallet af kontanthjælpsmodtagere.

Som vi har hørt mange gange i dag, må kontanthjælp ikke være det, det har udviklet sig til, nemlig en varig ydelse. Kontanthjælp er en midlertidig ydelse. Man skal hurtigt enten i job eller have hjælp, således at man kommer videre over på andre ydelser.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:21

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu er denne regering og den tidligere regering jo selv ansvarlige og medansvarlige for, at antallet af kontanthjælpsmodtagere stiger, for det er jo en naturlig følge af, at man har skåret drastisk ned på mulighederne for at få førtidspension, og at antallet af mennesker, der mister deres sygedagpenge, altså får frataget deres sygedagpenge af kommunerne, også stiger. Så der er jo en naturlig årsag til, at antallet af kontanthjælpsmodtagere øges.

Men jeg synes ikke, ministeren forholdt sig til det centrale i spørgsmålet: Er det korrekt, at mennesker, som kommunen har vurderet som værende hverken jobparate eller uddannelsesparate, bliver ramt af kravet i 225-timers reglen og af kontanthjælpsloftet?

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til spørgeren. Så er det ministeren.

Kl. 17:21

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

De eneste, der bliver ramt af 225-timers reglen, er de mennesker, som ikke arbejder i disse 225 timer om året, og som kommunen bedømmer til at have en arbejdsevne svarende til de 225 timer.

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak for det. Så er det hr. Pelle Dragsted, Enhedslisten.

Kl. 17:22

Pelle Dragsted (EL):

Jamen først og fremmest vil jeg da sige tillykke til beskæftigelsesministeren. Det må jo være lidt af en festdag. Nu kommer ministeren jo, som andre ordførere også har nævnt, fra en baggrund i arbejdsgivernes vigtigste lobbyorganisation, hvor man jo i årevis har presset på for at få skåret ned i arbejdsløse danskeres ydelser. Så bliver ministeren hevet ind til at varetage arbejdsmarkedsområdet lige fra arbejdsgivernes organisation, og nu kan ministeren så sætte kronen på værket ved at gennemføre de her meget, meget voldsomme angreb på de danskere, der er ramt af ledighed og for nogles vedkommende også sygdom, hvorefter ministeren så i et høringssvar bliver klappet på ryggen af sin tidligere organisation. Det er næsten til at få tårer i øjnene over.

Men mit spørgsmål ligger lidt i forlængelse af den tidligere ordførers. Den her 225-timersregel er det, man siger folk skal arbejde. Det er fair nok. Der foreslås i høringssvarene fra en organisation, at man jo så kunne sige, at ja, i den udstrækning, jobcentrene faktisk anviser 225 timers arbejde og de her arbejdsløse siger nej tak, så kunne man tale om det. Kunne man forestille sig et ændringsforslag, der sagde, at kun i de tilfælde, hvor jobcenteret faktisk har tilbudt de her mennesker 225 timers arbejde, bliver de ramt af den her regel?

Kl. 17:23

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:23

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det første, vi skal være opmærksomme på, er, at der er job nok. Det er stadig sådan, at en stor del af de job, der bærer væksten i Danmark, besættes med medarbejdere fra vores nabolande. I alt er der nu ca. 150.000 årsværk, og kvartal for kvartal kommer der flere til. Vi skal have vendt udviklingen, således at flere danskere får del i disse job. Og som det andet: Det er sådan, at vi er opmærksomme på, at hvis man nærmer sig fristen for at blive berørt af 225-timersreglen, så skal man kunne få ekstra støtte fra jobcentrene. Det er der taget højde for i lovforslaget.

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak. Hr. Pelle Dragsted.

Kl. 17:24

Pelle Dragsted (EL):

Jamen det er jeg fuldstændig enig i, altså at arbejdsgiverne importerer arbejdskraft i stedet for at ansætte lokale ledige. Det er da en kæmpe fallit. Så vil jeg da gerne spørge beskæftigelsesministeren, om regeringen er parat til at få lukket af for den trafik. Kunne vi indføre bare 3 års pause på import af ufaglært arbejdskraft udefra, sådan at danske ledige og for den sags skyld de mange flygtninge, der nu skal integreres, får en chance? Det er jo ikke de danske ledige, der fravælger de job. Det er jo arbejdsgiverne, der fravælger danske ledige, fordi de ringer til et vikarbureau i Litauen i stedet for at slå stillingerne op på Jobnet. Så er regeringen klar til at gøre noget ved det her, eller er det bare en sang fra de varme lande?

Kl. 17:24

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:25

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Vi arbejder faktisk massivt for at få vendt den her udvikling. Det er jo nødvendigt for væksten i Danmark og for vores velstandsudvik-

ling og for vores produktivitetsstigning, at vi er i stand til at få besat de job, der er ledige i Danmark. Men det bedste er naturligvis, at vi evner at få dem besat med mennesker, som bor i Danmark. Derfor er der hele den omstilling, der nu foregår, som konsekvens af beskæftigelsesreformen, og derfor er der det øvrige arbejde, som også nævnes her i lovforslaget, med at give støtte til mennesker, som er ved at blive berørt af 225-timersreglen – og mange andre ting.

Kl. 17:25

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak for det. Så er det hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne.

Kl. 17:25

Benny Engelbrecht (S):

Læser man regeringsgrundlaget, kan man se, at dette lovforslag er en del af det, som man har valgt at kalde en jobreform. Dette er første del, og så kommer der en jobreform 2, som man kan forstå er en skattereform. Nu skal man jo være temmelig blind for ikke at have lagt mærke til, at regeringen har visse udfordringer med at overholde sine egne berammede tider, og Dansk Folkepartis formand, hr. Kristian Thulesen Dahl, har også meddelt ret klart og tydeligt, at man synes, man skal udskyde en skattereform yderligere – ikke bare til efteråret, men endnu længere tid, faktisk på ubestemt tid.

Så mit spørgsmål er egentlig ret enkelt: Hvis det sker, hvad skal der så ske med det provenu, som det her lovforslag genererer? Jeg antager, at man ikke bare har tænkt sig at lade de penge ligge.

Kl. 17:26

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:26

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Det er jo sådan, som der også refereres til, at regeringen arbejder både med jobreform 1 og jobreform 2, og den del af jobreform 2, der er relevant her, er skattelettelser til lønmodtagere med lavere lønninger. De sidste er desværre på grund af krig og flygtningekrisen blevet udsat et halvt års tid, men målet med begge dele er at skabe klare incitamenter til at arbejde, og det er sådan, at det her er tænkt til at understøtte muligheden for at gennemføre jobreform 2, altså skattelettelser i bunden.

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 17:27

Benny Engelbrecht (S):

Jo, men der er vel ikke nogen, der anser det som særlig realistisk, at regeringen kommer til at gennemføre anden halvdel af jobreformen, hvis Dansk Folkeparti ikke støtter det. Jeg kan da i hvert fald godt læse avis, især måske fordi jeg er citeret i de samme aviser, som hr. Kristian Thulesen Dahl er. Så spørgsmålet er vel meget enkelt: Hvad vil man egentlig bruge pengene til, hvis det er, at man ikke kan bruge dem i det her efterår på en skattereform?

Kl. 17:27

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Ministeren.

Kl. 17:27

Beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen):

Jeg har fuld tillid til, at jobreform 2 bliver gennemført.

Kl. 17:28

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Mette Bock):

Tak til ministeren. Jeg giver nu ordet til hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraterne, som ordfører i anden runde.

Kl. 17:28

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Grunden til, at jeg simpelt hen er nødt til at gå op på talerstolen nu, er, at det, der blev sagt fra DF's side, da var det værste vrøvl. For det første siger Dansk Folkeparti: Vi skærer ikke i ydelserne, vi holder, hvad vi lover. 670 mennesker mister 160.000 kr. om året på grund af 225-timersreglen, 35.000 børn oplever ringere kår, og 7.300 vil miste 11.500 kr. om året. Så stop med det her med at kalde det ydelser eller ej; de her mennesker oplever en stor nedgang i deres indtægter.

Det næste er, at det kan betale sig at arbejde og dermed skabe incitament, hørte jeg ordføreren sige igen og igen. Vi har jo også et svar fra ministeren, der siger, at 77 pct. af kontanthjælpsmodtagerne, der rammes af nedskæring, ikke er jobparate, ikke er parate til at tage et job. Så hvordan skal man så forholde sig til det, som Dansk Folkeparti siger? Man snakker om midlertidige ydelser, og at de bare kan komme i arbejde, selv om de ikke er – ifølge ministeren – jobparate. Hvordan skal de så kunne komme i arbejde, og hvordan skal de forholde sig til, at man siger midlertidige ydelser, når ministeren siger, at de ikke er jobparate?

Det sidste, jeg vil pege på, er, at Dansk Folkeparti nu siger, at kommunerne bare kan hjælpe dem, der ikke kan betale huslejen, hvis de er bange for at miste boligen. Der er jeg bare nødt til at henvise til høringssvarene og så se på det, som Danmarks Almene Boliger siger. De skriver: Risikoen for en stigning i antallet af udsættelser bliver ikke mindre af, at forslaget i praksis afskaffer kommunernes mulighed for at yde særlig støtte til høje boligudgifter ved akut social begivenhed.

Så til Dansk Folkeparti vil jeg sige: Nej, kommunerne har svært ved at hjælpe de mennesker, der bliver sat ud af deres bolig.

Så jeg synes simpelt hen, Dansk Folkeparti tager det her for nemt. Det virker, som om de er ligeglade med de her mennesker, det virker, som om de bare skal have det her igennem, og det virker, som om de ikke tager ansvar i forhold til det, de har gang i. Der er så mange mennesker, der mister så mange penge, og der er rigtig mange mennesker, der ikke har mulighed for at komme i arbejde, og de får ikke den hjælp, de skal have.

Jeg må sige, at der simpelt hen bliver snakket sort heroppefra, og jeg er ikke blevet klogere på, hvad Dansk Folkeparti mener, og det tror jeg der er rigtig mange mennesker derude der heller ikke er.

Kl. 17:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren skal lige blive stående, for der er en enkelt til en kort bemærkning. Fru Marlene Harpsøe, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:30

Marlene Harpsøe (DF):

Sikke en omgang plader, der som sædvanlig kom fra hr. Leif Lahn Jensens side. Men når det er sagt, vil jeg bare lige spørge ind til, hvad der egentlig er Socialdemokraternes mål med at fremføre de argumenter, som de gør. For jeg må ærligt indrømme, at jeg virkelig blev i tvivl om, hvad det er, man vil fra Socialdemokraternes side. Hvad er målet? Er det målet at skabe flere kontanthjælpsmodtagere, sådan som Socialdemokraterne i høj grad medvirkede til, da man fik regeringsmagten i 2011, eller er det at få færre kontanthjælpsmodtagere? Jeg vil rigtig gerne have et klart svar.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Ordføreren.

Kl. 17:31

Leif Lahn Jensen (S):

Vi har flere mål. Dengang vi havde regeringsmagten, kom der flere i arbejde, og det har fru Marlene Harpsøe stået og pralet af, og det vil fru Marlene Harpsøe jo så sikkert også mene er regeringens skyld på bare et halvt år. Men der har den tidligere regering kæmpet rigtig meget for at få flere i arbejde, og det er rent faktisk lykkedes. Arbejdsløsheden er gået ned; alle de reformer har faktisk gjort, at vi har fået flere i arbejde. Det er sket, samtidig med at vi sådan set også tog fat på fattigdomsdelen og sørgede for, at flere mennesker havde mere at leve for – hvor Dansk Folkeparti jo var med til i 00'erne at sætte børnefamilier og andre i en svær situation. Og det gør Dansk Folkeparti bare igen.

Så vi har vist resultaterne, men det har Dansk Folkeparti jo egentlig også, for dengang steg antallet af børnefamilier, der havde det skidt, også, og det kommer det til igen. Så vi har givet masser af svar, men jeg mangler stadig væk svar fra Dansk Folkeparti, og det får jeg nok ikke – så naiv er jeg dog trods alt heller ikke.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Marlene Harpsøe for anden korte bemærkning.

Kl. 17:32

Marlene Harpsøe (DF):

Hr. Leif Lahn Jensen taler jo udenom. Prøv at høre, hvad det er, jeg spørger om. Det, jeg spørger om, er, om man fra Socialdemokraternes side ønsker flere kontanthjælpsmodtagere. Og det er jo netop det, som Socialdemokraternes politik de seneste år har medvirket til, altså at skabe flere kontanthjælpsmodtagere. Ville det ikke være bedre, om det var sådan, at socialdemokratisk politik rent faktisk sikrede, at de her kontanthjælpsmodtagere kom ud i et arbejde? Det synes jeg, men det er tilsyneladende ikke socialdemokratisk politik, tværtimod vil man bare skabe flere og flere kontanthjælpsmodtagere, og det er tilsyneladende det mål, som man har sat sig fra Socialdemokraternes side.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:33

Leif Lahn Jensen (S):

Det undrer mig lidt, for dengang vi lavede den kontanthjælpsreform, var målet jo netop – som vi i øvrigt var enige med DF om, for de var jo sådan set med i den kontanthjælpsreform – at få flere i arbejde. Og det var Dansk Folkeparti meget, meget enige med os i, og det har jeg sådan set svaret på. Men vores mål er ikke, sådan som Dansk Folkeparti ønsker det, at lave ringere forhold for de handicappede eller ringere forhold for de enlige eller ringere forhold for alle dem, som i forvejen har lidt. Det er ikke vores mål. Hvis det er Dansk Folkepartis mål, så sig det dog ærligt. Det er da til at forstå. For jeg kan ikke se andre årsager til, at man gør, som man gør. Men det er da fair nok, hvis det er det, man vil.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere med korte bemærkninger. Jeg har forstået, at hr. Finn Sørensen, Enhedslisten, også ønsker ordet i anden ordførerrunde. Værsgo.

Hvis der er flere, der ønsker ordet i anden ordførerrunde, må de gerne melde sig.

Kl. 17:37

Kl. 17:34

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Ja tak, det vil jeg gerne, for jeg synes, der er nogle ting, vi ikke har fået snakket færdig om. Vi har fået pillet det der sludder om, at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det her skulle skaffe flere i arbejde, fra hinanden. Det er heller ikke særlig svært, for regeringen skriver jo sådan set selv i lovforslaget, at man er parat til at forringe vilkårene drastisk for 30.000 mennesker, og det kommer der så 700 flere i arbejde af. Så det er jo en tilståelsessag, der vil noget.

Der er jo en interessant debat, som beskæftigelsesministeren lige-som dyrker videre, på baggrund af noget, som Venstres ordfører sagde, og som også Liberal Alliances ordfører sagde, nemlig at det handler om rimelighed og respekt for de der leverpostejmadsmørende danskere, der hver dag står op og går hen på arbejde og får en meget lav løn for deres arbejde. Hallo, altså de lavtlønnede – det er vi helt enige om – fortjener respekt, men de kan jo ikke købe sig en bedre bil eller få noget nyt tøj eller få råd til at tage på en udlandsrejse, fordi man stjæler nogle penge fra nogle, der har det dårligere end dem. Hvad er det, man har gang i der? Man appellerer til sådan en eller anden indre svinhund om, at bare andre har det dårligere end mig, er jeg glad og tilfreds.

Det skulle vel ikke være, fordi man gerne ser, at de der lavtlønnede er glade og tilfredse med den lave løn, de får, i stedet for at man viste dem den respekt, at de fik noget mere i løn? Det er da det, vi skal gøre for de lavtlønnede. Så det synes jeg da gerne vi kan tage en runde mere om hvad er for noget med rimelighed og respekt for dem, der går og passer deres arbejde hver dag. Hvad kan de, der har dårlig løn og dårlige arbejdsvilkår, bruge det, at der er nogle andre, der får det endnu værre, end de havde det i forvejen, til?

Så har vi det her med en midlertidig ydelse, som jeg synes Dansk Folkeparti især bruger meget. Der mangler Dansk Folkeparti jo at forholde sig til noget, som Dansk Folkeparti ellers i andre sammenhænge gerne vil forholde sig til, nemlig at reformen af førtidspension og fleksjob fører til, at tusindvis af mennesker bliver nægtet førtidspension. De bliver henvist til kontanthjælp, eller de bliver henvist til en ressourceforløbsydelse, hvor de i årevis på kontanthjælp kan komme til at leve for disse endnu lavere ydelser, som Dansk Folkeparti nu vil stemme for at gennemføre.

Jeg synes heller ikke, Dansk Folkeparti har forholdt sig til det faktum, som ministeren – han var ikke meget for at bekræfte det, men han gjorde det jo alligevel, og ellers kan man læse det i lovforslaget – kom med, nemlig at det her lovforslag som udgangspunkt betyder, at alle, der er erklæret aktivitetsparate af kommunen, også bliver ramt af kontanthjælpsloftet og af 225-timersreglen. Det vil sige, at mennesker, der ud fra kommunens egen vurdering ikke er i stand til arbejde, alligevel skal leve op til alt det der halleluja om, at det kan betale sig at arbejde, og hvis man skærer i deres ydelser, skal de nok få et job.

Det er jo en fantastisk selvmodsigelse, som ligger i hele det her lovforslag og begrundelserne for det, og som ingen af dem, der står for det, har kunnet forklare os endnu. Men der bliver jo en chance for Dansk Folkeparti i morgen, når Dansk Handicap Forbund kommer på besøg i vores Beskæftigelsesudvalg. Så tror jeg nok Dansk Folkeparti skal få en lidt anden besked end den, de tror kan løse de her problemer.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Der er en enkelt til korte bemærkninger. Hr. Hans Andersen, Venstre. Værsgo.

Hans Andersen (V):

Tak for det. Når jeg sidder her og lytter til hr. Finn Sørensen, kommer jeg til at føle mig lidt dårligt tilpas på vegne af de mange mennesker, der i dag står op og passer et arbejde, og som får en løn på 17.000, 18.000, 19.000, 20.000 kr. De knokler. De knokler. Men hr. Finn Sørensen får det til at lyde, som om der ikke er noget særligt i det, og hvis de får lidt ekstra ud af at gå på arbejde i forhold til dem, der er på kontanthjælp, er det nærmest forfærdeligt. Altså, synes hr. Finn Sørensen ikke, at der skal være en forskel på at være på kontanthjælp og på at tage et job, også job til en lav løn på 17.700 kr.? Skal der ikke være en økonomisk forskel der?

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Finn Sørensen (EL):

Altså, ordføreren påstår, at han sad og hørte efter. Det har han altså ikke gjort, for jeg sagde, at lige nøjagtig den gruppe, vi taler om, de lavtlønnede i det her land, der oftest har de hårdeste job og det dårligste arbejdsmiljø, fortjener respekt. Men det er da ikke at vise respekt for dem, at man forringer vilkårene for nogle andre. Hvad er det for en underlig opfattelse af respekt?

Får de lavtlønnede en bedre økonomi af det? Får de et bedre arbejdsmiljø, fordi man tramper på nogle andre, der har det dårligere? Får de et bedre indhold i deres job? Får de mere indflydelse på deres arbejde? Får de en bedre løn af det? Nej, de gør ikke. Det er jo en fuldstændig falsk problemstilling, ordføreren rejser der.

Kl. 17:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 17:39

Hans Andersen (V):

Nu får hr. Finn Sørensen det til at lyde, som om alle, der har en relativt lav løn, også har et dårligt arbejdsmiljø. Hvem siger det? Altså, påstandene vælter simpelt ud fra ordføreren om, at alle har en dårlig løn og dårlige arbejdsvilkår. Det er slet ikke det, det handler om.

Det handler simpelt hen om, om der skal være forskel på at være forsørget af det offentlige og på at tage del i det arbejdende i fællesskab. Og vi er sådan set optaget af, at flere skifter kontanthjælpen ud med at tage et job, og for at opnå det skal der være en reel forskel. Der skal være forskel på at gå på arbejde og på at være offentligt forsørget. Men jeg må bare konstatere, at det ønsker Enhedslisten ikke, og til det må jeg bare sige: Jamen så er forskellen jo meget tydelig i dansk politik mellem dem, der ønsker, at flere skal i arbejde, og Enhedslisten, der er tilfreds med, at man forbliver på kontanthjælp.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:40

Finn Sørensen (EL):

Jeg er fuldstændig enig i, at vi har fået trukket forskellene meget klart op her. Det kan altid betale sig for en kontanthjælpsmodtager at tage et job til den overenskomstmæssige mindsteløn. Det har Beskæftigelsesministeriet dokumenteret utallige gange. Så det er slet ikke det, der er problemet. Men i modsætning til ordføreren og ordførers parti beskæftiger Enhedslisten sig med, hvordan vi skaber nogle reelle arbejdspladser i det her land.

Enhedslisten har utallige gange foreslået, hvordan vi kan sætte gang i grøn omstilling i det her land. Så opstår der nogle rigtige, levende arbejdspladser i stedet for de der tryllejob, som Venstre og Beskæftigelsesministeriet beskæftiger sig med. Vi har foreslået, at vi retter op på de voldsomme nedskæringer, der bl.a. med Venstres medvirken er sket på velfærden i kommunerne gennem de sidste mange år, ved at vi får oprettet nogle velfærdsjob. Det er rigtige, levende arbejdspladser, som arbejdsløse kan få.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere til korte bemærkninger, og jeg ser heller ikke flere ordførere til anden runde.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**16) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28:
Forslag til folketingsbeslutning om alkoholåse.**

Af Jonas Dahl (SF) m.fl.
(Fremsættelse 19.11.2015).

Kl. 17:41

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Jeg giver først ordet til transport- og bygningsministeren. Værsgo.

Kl. 17:42

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak. Regeringen ser med stor alvor på spirituskørsel. Spirituskørsel er fortsat et stort problem, og derfor er vi i regeringen optaget af, hvordan vi bedst sætter ind på det her område. Der er jo mange forskellige indsatsområder: politiets kontroller, kampagner, oplysning osv., og så er der brugen af alkoholåse, som er emnet i dag.

Reglerne i den eksisterende alkoholåseordning, som et enigt Folketing står bag, og som trådte i kraft den 1. april sidste år, indebærer, at en ubetinget frakendelse af førerretten på grund af spirituskørsel fremover altid vil være omfattet af enten en frivillig eller en obligatorisk alkoholåseordning. Den nuværende alkoholåseordning har imidlertid kun været i gang i en kortere periode for personer omfattet af den såkaldte frivilligordning, og den er endnu ikke tilgængelig for personer omfattet af den obligatoriske ordning.

For spiritusbilister, der er dømt for grov spirituskørsel og dermed omfattet af den obligatoriske ordning, vil ordningen således først finde anvendelse for forhold, der er pådømt efter ordningens ikrafttrædelse og efter udløbet af frakendelsesperioden på 3 år – dvs. tidligst i april 2018.

Derfor er det umiddelbart for tidligt at vurdere, om den nuværende alkoholåseordning kan blive en succes. Når det er sagt, synes jeg samtidig også, det er fornuftigt løbende at overveje, om den nuværende ordning kan forbedres. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om at kigge nærmere på de forskellige alkoholåseordninger i vores nabolande og andre EU-lande for at se, om vi kan hente inspiration.

Jeg vil derfor også gerne kvittere for, at forslagsstillerne bag beslutningsforslaget har overvejet, hvad man kan gøre på det her område.

Men forslaget rejser også en række uafklarede spørgsmål, og jeg tror ikke på, at den løsning, der skitseres, er den rigtige. I beslutningsforslaget lægges der op til, at personer, der er dømt for spirituskørsel med en promille på mellem 0,5 og 1,2, som i dag ikke er omfattet af alkoholåseordningen, også skal have installeret en alkoholåse i bilen i 2 år efter generhvervelse af førerretten. Forslaget indebærer dermed en udvidelse af den nuværende alkoholåseordning, der alene gælder for personer, der er idømt en ubetinget frakendelse af førerretten, altså personer, der er dømt for spirituskørsel med en promille på over 1,2.

Derudover foreslås det, at den nuværende mulighed for at fravælge alkoholåseordningen og i stedet udskyde tidspunktet for generhvervelse af førerretten fjernes, så ordningen bliver obligatorisk for alle personer, der er dømt for spirituskørsel. Men det fremgår f.eks. ikke, hvad den enkelte skal betale for at deltage i ordningen, og det er i forslaget anført, at den dømte selv skal betale for installation af alkoholåse i køretøjet, men der nævnes ikke noget om, hvem der skal betale for anskaffelse eller kontrol af alkoholåsen. Det er heller ikke klart, hvem der skal betale for de involverede myndigheders administration af ordningen.

Det foreslås derudover, at ordningen skal være obligatorisk for alle dømte spritbilister, altså at alle dømte spiritusbilister skal have installeret alkoholåse i deres bil 2 år efter generhvervelse af førerretten. Det kan jo blive en ret bekostelig affære og meget indgribende over for de berørte.

Hvad betyder det så for de personer, der ikke har mulighed for at deltage i ordningen af økonomiske årsager? Vil de have mistet førerretten for bestandig, og kan det have den effekt, at flere personer afskæres fra at udøve deres erhverv og dermed risikerer at blive ført ud i et yderligere alkoholmisbrug, eller vil effekten af en ordning som den, der foreslås, være, at flere spiritusdømte vil begynde at køre rundt i trafikken uden gyldigt kørekort? Det vil vi selvfølgelig meget gerne undgå.

Derfor må jeg sige, at den foreslåede løsning efter min opfattelse ikke duer, men det skal ikke afholde os fra at kigge på mulighederne for at forbedre den nuværende ordning, og jeg har også rost forslagsstillerne for, at de har rejst problematikken. Jeg er åben for at drøfte gode forslag til forbedringer.

Jeg ønsker at se nærmere på, om vi kan finde bedre løsninger, og jeg vil derfor indkalde alle de ordførere, der måtte have lyst, til et møde i ministeriet, hvor vi bl.a. med afsæt i ordningerne i andre lande kan drøfte, om der er grundlag for at ændre de gældende danske regler om alkoholåse. Men sådan som forslaget ligger her, kan regeringen ikke støtte det.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Vi går i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Erik Christensen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:47

(Ordfører)

Erik Christensen (S):

Tak. Med det her beslutningsforslag foreslår SF, som ministeren lige har redegjort for, at alle dømte for spirituskørsel skal have installeret alkoholåse i deres bil i 2 år efter generhvervelsen af kørekortet.

Fra socialdemokratisk side har vi sympati for forslaget – vi ser i øvrigt positivt på alle forslag, der kan være med til at begrænse spirituskørsel, som jo desværre har alt for store økonomiske og menneskelige omkostninger – men heldigvis kan vi jo også glæde os over, at det ser ud til, at de senere års adfærdspåvirkende kampagner og strafskærpelser har virket. I hvert fald kan vi se, at antallet af dræbte

i ulykker, hvor spiritus har været involveret, har været faldende i de senere år.

Socialdemokraterne støttede forslaget om at indføre den nuværende frivillige ordning om alkoholåse for personer, der tidligere har været dømt for spirituskørsel. Efter mange års tilløb trådte ordningen jo i kraft den 1. april sidste år, og derfor mener vi faktisk, at det er for tidligt allerede nu at dømme den her ordning ude. Vi mener, at den nuværende frivillige ordning skal have mulighed for at løbe en årrække, så man har et reelt grundlag at evaluere den på.

Så er der også det, at vi jo ved, at nu virker teknikken, men samtidig har det været længe undervejs med at få teknikken til at virke, og derfor synes vi nok, man nu må se på, om det her rent faktisk også virker, også rent teknisk. Derudover er alkoholåse, som ministeren var inde på, jo ikke ligefrem billige. En alkoholåse koster i hvert fald et væsentligt antal tusinde kroner at købe og få monteret – og det kan rent faktisk være en stor udgift for mange – og med SF's forslag vil endnu flere blive omfattet af ordningen. For ud over at gøre ordningen obligatorisk foreslås det også, at den skal omfatte spirituskørsel fra 0,5 promille. Vi mener faktisk, at der allerede i dag er et klart incitament til at få installeret en alkoholåse i bilen for personer dømt for spirituskørsel, og at ordningen skal have mulighed for at vise sit værd. På den baggrund er vi fra socialdemokratisk side i hvert fald ikke overbevist om, at det her er det rette tidspunkt at ændre på ordningen.

Jeg vil dog gerne afslutningsvis gentage, at vi ser positivt på alle tiltag, der har til formål at bekæmpe spirituskørsel, som er et meget alvorligt trafikmæssigt problem, og derfor ser vi også frem til den videre behandling i udvalget, hvis vi på nogen måder har mulighed for at ændre eller i hvert fald at justere på ordningen, således vi sikrer, at færre kører spirituskørsel. Men som forslaget ligger nu, kan vi ikke stemme for det.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste taler er hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Dansk Folkeparti har tidligere stillet en række forslag på netop det her område, og derfor kan det næppe komme bag på forslagsstillerne, at vi er positive over for intentionerne i forslaget. Vi kan godt have nogle betænkeligheder, men det er jo et beslutningsforslag, og der skal man lade være med at være for nøjeregnende, i forhold til hvad det nu lige er, der står.

Det, der jo egentlig står, er, at alkoholåse er en rigtig god idé, især hvis man har fået taget sit kørekort. Vi synes, det ville være en rigtig god idé, hvis man kunne montere dem i alle biler, for så undgår vi jo, at folk kører spirituskørsel. Forslaget her lægger jo nærmest op til, at det skal være en sanktion, når man har kørt spirituskørsel, og vi vil også gerne være med til at kigge på den nuværende ordning – den er alt for lidt benyttet. Jeg håber, at et bredt flertal her kan lande det her i en beretning og så tage en fornuftig diskussion, som ministeren ligesom inviterede til, og tale om, hvordan vi gør den her ordning bedre, hvordan vi kommer videre med brugen af alkoholåse. For der er ingen tvivl om, at alkoholåse redder liv.

Og så har jeg ikke den samme bekymring, som nogle måske har, for, at det er forfærdeligt, og at det da også er alt for dyrt for de stakler. Altså, har man råd til at drikke sig en brandert på og gå ud og sætte sit eget og andres liv og førerlighed på spil, så har man også råd til at montere en alkoholåse. Så lige der er jeg altså ikke så brødebetyngt, i forhold til at det her måtte afføde en omkostning for en dømt spritbilist.

I forvejen er det jo ikke ligefrem gratis. Når det gælder de sanktioner, der tages i brug allerede nu, så er det forbundet med store bøder osv., men jeg synes ikke, man kan bruge argumentet om, at det også er for dyrt for de staklens mennesker, der har været ud at køre spirituskørsel, at montere en alkoholåse. Det er meget, meget dyrere både for samfundet og for alle andre for de familier, der måske mister en af deres kære, fordi de bliver kørt ned af en spritbilist. Det er meget dyrere for samfundet og for alle dem, der kommer til skade og skal belaste vores sundhedsvæsen. Prisen på en alkoholåse er, tror jeg, efterhånden nede på det, der svarer til fire alufælge, så mon ikke vi kan se bort fra den bekymring med hensyn til prisen?

Med disse ord vil jeg sige, at jeg håber, at vi kan lande det her bredt rent politisk, for det er så vigtigt i forhold til færdselssikkerhed, det er så vigtigt i forhold til at redde menneskeliv i trafikken. Så jeg håber, at vi kan komme videre ad den her vej, og at forslagsstillerne tager imod den udstrakte hånd, og vi får lavet en fornuftig beretning om det her.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det fik så forslagsstilleren til at stille en kort bemærkning. Hr. Jonas Dahl, SF.

Kl. 17:52

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne kvittere for ordene, og jeg er sådan set meget enig i det, som ordføreren også er inde på med hensyn til nu at prøve at se, om vi kan samle et bredt politisk flertal for det. Det vil jeg også gerne kvittere for. Men i forhold til de bekymringer, der har været, er der jo ingen tvivl om, at prisen betyder noget – det er også det, ordføreren sammenligner med fire alufælge – og sådan som jeg har fået det forelagt, kan man leje en alkoholåse for 800-900 kr. om måneden. Vil ordføreren kommentere lidt på det, for der er jo også nogle forskelle i forhold til den svenske ordning og det, vi nu foreslår? Der er nogle, der har været ude at sige, at det her er for stramt. Er det den bekymring, som Dansk Folkeparti har? Det er bare for egentlig at have en forståelse af det, når vi arbejder videre.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:53

Kim Christiansen (DF):

Jeg synes ikke, der er noget for stramt i forhold til brug af alkoholåse, men her lægger man det jo sådan set oven i straffen. På den nuværende ordning, kan man sige, får man en lille smule respekt på frakendelsestiden og så måske en mulighed for tidligere at komme ud og komme på jobmarkedet igen, hvis man har brug for sin bil. Jeg synes, at det incitament faktisk er godt, og det er så måske en af de ting, vi kan diskutere. Så foreslår SF også, at det skal være fra 0,5 promille, altså, der skal jo være en ubetinget frakendelse af kørekortet, før det her giver nogen mening. Så der skal man nok lige studere promillegrænserne. Jeg mener, at vi skal over 1,2. Men altså, vi er åbne over for at diskutere alt i forhold til brugen af alkoholåse.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren ønsker ikke ordet til anden omgang, så tak til ordføreren. Vi fortsætter i talerrækken. Hr. Kristian Pihl Lorentzen, Venstre. Værsgo.

Kl. 17:54

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Venstre hilser det velkommen, at SF med dette beslutningsforslag sætter fokus på problemet med de alt for mange trafikulykker, der er forårsaget af kørsel med alkohol i blodet. Det er et uhyggeligt faktum, at i perioden fra 2010 til 2013 var det hver femte trafikdræbte, der mistede livet i en ulykke som følge af spirituskørsel.

Med dette beslutningsforslag vil SF pålægge regeringen at fremsætte et lovforslag, der stiller krav om, at alle dømt for spirituskørsel skal have installeret en alkolås i deres bil 2 år efter generhvervelse af kørekortet. Derudover mener SF, at personer, der er dømt for spirituskørsel med en promille på mellem 0,5 og 1,2, også skal have installeret en alkolås i bilen 2 år efter generhvervelse af kørekortet.

Jeg har stor forståelse for SF's ønske om at følge op på rapporten »Trafikulykker om natten«, som Havarikommissionen for Vejtrafikulykker er kommet med. Vi skal helt sikkert overveje yderligere skridt, der kan bidrage til at forebygge spritkørsel – og narkokørsel for den sags skyld, det er jo også dødsensfarligt.

Når en person frakendes kørekortet på grund af spirituskørsel, opstår der ofte store problemer med at passe arbejde eller uddannelse. Man kan sige, at det skulle man nok have tænkt lidt på, inden man satte sig bag rattet i beruset tilstand. I Sverige har man valgt at prioritere spritbilisters mulighed for fortsat at køre bil efter en spritdom ved, at man kan vælge frit mellem frakendelse af kørekortet eller kørsel med en alkolås. Det er efter min mening en meget vidtgående ordning, der er på kant med retsfølelsen i en stor del af den danske befolkning, hvis man kort tid efter en spritdom kan se den dømte bag rattet igen. Men det er heller ikke det, som SF foreslår.

Jeg vil alligevel i denne sammenhæng pege på hensynet til retsfølelsen. Kørsel med sprit eller narko i blodet er ikke accepteret i det danske samfund, og det skal de ordninger, vi indfører, selvfølgelig afspejle. Noget tyder på, at incitamentet til at vælge en frivillig alkolåsordning er for lille, og det er formentlig også i lyset af, at udgiften for bilisten andrager op mod 30.000 kr. for leje og gebyr i 2 år. Det er Venstre klar til at se nærmere på i sammenhæng med granskning af erfaringer fra andre lande omkring os. Der er i hvert fald noget, der tyder på, at den nuværende ordning ikke er en succes, men den har jo altså virket i mindre end et år, så vi skylder også lige at få lidt erfaringer med den.

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at transportministeren er ved at se nærmere på erfaringer med alkolåsordninger i andre lande med henblik på at høste inspiration. Desuden hilser jeg det velkommen, at ministeren agter at indkalde ordførerne til en drøftelse af det videre arbejde med eventuel ændring af den nuværende ordning for alkolåse. Det giver også mulighed for, at vi får lidt mere erfaring med den nuværende ordning, der trådte i kraft for mindre end et år siden, altså en fremstrakt hånd fra regeringen til Folketingets partier.

På denne baggrund er det min anbefaling, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet forsøger at formulere en beretning, der anerkender transportministerens igangværende arbejde med at forbedre reglerne for alkolåse. Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger her.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Nå, der kom lige en enkelt til en kort bemærkning. Hr. Jonas Dahl, SF.

Kl. 17:58

Jonas Dahl (SF):

Jeg har fuld respekt for, at man gerne vil se, hvad det eksisterende lovgrundlag ligesom har skabt af erfaringer, men der er indtil videre mig bekendt syv, der har benyttet sig af det. Det kan man ikke sige

er imponerende, når man sammenligner med tallene fra Sverige, hvor alkolåsene kan tælles i tusindvis. Det tror jeg ikke skyldes, at svenskerne drikker mere end danskerne – måske snarere tværtimod – men at man har en anden lovgivning.

Men kan ordføreren løfte lidt af sløret for, hvad det så er for nogle tanker, man har i Venstre, for jeg vedstår mig gerne, at der er behov for en drøftelse af det her. Det er jeg sådan set også glad for vi nu kan høre ministeren inviterer til, men hvad er det så for en retning, Venstre forestiller sig? Det synes jeg da er interessant at få be-lyst nu her i dag, når vi har forslaget i salen.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:58

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen, vi er klar til at gå videre med ordninger, og jeg tror også på, at alkolåse er et godt middel, som kan være med til at forebygge spirituskørsel. Helt hvor langt vi vil gå, ved vi ikke.

Nu synes vi, det er rigtig godt at få set på erfaringer fra andre lande. Ofte gør vi den fejl her i Danmark, at vi ligesom buser derudad og undlader at se, hvad der faktisk fungerer i landene omkring os. Så det vil vi gerne have set nærmere på, og det er det, ministeren går i gang med. Samtidig synes vi godt om, at ministeren inviterer partierne over til en drøftelse af, hvordan man egentlig kunne tænke sig at komme videre med det her. Så vi er åbne over for at se på en bred vifte af muligheder, men vi synes, at SF's forslag her er for vidtgående, som det foreligger.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 17:59

Jonas Dahl (SF):

Det er lidt uklart, hvad det er, der er for vidtgående, for erfaringerne fra Sverige taler for sig selv. Der har de haft det i en længere årrække, så der kan man sådan set hente erfaringerne allerede nu. Er det promillegrænsen, man synes er for lav, eller er det, fordi 2 år er for lang tid at køre med en alkolås? Hvad er det egentlig, Venstre er utilfreds med? Jeg må indrømme, at jeg egentlig gerne vil prøve at vise en imødekommelse, for jeg synes, der var en imødekommelse af forslaget, men det er mig lidt uklart, hvad det egentlig er, Venstre har imod det her forslag.

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 17:59

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Det har ministeren jo også redegjort for i sin tale her for lidt siden. Altså, et af problemerne her er jo, at det er meget vidtgående, at man i 2 år, efter man har generhvervet sit kørekort, skal køre med sådan en alkolås, og det er en ret så stor udgift for den enkelte bilist. Der kunne det godt være at det får en modsatrettet effekt, så der faktisk er flere, der bliver fristet til at køre spirituskørsel. Det er sådan nogle ting, vi skal have gravet dybere i, bl.a. med erfaringer fra andre lande, inden vi bare sådan skråsikkert lige griber til det her.

Men igen: Ros til SF for at sætte fokus på det, og jeg glæder mig til, at vi forhåbentlig kan lande den her sag med en beretning i udvalget.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste i talerækken er ordfører hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:00

vi landede en beretning, hvori vi i høj grad henviser til den svenske ordning, da det jo også i høj grad, som flere har nævnt, også transportministeren, handler om at lære af andre lande.

Derfor er jeg selvfølgelig også glad for og vil kvittere for, at transportministeren nu her siger, at han vil indbyde alle ordførere til en snak om det her. Det vil Enhedslisten gerne møde op til. Vi vil helt klart slå på, at der er en svensk ordning. Der er ikke grund til at opfinde den dybe tallerken en gang til. Vi tror ikke på, at der er så stor forskel på Sverige og Danmark i den her sammenhæng.

Det eneste, vi bare vil understrege eller ligesom gøre opmærksom på, er, at det her ikke må komme til at tage lige så lang tid, som det tog at indføre den danske ordning, vi har nu. Jeg tror, den blev vedtaget tilbage i 2010 eller 2011, jeg husker det ikke så nøje, og det var i hvert fald før, jeg selv kom i Folketinget. Og vi gennemførte den først i april 2015. Det var jo nærmest en skandale, at det tog så lang tid.

Kl. 18:06

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Tak for det. Enhedslisten har bestemt sympati for, at vi i langt større omfang, end det sker, får installeret alkoholåse i biler, faktisk i det hele taget, men da ikke mindst hos mennesker, der tidligere er dømt for spritkørsel. Vi har tidligere støttet forskellige forslag på det her område, bl.a. fra Dansk Folkeparti, om at alkoholåse blev installeret i nye biler. Det stødte på nogle nærmest forbud fra EU's side, må man forstå, selv om jeg egentlig synes, at vi godt kunne have lavet en national ordning, og i hvert fald kunne vi have fremmet installeringen af alkoholåse ved at give fradrag i f.eks. registreringsafgiften mod at erstatte ting, altså fjerne en række af de andre forældede fradrag, som jo forekommer i registreringsafgiften. Så som udgangspunkt er vi faktisk positive i forhold til det her beslutningsforslag, men vi har også nogle forbehold.

Når man gennemfører en fuldstændig obligatorisk ordning, bliver det i vores øjne en ekstra straf oven i frakendelsen af kørekortet og de bødestrafte, der måtte falde i den forbindelse. I hvert fald bliver det en ekstra straf i form af de 25.000 kr., som er det, der blev opgivet som prisen, da vi lavede ordningen tilbage i april 2015. Det synes vi egentlig er en ganske voldsom ekstrastraf oven i selve det at blive frakendt kørekortet og i de bødestrafte, der falder i den forbindelse.

Det er jo tydeligt, at den nuværende danske ordning ikke er nogen succes, i hvert fald ikke indtil videre. Jeg tror heller ikke på, at den bliver det. Man kan godt sige: Ja, den er helt ny, og lad os nu se. Men det tror jeg ikke på. Der er syv bilister, der har benyttet sig af den frivillige ordning. Det er søreme ikke ret mange. Man kan selvfølgelig vurdere, hvorfor det er sådan. Jeg tror da, at det ikke mindst er prisen, som man får som tillægsstraf, kan vi sige, nemlig prisen på en alkoholås, som gør det. Det er også helt tydeligt manglende information om ordningen, tror jeg da, og så også det, at man efter den danske ordning jo tidligst kan få en alkoholås efter 2 år, og for mange er jobbet så smuttet. Det er måske også et af problemerne her.

Der er efter vores mening i den danske ordning simpelt hen et manglende incitament til at få installeret en alkoholås. Derfor har vi jo også fra Enhedslistens side igennem faktisk mange år henvist til og skævet til, eller hvad man vil kalde det, den svenske ordning. Den har også været nævnt her flere gange. Jeg og Enhedslisten er bestemt tilhængere af, at vi kigger på de svenske erfaringer. Jeg synes, det virker overbevisende, når man kan læse sig til, at den svenske ordning i dag betyder, at der kun er 10 pct. gengangere. Det er altså et flot tal mod tidligere, det har jeg også kunnet læse mig til, nemlig et tal på 60 pct. Det synes jeg er et voldsomt fald i antallet af tilbagefald, i antallet af gengangere.

3.256 fik installeret en alkoholås frivilligt i, jeg tror, det var 2014. Det er selvfølgelig, fordi den svenske ordning jo udgør et alternativ til en egentlig frakendelse af kørekortet. Man kan stort set få lov til at køre igen med det samme, men altså nu med alkoholås. Det tyder jo altså på, at det virker. Jeg må sige, at så falder jeg ikke for argumentet om retsfølelsen. Jeg tror, at vi skal have en ordning, der virker. Vi skal have en ordning, der betyder, at folk ikke kører spirituspåvirket. Og når den svenske ordning faktisk er en succes, behøver vi jo ikke at gå over åen efter vand – eller ja, vi bør gå over Øresund efter vand, så at sige. Det er derovre, vi måske skulle hente vores inspiration.

Lad mig med det samme understrege, at Enhedslisten ingen sympati har for spritbilister overhovedet, men vi kunne godt tænke os, at

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Jonas Dahl, SF.

Kl. 18:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg er meget enig i, at det, der ligger i det her forslag, netop er en ekstra straf, for jeg synes, det er meget alvorligt, når man kører spirituskørsel. Og jeg synes også, at det har nogle meget alvorlige konsekvenser for ikke mindst de pårørende og de personer, der risikerer at blive ramt. Men jeg lytter sådan set også til det, der bliver sagt fra Enhedslistens side, i forhold til at se på den svenske model.

Er det, Enhedslisten foreslår, at man skal have den her nærmest betingede frakendelse, således at hvis man får en alkoholås, bortfalder en del af straffen? Det er bare, så jeg kan forstå, hvor det er, Enhedslisten gerne vil hen.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 18:06

Henning Hyllested (EL):

Ja, det er det. Det er jo det, der sådan grundlæggende ligger i den svenske model og det er vi bestemt tilhængere af. Og det er vi simpelt hen, fordi man kan se, at ordningen virker. Den betyder, at man ikke får det her tilbagefald af folk, der igen og igen kører spirituspåvirket. Den virker rent faktisk.

Den svenske model betyder også, og det betyder rigtig meget for os, at der er mange, der på den måde i virkeligheden kan beholde deres job. Der er jo rigtig mange i det her land og i Sverige, der er afhængige af at have et kørekort i forbindelse med deres job. Det gælder ikke bare chaufførjob. Det er også folk, der kører maskiner osv. osv. rundtomkring på virksomhederne, og folk, der har brug for at køre i de yderområder, hvor der ikke er kollektiv trafik, at køre fra og til arbejde og ikke rigtig har andre muligheder.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken, og jeg har forstået, at den næste ordfører er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 18:07

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tak for det. I Liberal Alliance anerkender vi, at der kan være fornuft i at udvide ordningen med alkoholåse for spritbilister. Vi finder det

vigtigt, at der bliver denne sanktionsmulighed, og at der ikke alene er tale om en frivillig ordning. Det er et forholdsvis lille antal biler, der drejer sig om, og heldigvis for det. Og mon ikke det i visse tilfælde kan være at betragte som hjælp til selvhjælp, at man i 2 år ud over frakendelsestiden af kørekortet skal yde denne ekstra indsats, for at bilen kan køre? Det er vi overbevist om at også medtrafikkanterne vil påskønne, så vi imødeser, at der eventuelt kan landes en beretning med det sigte at finde en passende løsning. Tak.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke nogen korte bemærkninger, så tak til ordføreren. Den næste taler er ordføreren for Alternativet, hr. Nikolaj Amstrup. Værsgo.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Nikolaj Amstrup (ALT):

Mange tak. Alkohol er stadig en af de største dræbere i trafikken, men vi er faktisk inde i en rigtig god udvikling. På forsiden af metro-Xpress her til morgen stod der: »Langt færre unge i spritulykker«. Og tallene taler deres eget klare sprog: Antallet af unge, der kommer til skade eller dræbes i spiritusuheld i trafikken, er fra 2009 til 2014 faldet fra 304 til 105. Det er en fantastisk udvikling, men den kommer ikke af sig selv. Den kommer, fordi vi som samfund har taget det problem alvorligt og iværksat en bred palet af indsatser, der skal forhindre spirituskørsel.

Dette beslutningsforslag om obligatoriske alkoholåse for spiritusdømte er et muligt næste skridt for at gøre det endnu mere trygt at bevæge sig i trafikken, og vi synes i Alternativet meget godt om ikke kun at tænke i ren straf, men også tænke i tiltag, der opfordrer til en klogere måde at agere på. Som både ministeren og flere af ordførerne sagde, synes vi, der er nogle uklarheder i beslutningsforslaget, men selve grundideen i beslutningsforslaget og ideen om at arbejde frem mod en beretning synes vi rigtig godt om. Og at ministeren så har en fremstrakt hånd og allerede nu inviterer over til en samtale om emnet, synes vi også er positivt. Forslaget, som det er nu, er måske en kende for uklart, men intentionen i forslaget støtter vi.

Kl. 18:10

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 18:10

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Tak. Vi ved, at for høj fart og spirituskørsel er to af de overtrædelser af lovgivningen, som koster allerflest liv og koster allerflest ulykker ude på vores veje. Derfor er vi rigtig glade for SF's forslag, som er at prøve at udvikle, hvordan vi kan gøre noget ved det problem, som spirituskørsel er. Og vi synes, det kunne være forfriskende at diskutere, hvordan man kan bruge sådan en alkoholåse til at få folk videre, når de har fået sådan en straf.

Vi er ikke sikre på, at det sådan lige er det konkrete forslag, vi vil støtte op om, men vi synes, det kunne være en god idé at sige til folk, der har overtrådt spirituslovgivningen og færdselsloven, at hvis man får sådan en alkoholåse, kan man få lov til at komme ud at køre noget før. Det vil vi gerne være med til at fremme, og vi vil gerne tage imod den udstrakte hånd fra regeringen, som også Dansk Folkepartis ordfører nævnte, og prøve at sætte os ned og se på, hvordan vi kan bruge alkoholåse noget mere. For det tror vi kan være med til at mindske antallet af spiritusulykker på vejene, som sammen med fart er en af de ting, der koster allerflest liv. Så det vil vi gerne være med til.

Vi takker SF for at bringe det op her i dag og glæder os til det arbejde, vi skal i gang med.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så giver jeg ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jonas Dahl, SF. Værsgo.

Kl. 18:12

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Jeg vil egentlig gerne indlede med at kvittere for debatten. Så har der været to ting, som jeg måske synes kræver lidt ekstra ord, inden jeg dykker ned i de forskellige partiers kommentarer.

Der var flere, som centrerede sig om, om det var en ekstra straf, at det gik helt ned til 0,5 promille, således at der, når man har kørt med en promille på 0,5, også vil falde den straf, at man skal køre med alkoholås. Jeg vil gerne sige, at det fra SF's side er vores ønske. Vi synes, at der er behov for en gevaldig opstramning. Der er så flere, der har antydnet, at det skulle være uklart, og til det kan jeg bare sige indledningsvis, at det sådan set ikke er uklart. Jeg synes, at der er behov for, at vi slår meget hårdt ned på spritbilisme.

Jeg tror, det var Venstres ordfører, der var inde på, at 25 pct. af trafikdrabene skyldes spiritus. Hvis vi tager den rapport, der kom fra Havarikommissionen, om vejtrafikulykker, viser den, at to ud af tre ulykker om natten i landzonerne skyldes spiritus. Det understreger for mig at se, at vi har et problem, når to ud af tre af de ulykker, vi har i landzonerne om natten, skyldes spiritus. Så handler det i hvert fald også om, at vi har nogle kulturelle ting i Danmark, som gør, at det stadig væk i lidt for mange sammenhænge er okay lige at hoppe ud i bilen og tage den hjem, fordi det er svært for en taxa, eller fordi der er langt til bussen. Det synes jeg ikke er i orden.

Jeg synes også, der er behov for, at vi politisk sender et meget, meget klart signal – og det vil jeg også gerne kvittere for at langt de fleste partier har gjort i dag – om, at vi sådan set anerkender, at her er der et problem, som vi er nødt til at adressere. Jeg synes, man skulle gå meget hårdt til værks, og det er også baggrunden for, at vi har fremsat det her forslag.

Når det er sagt, vil jeg egentlig gerne kvittere for de bemærkninger, der er kommet over en bred kam. De kom også i forskellige tonelejer, har jeg lyttet mig til, men der er sådan set bred opbakning til, at vi skal gøre noget. Og der er bred enighed om, at det forslag, som allerede er i funktion, og som har virket et års tid, er alt, alt for lidt, når det er syv spritbilister, der har benyttet sig af den her alkoholås, og at det selvfølgelig også kalder på en politisk handling.

Jeg vil også gerne kvittere ministeren for, at han allerede nu indikerer at ville tage nogle politiske drøftelser om det og invitere ordførerne over; det glæder mig rigtig meget. Jeg vil gerne kvittere for det, for jeg synes, det er positivt, at vi kan gå direkte til handling. Nu vil jeg selvfølgelig også gerne se, at det så bliver fulgt op med konkret handling, og vi vil selvfølgelig forbeholde os ret til, såfremt vi ikke kan komme videre med det, at kigge på, om vi skal gå videre med afstemning om de konkrete forslag. Men jeg håber og tror sådan set også, at vi kan samle en bred kreds af partier, som har et oprigtigt ønske om at gøre noget i forhold til de alt for mange mennesker, som sætter sig ud i bilen og kører med sprit i blodet. Det, at det i sidste ende koster deres eget liv, kan man måske sige er, hvad det er, når det er selvforskyldt, men det, der er det rigtig triste, er, når det koster alle mulige andres liv og førlighed. Så har vi i den grad et samfundsmæssigt problem, vi også er nødt til politisk at forholde os til.

Der var flere andre bemærkninger, som jeg bare kort vil komme ind på.

Socialdemokraterne var inde på, at der også er nogle udfordringer i forhold til prisen. Det er jeg sådan set meget enig i. Jeg svarede, jeg tror, det var Venstres ordfører, nej, det var Dansk Folkepartis ordfø-

rer, der var inde på det, at det, man jo kan gøre i dag, er, at man i hvert fald mig bekendt kan erhverve en alkolås for 800-900 kr. ved at leje den. Det er stadig væk rigtig mange penge for mange mennesker, og derfor kunne det også være en mulighed, at man kiggede på, hvordan man også fra statslig side kunne købe en større samling, for så er der som regel også en vis mængderabat. Det diskuterer vi meget på sundhedsområdet i de her dage, det handler om samkøb og fælles indkøbsaftaler osv., men det kunne jo også være en af de muligheder, man skulle afsøge, således at man måske også fik noget mængderabat.

Nu er det jo sådan, at i Sverige var antallet af spritbiler, der fik installeret alkolås alene i 2014, over 3.200, men samlet set er der over 90.000 alkolåse i brug, fordi der er mange, der har fået det installeret i firmabilene.

Det leder mig over til det, som også Dansk Folkeparti var inde på, nemlig diskussionen om promillegrænsen. Lad os endelig tage den, det vil jeg sådan set gerne være med til. Men jeg vil også gerne kvittere Dansk Folkeparti for den løsning, som de var inde på, og som jeg også mener skal være den langsigtede løsning, og den er, at der som udgangspunkt bør være alkolås i nyere biler, for det er noget, vi er nødt til at få adresseret. Venstre var også inde på det, de var måske lidt mere skeptiske over for udgiften, men de var det også over for den nuværende ordning, som ikke virkede tilstrækkelig. Det vil jeg gerne kvittere for. Jeg tror sådan set, vi kan nå hinanden her. Enhedslisten, Liberal Alliance og Alternativet havde forskellige tonelejer og havde også forskellige forbehold i forhold til det.

Grundlæggende synes jeg, at det er positivt, at vi er kommet så langt i dag, at vi nu forhåbentlig kan mødes hos ministeren, og jeg går ud fra, at det bliver inden sommerferien. Det nikker ministeren til, så det vil jeg selvfølgelig holde ham op på. Han har også et par måneder at løbe på.

Vi er i en situation i dag, hvor vi må konstatere, at Sverige er kommet rigtig, rigtig langt, og forskellen på Sverige og Danmark, som bl.a. Alternativets ordfører var inde på, er trods alt ikke særlig stor. Det betyder også, at vi bør kunne høste tilsvarende erfaringer i dansk sammenhæng, og at vi måske ikke mindst kan få diskussionen, for jeg tror, at noget af det, som vi kan nå allerlængst med, er den præventive diskussion. Det handler ikke så meget om diskussionen om alkolåse i sig selv og indførelsen af dem, hvilket jeg tror vil have en isoleret effekt på dem, der gør det igen og igen, men det handler i høj grad om den præventive effekt, når der bliver skabt opmærksomhed om det. Der skal igen og igen gøres opmærksom på den risiko, man ikke bare selv, men også ens omgivelser løber, når man sætter sig ud i en bil og kører med sprit i blodet – jamen det er i den grad til fare for alle andre, ikke bare for en selv. Så derfor mener jeg sådan set, at argumenterne står i kø, når vi taler om, at vi også er nødt til at gøre yderligere ved det.

Med de ord vil jeg gerne kvittere både de forskellige partier for at være positive, men også ministeren for at have vist imødekommenthed over for det konkrete forslaget.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Transport- og Bygningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 53: Forslag til folketingsbeslutning om studenterkørsel.

Af Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsættelse 13.01.2016).

Kl. 18:18

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver ordet til transport- og bygningsministeren. Værsgo.

Kl. 18:18

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Tak for det. Studenterkørsel er jo en rigtig fin og festlig dansk tradition. Det kan derfor også være svært at forstå, hvorfor det alene er elever, der gennemfører en gymnasial uddannelse, som får lejlighed til at opleve det. Af samme grund vil jeg også gerne kvittere for dette forslag om at udvide ordningen med studenterkørsel.

Vi er i regeringen positivt indstillet over for en udvidelse af ordningen, så flere unge, der afslutter en uddannelse, får mulighed for at fejre det med studenterkørsel. Jeg vil dog godt slå fast, at jeg mener, at det er vigtigt, at en udvidelse af ordningen foregår på en måde, der er færdselssikkerhedsmæssigt forsvarlig. Mine embedsmænd er ved at se på, hvordan vi kan udvide ordningen, og jeg vil da i den forbindelse godt sige, at regeringen er af den opfattelse, at eux-uddannelserne også skal være omfattet af reglerne og have lov til at køre studenterkørsel. Man kan spørge sig selv, hvordan det er gået til, at det ikke har været muligt, og der håber jeg at vi måske endda kan gøre det endnu hurtigere, end vi kan lave resten af det, altså i form af en beretning, eller hvordan vi nu finder ud af mulighederne for det, men vi er i hvert fald meget indstillet på, at det i forhold til eux-uddannelserne gerne skal komme hurtigt.

I det arbejde, der indgår, er der jo også nogle overvejelser om, hvorvidt der er et færdselssikkerhedsmæssigt behov for at indarbejde eventuelle yderligere betingelser for meddelelser af tilladelser til studenterkørsel. Sådanne betingelser vil dog være afhængige af, hvilken uddannelse der søger om tilladelse. Da jeg synes, det er vigtigt, at vi får gennemtænkt de færdselssikkerhedsmæssige aspekter i sagen, så vil jeg også gerne sige til forslagsstillerne, at jeg håber, de vil opfatte det sådan, at når vi i regeringen ikke siger, at vi kan støtte beslutningsforslaget, så er det ikke et udtryk for, at vi ikke meget gerne vil komme forslagsstillerne i møde og prøve at finde ud af, om vi på en eller anden måde kan få tænkt nogle ting ind. Der er jo en masse ting, som vi skal forholde os til. F.eks. får vi det nu spredt ud over hele året, og det kan der såmænd være noget godt ved, men der kan så også være nogle udfordringer. Det har også noget at gøre med, om der, hvis det er så mange biler, der skal til at køre, så er nogle ting vedrørende noget sikkerhedsmæssigt, vi skal gå ind og se på.

Men vi er altså meget imødekomment over for, at vi får en god drøftelse af det her, og jeg vil selv gerne stille mig i spidsen for, at vi – med alle dem, der måtte være interesserede – kan få den drøftelse i gangovre hos mig, hvor vi kan prøve at diskutere tingene igennem. Mine embedsmænd er allerede i gang med at se på, hvilke overvejelser og hvilke spørgsmål der skal til, og derfor vil jeg jo sige til forslagsstillerne, at jeg synes, det kunne være en god idé, hvis man f.eks. i udvalget – men det bestemmer udvalget jo – kunne ende op med en beretning, hvor man f.eks. tager de her gode intentioner og initiativer, der ligger i forslaget, og samler dem, og at vi måske så sammen prøver at lave en eller anden handlingsplan for, hvordan vi kan få det gjort.

Men at vi altså ikke støtter beslutningsforslaget, som det ligger nu, og det gør vi ikke, skal ikke tages som udtryk for, at vi ikke kan

se, at der er nogle gode ting i det. Tværtimod er vi allerede selv i gang, og jeg kan kun opfordre til, at vi kan gøre det sammen og prøve at finde ud af nogle modeller, som vil kunne indfri både beslutningsforslagsstillernes ønske og også regeringens ønske.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er en enkelt til en kort bemærkning til ministeren, nemlig hr. Jens Henrik Thulesen Dahl. Værsgo.

Kl. 18:21

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak, og mange tak for den positive tilgang. Den er jeg rigtig glad for, men der er et par enkelte detaljer i det, som ministeren siger, som jeg lige studser over. For der bliver sagt, at det afhænger af, hvad for en uddannelse der søger. Jeg kan ikke rigtig se, hvorfor det skulle gøre en forskel, hvad det er for nogle unge, der sidder omme på ladet af den her lastbil i forhold til at komme ud at køre studenterkørsel. Så hvorfor er det vigtigt, hvad for en uddannelse der søger?

Kl. 18:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ministeren.

Kl. 18:22

Transport- og bygningsministeren (Hans Christian Schmidt):

Nej, det, man bare skal huske, er, at vi skal have det afgrænset. Beslutningsforslagsstillerne har jo afgrænset det på én måde i beslutningsforslaget, og man kunne godt finde andre måder at afgrænse det på. Det er jo sådan, at de fleste i dag kender det ud fra det, som man er vidne til en eller to gange om året, når de bliver kørt, men jeg synes, vi lige skal gå ind og kigge på de her uddannelser og også se på, hvornår de i grunden har afslutning, hvor tit de har det, og hvor stort det behov for det, der kommer, nu vil blive. Så det er mere i det lys, man skal se det.

Jeg synes, at det er fint, at man ikke går ind og siger, at der er nogle uddannelser, der har mere ret til at køre studenterkørsel end andre. Jeg har også lagt mærke til, at beslutningsforslagsstillerne har foreslået et ord, som man kunne bruge i stedet, og det stiller jeg mig heller ikke afvisende over for.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Så er der ikke flere spørgsmål til ministeren i denne omgang. Tak til ministeren.

Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første taler er hr. Erik Christensen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 18:23

(Ordfører)

Erik Christensen (S):

Tak. Beslutningsforslaget her fra DF er jo en genfremsættelse fra sidste år, hvor behandlingen af forslaget blev afbrudt som følge af folketingsvalget. Vi ser meget positivt på beslutningsforslaget, fordi det åbner op for at give flere studerende mulighed for at køre studenterkørsel i forbindelse med afslutningen på deres uddannelse. Vi er meget enige med forslagsstillerne i, at der ikke skal gøres forskel på uddannelserne – alle skal have mulighed for det her.

Det er jo sådan, at det er en gammel tradition, som jo indtil videre har tilhørt det almene gymnasie. Det startede i 1960'erne, og i 1975 blev behovet faktisk så stort, at man var nødt til at regulere det ved lov. Men siden da er der jo ifølge forslagsstillerne selv kommet mere end 100 ekstra ungdomsuddannelser til, og de bør selvfølgelig ikke snydes for en god tradition, hvor man kører rundt med kammeraterne og besøger forældre og hygger sig osv.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi mener ikke, at der skal gøres forskel på de studerende – derfor ser vi positivt på forslaget. Men samtidig synes vi også, som ministeren var inde på, at der kan ligge nogle trafikikkerhedsmæssige problemstillinger i det her. Vi har jo allerede nu med de kørsler, der foregår, set også alvorlige uheld. Derfor mener vi, at der i forbindelse med det her er behov for, at vi også får strammet op på lovgivningen og sikkerheden ved kørsel med studenter og andre. Eksempelvis kunne man jo forestille sig, at man stillede krav om, at hastigheden kun kunne være 40 km/t., og at de stativer, der er på de her lastbiler, skulle være noget højere, så man i hvert fald nærmest skal kravle op for at kunne falde ud.

Vi støtter ikke beslutningsforslaget, som det ligger nu, men vi går gerne ind i det videre arbejde i udvalget for at, som ministeren var inde på, samles omkring en indberetning om det her. Det væsentlige for os er, at der ikke bliver gjort forskel på uddannelserne, så alle får mulighed for at kunne bruge den her tradition, og så vi samtidig får kigget på, om der trafikikkerhedsmæssigt kan være nogle problemstillinger, som vi er nødt til at forholde os til. Det skulle være ordene fra os.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Næste taler er hr. Kristian Pihl Lorentzen, Venstre. Værsgo.

Kl. 18:26

(Ordfører)

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak. Studenterkørsel er en god og festlig tradition landet over. Efter det hårde slid med eksamen skal huen fejres. Jeg vil gerne kvittere for, at Dansk Folkeparti med beslutningsforslaget her lægger op til at ligestille ungdomsuddannelserne med hensyn til studenterkørsel. Helt konkret foreslås, at ungdomsuddannelser af minimum 2 års varighed bliver omfattet af bekendtgørelsen om studenterkørsel.

Venstre er enig i det rimelige og fornuftige i, at flere unge får mulighed for at fejre deres ungdomsuddannelse med studenterkørsel. Og i virkeligheden burde det jo også som nævnt måske hedde ungdomsuddannelseskørsel i stedet for studenterkørsel – det er bare knap så mundret et ord, må man sige.

Det er vigtigt for Venstre, at en udvidelse af studenterkørselsbekendtgørelsen sker under skyldig hensyntagen til trafikikkerheden. En markant udvidelse af kredsen af uddannelser, der afstedkommer studenterkørsel, vil alt andet lige jo også medføre en stigning i antallet af vogne, der skal ud at køre på vejene. Derudover vil studenterkørslen også blive spredt ud over hele året, og studenterkørsel om vinteren kan eventuelt medføre nogle udfordringer.

Derfor glæder det mig, at transport- og bygningsministeren er i gang med at se på et udkast til en ny bekendtgørelse. Under arbejdet med denne nye bekendtgørelse undersøges, om der ud fra et færdighedsikkerhedsmæssigt synspunkt er brug for at indarbejde yderligere betingelser for, at man kan meddele tilladelse til studenterkørsel. Disse betingelser skal naturligvis så være uafhængige af uddannelsesstype, og det er netop formålet: at ligestille uddannelserne.

Det er selvsagt en forudsætning, at de pågældende vogne, der skal køres med og holdes fast på, skal være synet og godkendt til formålet. Det kan også overvejes, som Socialdemokraternes ordfører var inde på, om der skal meddeles en fartgrænse på f.eks. 40 km/t. med henblik på at styrke sikkerheden omkring disse festlige kørsler.

Som nævnt stiller Venstre sig positivt over for forslaget, der ligestiller den brede vifte af gode ungdomsuddannelser, vi råder over i Danmark, og som vi gerne vil have de unge til at tage. Men vi vil gerne afvente transportministerens arbejde med at tilgodese de trafikikkerhedsmæssige hensyn. Derfor er det mit håb, at vi i forbindelse med udvalgsbehandlingen kan lande sagen med formulering af en beretning på tværs af partierne.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og næste ordfører er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Tak for det. Enhedslisten har den indstilling, at vi ud fra en ren lighedsbetragtning er positivt indstillet over for det her beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti. Jeg vil sige, at ud fra en færdselssikkerhedsmæssig betragtning er det helt uholdbart, men det er, fordi vi i forvejen mener, at det, der i dag foregår ved studenterkørslen, er helt uholdbart.

Jeg ved ikke, hvor mange ulykker der er sket, men det er en kendsgerning, at der faktisk er sket alvorlige ulykker i forbindelse med det her studenterkørsel. Jeg har ladet mig fortælle, at der også har været dødsulykker i forbindelse med det, og det er jo selvfølgelig alvorligt. Og det tror da pokker, for de unge mennesker, som opholder sig på det her lastbillad, er jo døddrukne, de er ikke fastspændt, og de hænger ud over de her sidefjæle og bagsmækker i deres ungdommelige kådhed og beruselse.

Jeg synes, det er fint, at man drikker sig i hegnet, når man har fået sin eksamen, men ikke på et lad af en lastbil, som kører rundt i den almindelige trafik. Egentlig synes vi, at det måske var bedre helt at forbyde det her vanvid, som vi egentlig mener det er, men det er nok ikke særlig sandsynligt, at vi kommer igennem med det.

Derfor er jeg glad for de bemærkninger, der bl.a. er faldet fra ministeren, om, at man er i gang med at kigge på det her. Man er bl.a. i gang med at kigge på færdselssikkerheden, og der er nævnt nogle forskellige forslag om måske 40 km/t. som makshastighed eller bedre afsikring af ladet på en eller anden måde.

Det synes jeg virkelig er glædeligt, for der er jo nogle ubekendte i det her, hvis man bare udvider det til hele sriben af ungdomsuddannelser. Også fordi mange af dem afslutter på forskellige tidspunkter af året, så det er spredt ud over hele året. Nogle uddannelser har afslutning flere gange om året, så vidt jeg forstår, så det kan blive ganske ukontrollabelt.

Men jeg vil sige, at denne ordfører virkelig er imod, at det her forekommer. Men Enhedslisten, som består af en masse unge mennesker, som endnu kan huske, da de fik deres eksamen, synes, at vi ud fra en lighedsbetragtning alligevel skal støtte forslaget. Det gør jeg sådan set også, for det er klart, at jeg også synes, det er urimeligt, at det skal være forbeholdt fire-fem uddannelser at gennemføre det her. Det er for skørt. Men det kan godt virke sådan lidt mærkeligt, at en ordning, som man egentlig synes er vanvittig, skal udvides til nogle flere.

Jeg sætter min forhåbning til udvalgsarbejdet og det arbejde, som foregår i Transportministeriet med at gøre det her meget, meget mere sikkert end det, der foregår i dag.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Vi fortsætter med næste taler, som er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 18:32

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Beslutningsforslaget her fra Dansk Folkeparti har en god pointe. Der kan godt argumenteres for, at disse regler om studenterkørsel bør gælde for en bredere kreds. Omvendt bør det også være sådan, at der skal mere til end et truckkort på en erhvervsskole, før man får tilladelse til den form for frikørsel. Selv med en 2-årsgrænse ser det

Kl. 18:28

ud til at vi vil operere med ikke mindre end 114 ungdomsuddannelser og dermed også en række uddannelser, hvor man afslutter om vinteren, når det er koldt og føret er dårligt.

I Liberal Alliance mener vi, at det er vigtigt, at alle disse unge skal kunne stå på et åbent lad, mere eller mindre ædru, med 80-100 km/t., og vi vil derfor anbefale, at hastigheden skal ned i nærheden af det, en knallert eller en traktor må køre, altså 30-40 km/t. Kan det lade sig gøre, vil vi umiddelbart se positivt på sådan en ændring af bekendtgørelsen, som der er tale om her.

Jeg skal lige understrege, at man selvfølgelig ikke skal kunne stå på sådan et lad med 100 km/t. – jeg tror, jeg kom til at sige det modsatte. Tak.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Nikolaj Amstrup, Alternativet. Værsgo.

Kl. 18:34

(Ordfører)

Nikolaj Amstrup (ALT):

Mange tak. Er der noget, vi gerne vil understøtte i Alternativet, så er det det gode humør og muligheden for at festligholde sine sejre. Og der findes da simpelt hen ikke en bedre sejr for et ungt menneske end at have gennemført en ungdomsuddannelse. Den sejr skal fejres på behørig og ligestillet vis, også selv om uddannelsen ikke lige hedder stx, hhx, htx eller hf.

Forslaget her åbner, som vi har talt om, mulighed for tilladelse til studenterkørsel i forbindelse med alle 2-årige ungdomsuddannelser. At forslaget skaber ligestilling mellem ungdomsuddannelser er en ekstra bonus oven i festligholdelsen. Naturligvis er der sikkerhedshensyn at tage, og det er jo også det, vi skal adressere i udvalgsarbejdet. Nogle vil også indvende, at forslaget ligefrem risikerer at skabe trængselsproblemer, især et par uger i juni, og til det vil vi sige, at den forøgede livskvalitet, der kommer af at holde tilbage for en vognfuld glade unge mennesker med dyt og vink og ikke mindst af at vinke tilbage, til fulde opvejer trængselsproblematikken.

Alternativet støtter glad og gerne forslaget.

Kl. 18:35

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke nogen korte bemærkninger. Næste taler er hr. Andreas Steenberg, Radikale Venstre.

Kl. 18:35

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

I Radikale Venstre synes vi også, man skal give flere ungdomsuddannelser lov til at køre studenterkørsel eller svendekørsel eller elevkørsel, eller hvad man kunne finde på at kalde det. Vi synes ikke, det giver mening, at det kun er dem, der har taget en almen gymnasial uddannelse, som skal have lov til det.

Til gengæld kunne vi også godt tænke os at diskutere, hvornår man så må foretage kørsel i åben ladvogn, eller hvad vi skal kalde det. For vi synes ikke, det er noget, man skal have lov til at gøre hvert år, bare man har været igennem et eksamensforløb eller et andet forløb. Vi synes også, man kunne diskutere, hvad for nogle krav man stiller til de biler, der så må bruges til det.

Så vi vil også gerne imødekomme det, som er kommet frem her i debatten – at vi sætter os ned og diskuterer det sammen i udvalget. Men vi er i hvert fald meget klar på, at også andre end bare dem, der har taget en uddannelse på det almene gymnasium, skal have lov til det, hvis vi er enige om at give nogle lov. Vi synes, det er lidt uddannelsessnobberi, at det kun er nogle bestemte grupper, der har lov til det.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Næste taler er hr. Jonas Dahl, SF. Værsgo.

Kl. 18:36

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Der er faldet mange humoristiske bemærkninger og glade budskaber i dag, og jeg skal sådan set ikke holde mig tilbage i forhold til det. Jeg synes, det er udmærket, at man nu rejser problemstillingen i forhold til studenterkørsel, og det skal selvfølgelig gælde alle, der har fået en gymnasial uddannelse eller en ungdomsuddannelse, eller hvilken betegnelse uddannelserne har. Det skal selvfølgelig både gælde stx og hhx og htx og hf og i øvrigt også eux, som ministeren også var inde på. Det er jeg enig i, så jeg tror sådan set ikke, det er der, problemet er.

Jeg vil dog, hvis jeg skal forholde mig bare en lille smule nøgternt til det, sige, at jeg også tror, det er vigtigt, at man også forholder sig til, hvad det er for en kørsel, man foretager sig, og ikke mindst sikrer – og jeg medgiver, at sikkerheden i en lastbil er begrænset – at hastigheden ikke bare bliver jabbet op, for det er klart, at kører man hurtigere, er der selvfølgelig også en større risiko, når man ikke er fastspændt. Det ser også ud, som om Dansk Folkeparti er helt enige i det.

Jeg er meget enig i, at man skal se på det her, således at det selvfølgelig kommer til at gælde alle, og med bemærkningerne om, at man selvfølgelig hele tiden skal foretage sig en vurdering af, om det også er forsvarligt med de vogne, man i givet fald sender ud i trafikken med de unge mennesker, kan jeg sådan set godt tilslutte mig forslaget.

Men jeg tror, det er vigtigt, at man hele tiden holder sig for øje, at der selvfølgelig skal være en om ikke nødvendig, så i hvert fald nødtørftig sikkerhed, tror jeg man kan kalde det, når man er i en bedugget tilstand og kører rundt på en lastbil. Den skal i hvert fald være til stede, og det tror jeg sådan set de fleste af os kan blive enige om.

Med de ord støtter vi forslaget.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så skal jeg give ordet til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl. Undskyld, der kom lige en ordfører ind, så vi venter lige. Den næste ordfører er hr. Rasmus Jarlov, Det Konservative Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:38

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Tak. Vi synes hos De Konservative, at det er et godt forslag. Jeg kan godt sige, vi har haft lidt drøftelse om det, for som Konservative har vi også overvejet sådan lidt, om vi skulle værne meget om traditionerne, som jo er, at det kun har været studenter, der har haft den her form for kørsel. Men vi har også det hensyn at tage, at vi synes, der faktisk er et stort problem med, at gymnasieuddannelsen har for høj en prestige i forhold til andre uddannelser – der er for mange, der vælger den – og så kan man jo gøre nogle små ting, som gør, at det også er attraktivt at tage andre uddannelser. Derfor synes vi, det her er en god idé.

Jeg kan godt se hensynet til, at vi skal sikre, at der ikke er alt for mange, der kører rundt i åbne ladvogne og forstyrrer trafikken, og jeg hørte også på Enhedslisten, at der var nogle meget, meget store bekymringer for, om det ville udløse kaotiske tilstande og samfundsomstyrtelse, hvis man gjorde det. Det deler jeg ikke helt.

Jeg vil også i forhold til hr. Joachim B. Olsen sige, at jeg måske har en lidt mere liberal tankegang, kan man sige, for jeg tror, at det

lidt vil regulere sig selv. Jeg ser ikke for mig, at der vil være en risiko for, at folk, der har gennemført første trin i revisoruddannelsen eller noget andet, stiller sig op på åbne ladvogne og kører skrigende gennem byen. Jeg tror, det primært vil være, hvis man har gennemført længere uddannelsesforløb, ungdomsuddannelser, hvor man selv føler, at det er så stor en bedrift, at man kan svinge sig op på de nagler, hvor man begynder at gøre den slags.

Så jeg ved ikke, hvor meget regulering der i virkeligheden er behov for, men det kan vi diskutere i det videre forløb.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så er vi vist klar til ordføreren for forslagsstillerne, hr. Jens Henrik Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 18:40

(Ordfører for forslagsstillerne)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg vil gerne sige rigtig mange tak for den positive modtagelse. Jeg synes, det, der er helt vigtigt og helt centralt – og det er så også det, jeg hører en bred opbakning til – er at få skabt en ligestilling. Altså, vi kæmper i de her år for at få givet mere prestige til erhvervsuddannelserne for at sikre, at det bliver lige så godt, kan man sige, at gå den vej som at gå den almene gymnasievej. Derfor synes jeg, det allervigtigste i det her er signalet.

Jeg kan sagtens følge både ministerens og alle ordførernes kommentarer om, at der selvfølgelig er noget med trafiksikkerheden, at der selvfølgelig er noget med, hvordan vi overvejer at gøre det hen over året. Allerede i dag er det jo sådan, at man faktisk skal søge politiet for at få en tilladelse til at køre den her kørsel, og jeg forestiller mig ikke andet, end at det fortsat skal være sådan. Så jeg er også meget glad for, at ministeren er åben over for allerede – kan jeg høre – at gå i gang med at se på en ny bekendtgørelse. Den håber jeg da vi kan være med til at få udformet, så den netop får det rigtige sigte, men selvfølgelig også stiller krav om de rigtige sikkerhedsmæssige forhold. En hastighedsgrænse på 40 km/t. kunne sagtens være en fornuftig ting.

Der er også noget i den sammenhæng, som jeg håber vi kan få diskuteret, som blev bragt op, da det her forslag var oppe sidste sommer, og som handler om veteranbiler. Der er rigtig mange steder, hvor man bruger veteranbiler i den her forbindelse. De kører måske nogle ganske få dage om året, og hvis de skal leve op til kravene, som de er i dag, om fartskrivere osv., så bliver det altså rigtig svært at få dem til at være en del af det her. Og hvorfor skulle vi stille så skrappe krav til netop de biler, som kunne gøre det her til en mindeværdig oplevelse? Det håber jeg også vi kan få en drøftelse af, altså hvordan vi kan gøre det på en fornuftig vis, så vi kan sikre, at så mange som muligt får mulighed for at få den her oplevelse.

Jeg tror ikke engang, vi bliver overrendt af dem. For der, hvor jeg har hørt der er behov for det her, er de steder, hvor vi i dag har et campus, hvor man kan sige, at nogle klasser gerne må køre studenterkørsel, men ikke engang eux-klasser må gøre det. Jeg er helt med på, at vi så allerførst kan sige, at de selvfølgelig skal lov. Men det gælder også de andre uddannelsesinstitutioner, hvor elever på forskellige uddannelser går sammen, og hvor de kan sige: Naboklassen må, men vi må ikke. Det virker så barokt, og derfor er jeg selvfølgelig også rigtig tilfreds med, at man er meget positive over for det.

Enhedslisten har så åbenbart også så mange unge medlemmer, at de kan overtale selv de ældre koryfæer til at sige, at man kan gå ind for det her. Så det er jo bare fremragende.

Så tak for det. Jeg glæder mig til det videre arbejde, og så håber jeg, at vi i udvalget kan lande en beretning og sammen med ministeren kan få skabt en ny bekendtgørelse, der kan gøre det her muligt på en fornuftig vis. Tak.

Kl. 18:43

Kl. 18:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er lige en enkelt kort bemærkning, og det er fra hr. Henning Hyllested, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 18:43

Henning Hyllested (EL):

Jeg vil spørge ordføreren om noget, jeg faldt over i bemærkningerne til forslaget. Jeg er helt med på, og det har debatten i dag også vist, at det her selvfølgelig er en langvarig tradition. Det er jeg helt med på. Men at det skulle være en klassisk dansk værdi, synes jeg måske er lige at gå til kanten. Og at det også muligvis kan have en positiv og motivationsfremmende indflydelse på de elever, der hænger lige omkring grænsen for at bestå – og at de måske gør en ekstra indsats for at klare sig igennem, fordi de ikke vil gå glip af den sociale værdi, der ligger i studenterkørsel – er vel sådan at gå lige til yderkanten af, hvad der ligger i det her. Det er en glædelig begivenhed, og folk synes, det er morsomt, og man drikker sig godt fuld osv. osv., men at det skulle være sådan en klassisk dansk værdi, der får folk til at hænge i og bestå i sidste ende, er det ikke lige til kanten?

Kl. 18:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Kl. 18:44

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Nej, det er jeg faktisk ikke sikker på. Man kan altid diskutere, hvor gammelt noget skal være, før det er klassisk. Der afhænger måske også lidt af den alder, man selv har, og så kan det selvfølgelig være forskelligt.

At det her vil have en positiv værdi, er jeg faktisk helt sikker på. Altså, et af de steder, jeg fik inspirationen til det, var faktisk på et uddannelsessted, hvor nogle kunne få tilladelse til det her, mens andre ikke kunne. Det betød faktisk rigtig meget, fordi der var rigtig meget manglende anerkendelse i, at man ikke måtte. Et eller andet sted tænker jeg at hvis man er en del af et fællesskab, vil man også gerne være med til det her.

Så kan man altid diskutere, hvad der er den sidste detalje i det, med hensyn til om man vil gøre noget ekstra, men jeg tror bare, at det her er den lille tand, der kan give den ekstra anerkendelse, som kan have en værdi. Det er det, vi udtrykker i bemærkningerne.

Kl. 18:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Spørgeren til anden korte bemærkning.

Kl. 18:45

Henning Hyllested (EL):

Det er mere, fordi jeg opfatter sådan begrebet klassisk dansk værdi som noget, der er med til at definere os som danskere. Og jeg tænker, at hvis det her nu ikke eksisterede, eller hvis vi forbød det, ville det så pille en masse ud af vores identitet som danskere? Jeg spørger selvfølgelig også, fordi Dansk Folkeparti jo slår sig voldsomt op på det der med danske værdier osv. osv., og derfor tænker jeg: Arh, hvis det her nu ikke eksisterede, eller hvis det blev forbudt, ville det så gøre voldsomt meget ved vores identitet som danskere?

Kl. 18:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren.

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Det kan man selvfølgelig altid diskutere. Men jeg mener faktisk, der ligger en rigtig god, gammel – i mine øjne – værdi i at kunne gennemføre de her studenterkørsler. Så ved jeg godt, at nogle vil sige, at det kun burde høre til de røde studenterhuer, hvis det skulle være helt rigtigt. Og der kan man måske sige at vi er lidt progressive i Dansk Folkeparti, for vi mener, at nej, det skal altså også være muligt for alle andre uddannelser at bruge den her værdi og få den fornøjelse og den glæde og den anerkendelse, som der ligger i en studenterkørsel.

Kl. 18:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere med korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Transport- og Bygningsministeriet. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:46

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand** (Karen J. Klint):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. februar 2016, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:47).